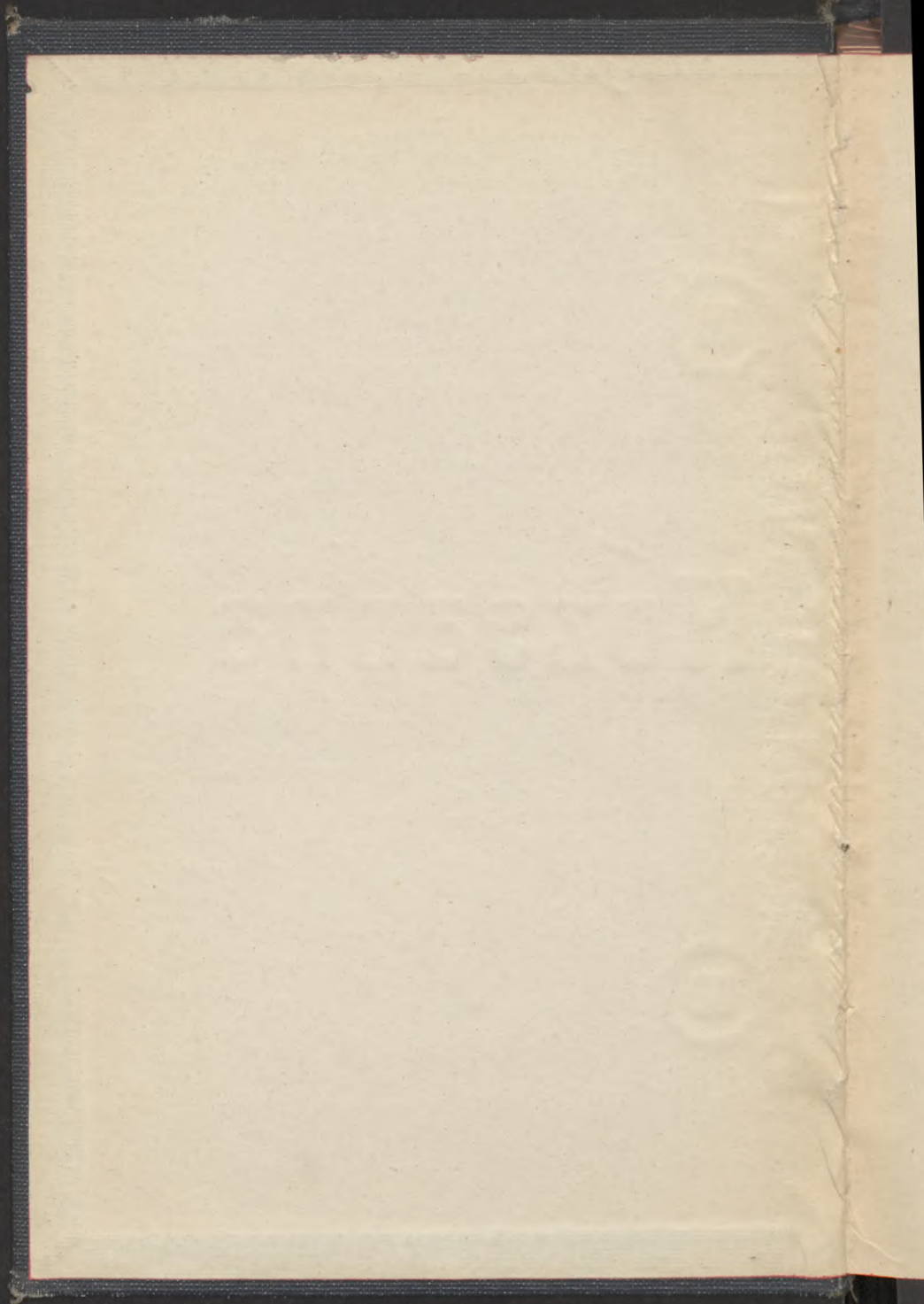
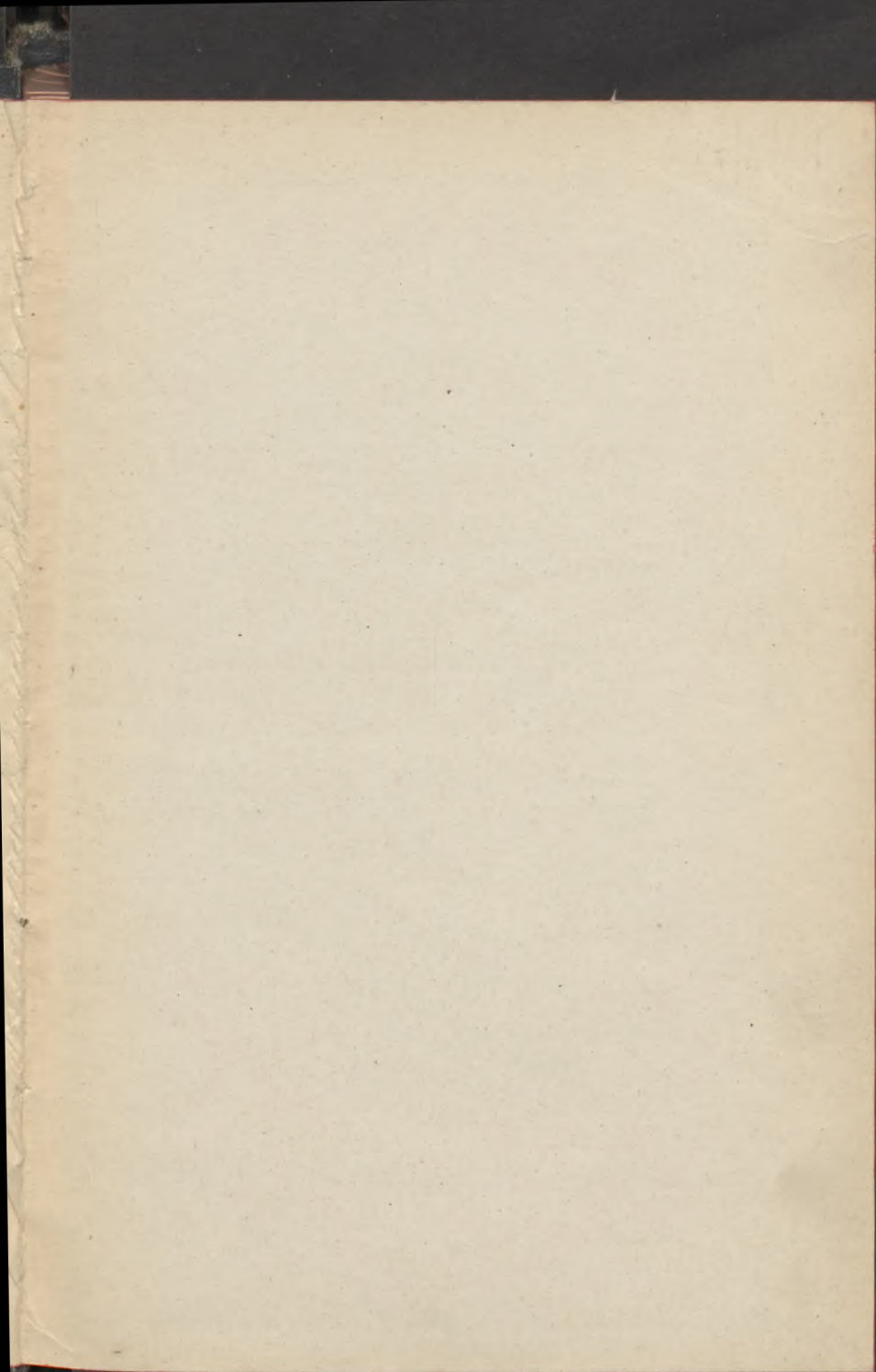

M
237.839

Hozsanna

VAS

HOZSANNA!

ÉNEKESKÖNYV

VASÁRNAPI ISKOLÁK, VALLÁSOS ÖSSZEJÖVETELEK ÉS A CSALÁD
HASZNÁLATÁRA.

ÖSSZEÁLLITOTTA

VICTOR JÁNOS.

NEGYEDIK KIADÁS.
8000-12000 PÉLDÁNY.

KIADJA A LONDONI TRAKTÁTUS TÁRSULAT.
(RELIGIOUS TRACT SOCIETY.)

BUDAPEST,
V., HOLD - UTCZA 3.

Minden jog fenntartva.

M237.839

2014

ELŐSZÓ.

Hármas czélnak óhajtok e könyvecskével szolgálni — a vasárnapi iskolának, a vallásos összejöveteleknek és a családnak.

Tudtommal eddig két magyar vasárnapi iskolai énekes-könyvünk volt, az újpesti vasárnapi iskola számára készült kis füzet és a «Gyermeklant». Mindakettő annak idején jó szolgálatot tett; de a bennök foglalt énekek csekély száma s egyéb fogyatkozásaik kívánatossá tettek egy bővebb gyűjteményt. Bár néhány oly éneket is tartalmaz ezen könyvecske, mely inkább csak felnőtteknek való, a vasárnapi iskolák vezetői sok oly énekszámot fognak találni, mely a gyermeki értelemnek és érzületnek felel meg. Vajha ezek minél több helyen, minél több ifjú lelket indítanának arra, hogy «Isten dicséretét végezzék» (Máté ev. 21, 16).

Vallásos összejöveteleinknél, a mennyiben ott nemcsak szorosan vett egyházi, hanem más énekeket is akartunk használni, a nevezett két gyűjteményre és ezeknél is kisebbekre voltunk utalva. A tapasztalat mutatja, hogy a zsoltároknál és dicséreteknél élénkebb menetű énekek csak vonzóbbá teszik vallásos összejöveteleinket; e tekintetben, bármily messze álljon is a tökéletességtől, elég bő választékot fog e gyűjtemény nyújtani, hogy vallásos estélyeink változatos és élvezetes voltához hozzájáruljon. Az énekek letevésénél tekintettel voltam arra, hogy a hol vegyes énekkar áll rendelkezésre, ez is anyagot találjon előadásaira.

Legyen szabad reménylenem, hogy nemcsak a vasárnapi iskolában és vallásos összejöveteleinken, hanem a családi körben is helyet talál e könyvecske. A magyar nép szeret énekelni; akárhányszor van alkalmunk látni, hogy éneklő kedvében felkap még silány nótákat is, silány szöveggel.

A falusi nép még énekli a zsoltárokat és dicséreteket; de mi a műveltebb osztály zenei tápláléka? Bizony sok esetben oly dal is, mely méreg gyanánt hat. Keresztyén családjainkban kell, hogy énekeljünk; gyermekeink, serdülő ifjaink és leányaink hadd érezzék az ének igazán nemesítő hatását. Ritka család, hol a rokonságból kis énekkart, legalább két férfi-, két női hangot ne lehetne összehozni; mily tiszta élvezetet szerezhetnének ezek egymásnak és hozzátartozóiknak négyszólamú énekek begyakorlásával. Mily megható dolog, ha reggeli vagy esti ájtatosságnál, vagy barátságos összejöveteleknél felzendül az Úr dicsérete egy-egy keresztyén énekkel.

E gyűjtemény semmiképen nem akarja az egyházi énekes-könyveket bárhonnan kiszorítani; sőt az azokból átvett énekekkel inkább figyelmeztetni óhajtok azon kincsekre, melyek amazokban rejlenek, s melyek oly sokaknál már feledésbe merültek. A hozzáértők észre fogják venni, hogy az egyházi énekek dallamait (egynéhánynak kivételével) eredeti (rhythmus) alakban vettem fel. Örömemre szolgál, hogy néhány régi magyar énekkel, különösen Tinódi Sebestyén néhány szép dallamával gazdagíthattam e gyűjteményt.

A verssorok elé tett dinamikai jelek (*f*, *p* stb.) útmutatásul szolgálhatnak arra, hogy az éneklést miképen tehetjük változatosabbá; legtöbb esetben a megjelölt előadási mód lesz a helyes, a mi nem zárja ki azt, hogy bizonyos esetekben, a hangulathoz alkalmazva, másképen is lehet az éneket előadni.

A jelek magyarázata:

<i>pp</i> = igen halkan	<i>m</i> = mérsékelt erővel	<i>ff</i> = igen erősen
<i>p</i> = halkan	<i>mf</i> = kissé erősen	<i>c</i> = erősebben
<i>mp</i> = kissé halkan	<i>f</i> = erősen	<i>d</i> = halkabban

Kellemes kötelességemnek tartom, hogy e helyen hálás köszönetet mondjak mindazoknak, kik erkölcsi támogatásukkal, jó tanácsaikkal, eredeti énekek vagy fordítások átengedésével segítségemre voltak, többek között:

Dr. Moody András, Webster J. T., Kecskeméti Ferencz (az «Új Simeon énekei»-ből vett s egyéb énekek), Szalay József,

Sántha Károly (az «Őrangyal»-ból átengedett s egyéb énekek), Dr. Kecskeméthy István, Perényi József, Gergely Antal, Kováts Lajos, vallástanáár (46., 97. és 196. sz.), Perry E. C. (10. sz.), Proprietors of Hymns Ancient and Modern, London (4., 77., 107., 173., 177. sz.), Sampson Low, Marston & Co., London (105. sz.), Hopkins E. J. (161. sz.), Káldy Gyula (73. sz. a «Kurucz-dalok»-ból) Waters Károly, London, uraknak és Dr. Misley Sándorné, Müller Matild, Kunst Irén, Hankey K. (57. sz.) úrhölgyeknek stb. nemkülönben a «vallásos iratokat terjesztő társaság»-nak.

A mennyiben tudtomon kívül és akaratom ellenére valakinek szerzői jogát megsértettem volna, ezennel szíves elnézést kérek.

És most induljatok útnak, ti énekek. Szóljon a Hozsanna kicsinyeknél és nagyoknál a mi Királyunk és Megváltónk dicséretére. Legyetek ti is szerény szolgálai országa terjesztésében, hogy mielőbb jöjjön az idő, a mikor új énekkel zengjük az örök Halleluját.

Budapesten, 1901. márczius havában.

Victor János.

ELŐSZÓ

a harmadik kiadáshoz.

Isten iránti hálára indít az a tapasztalat, hogy a «Hozsanná»-t eddigi útján az Úr áldása kísérte s hogy az Ő országának építésére alkalmas eszközök között szolgálatot teljesíthetett.

Sokszor kifejezett kívánságnak felelek meg, midőn ezennel az énekeskönyv javított és bővített kiadását bocsátom

közre. A mi a «Hozsanna» gyakorlati célját illeti, erre nézve csak az első kiadás előszavában elmondottakra utalok.

Többeknek ohajtására a 35. és 112. számú énekek a Bach S. J.-féle letevésen kívül egyszerűbb és könnyebb letevésben is közlöm 202 a, illetve 202 b alatt.

Köszönetet mondok e helyen Nyáry Pál lelkész úrnak (a «Hallelujá»-ból átengedett énekekért), Kovács Sándor theol. tanár úrnak (a «Kis Énekeskönyv»-ből szívesen átengedett számokért, Dr. Szabó Aladár lelkész úrnak, Vargha Gyuláné úrnőnek, Forgács Gyula lelkész úrnak, Bonner Carey lelkész úrnak (London) s mindazoknak, kik bármikép e szerény munkámnál támogattak. Hálára köteleztek a következők is, kik részben újabb dallamokat, részben szövegeket voltak szívesek átengedni: The Sunday School Union, London (3., 12. sz.), The Proprietors of Hymns Ancient and Modern, London (241., 271. sz.), Morgan és Scott urak, London (a «Sacred Songs and Solos»-ból 216., 218., 238., 239., 242., 254., 255., 258., 261., 262., 267., 270. sz., a «Christian Choir»-ból 224., 237. sz., az «Alexander's Revival Hymns»-ból 246., 269. sz.), a «Frohe Botschaft» tulajdonosainak, a blankenburgi «Allianzhaus»-nak (272. sz.) és Midlane Albert úrnak, London (260. sz.).

Az Úr pedig adja áldását abhoz, hogy e könyv ezután is hirdethesse végtelen szeretetét és kegyelmét.

Budapesten, 1908. május havában.

Victor János.

HOZSANNA!

Tartalom.

I. A Szentháromság (1—4. sz.). II. Az Atya-Isten (5—12., 203. sz.). III. Az Isten Fia (13—51. sz.). a) Advent (13—14., 204—207. sz.). b) Krisztus születése (15—24., 205. sz.). c) Virágvasárnap (25., 206—207. sz.). d) Krisztus szenvedése és halála (26—37., 208. sz.). e) Krisztus feltámadása (38—44., 209—210. sz.). f) Krisztus mennybemenetele (45—51., 211. sz.). IV. A Szent Lélek (52—55., 212—213. sz.). V. Az Isten ígéje (56—60. sz.).	VI. Dicséret, fohászkodás, háladat (61—97., 214—230. sz.). VII. Megtérés, hit, szeretet (98—161., 231—262. sz.). VIII. A keresztyén földi élete (162—188., 263—268. sz.). a) Vasárnap (162—163. sz.). b) Reggel (164—168. sz.). c) Estve (169—175., 263. sz.). d) Újév (176—181. sz.). e) Család (182—183. sz.). f) Haza (184., 264—265. sz.). g) Munka, misszió (185—189., 266—268. sz.). IX. Örök élet, mennyország (190—196., 269—271. sz.). X. Záró énekek (197—202., 272. sz.).
-

I. A SZENTHÁROMSÁG.

1. Jehova.

Maestoso.

Dallama: Gerold J. K.

f Je - ho - va! Je - ho - va! *c* Je - ho - va! Szent ne - ved - nek le -

gyen fő - tisz - te - let! *m* A - men, a - men! *mf* Mig e - vi - lát - nak tem - plo -

nia por - ba o - mol szavad - ra, hangoz - zék, mi ná - lunk! *f* Szent, szent vagy,

szent U - runk és Ki - rá - lyunk! *ff* Al - le - lu - ja! *f* Al - le - lu - ja!

2. Dicsőség mennyben Istennek.

Dallama: Kyrie paschale-ből alakult.
Schumann 1539.

f Di - cső - ség menny - ben Is - ten - nek, s le - gyen ál - dott szent
Hogy im - már sem - mi ve - szély - nek nem il - let min - ket

ir - gal - ma, *mf* Ked - ve tölt ben - nünk Is - ten - nek, *c* nagy vol - ta
ár - tal - ma.

van bé - kes - ség - nek, *f* meg - szűnt már min - den fé - le - lem!

2.

mf Dicsérünk, áldunk, imádunk,
S hálát adunk jóvoltodért,
Atya Isten, kegyes Urunk,
Te bölcs igazgatásodért:
f Mértéke nincs hatalmadnak,
Engedvén akaratodnak,
Boldogok vagyunk te benned.

3.

mf Óh Jézus Krisztus! Atyának
Egyetlenegy szülött Fia;
Megváltója kárhoztaknak,
Háborúknak eloltója,
mp Isten szentséges báránya,
Jusson hozzád imádsága
m Drágán megváltott népednek.

4.

mf Óh Szent Lélek! mi legfőbb jónk,
Üdvösséges vigasztalónk!
Légy ördögtől oltalmazónk,
Kiknek a Krisztus megváltónk
p Ó kínjával s halálával,
Vedd el nyavalyánkat azzal,
mf Te hozzád van bizodalmunk.

L. T. G.

3. Isten Atyánk, hálát adunk.

3

Mérsékeltén.

Berridge Arthur.

mf Is - ten, A - tyánk, há - lát a - dunk, hog - y meg - ál - dot - tál is -

mét. *m* Áraszd ránk nagy kegyel - me - det, mi - dőn tá - vo - zunk in - nét!

mf Szen - tel - tes - sék meg nagy ne - ved, jő - j - jön el már or - szá -

god! *f* Mint a mennyben, úgy e föl - dőn le - gyen meg a - ka - ra - tod!

2.
m Isten, jó Megváltónk, kérünk,
Vezess gondos kezeddel!
Imánk helyét ha elhagyjuk,
Áldásod kísérjen el!
Szenteltessék stb.

3.
m Isten, Szent Lélek, vigasztalj,
Tölts be égi békével,
Jőjj és lakozzál szívünkben,
Erős hittel övezz fel.
Szenteltessék stb.

4.
mf Atya, Fiú és Szent Lélek,
Mennyei Szentháromság,
f Magasztalunk, örök Isten,
Mint Alphát és Omegát!
Szenteltessék stb.

L. T. G.

4. Szent vagy, szent vagy, szent vagy.

Mérsékeltén. Dykes J. B.

p c Szent vagy, szent vagy, szent vagy! Minden-ha-tó Is - ten! É-ne-künk jó
 reg - gel száll hozzád szí-ve - sen. *p c* Szent vagy, szent vagy, szent vagy,
 vé-get-len ke-gye-lem! *mf* Há-rom sze-mélyben egy ál-dott Is - ten!

2.

mp Szent vagy, szent vagy, szent vagy, kit a szentek áldnak,
 Koronáikat letészik Te előtted;
 Kerubim, szeráfim térdelve imádnak,
 Ki voltál, vagy s nem érsz soha véget!

3.

p Szent vagy, szent vagy, szent vagy! Bár homály leple fed,
 Bár bűnös szem nem látja dicsőségedet.
mf Csak Te vagy szent, Isten, és senki kívüléd,
 Teljes hatalmn, szentség, szeretet.

4.

p c Szent vagy, szent vagy, szent vagy! Nagy és erős Isten!
mf Minden műved dicsér ég, föld és tengeren.
p c Szent vagy, szent vagy, szent vagy, kegyelmed végtelen!
mf Három személyben egy áldott Isten!

5. Adjunk hálakat az Istennek.

(Dallama: 88 sz. LXVI. Zsoltár)

1.

mf Adjunk hálakat az Istennek,
Ki osztogatja az áldást,
m Ő tartja meg rendét mindennek,
Enged vetést és aratást.
Ő igazgatja az időket
Az embereknek javára,
Ad jókor és későn esőket
A szántó elszórt magvára.

2.

m Megígérte, hogy meg nem szűnnek
A vetés és az aratás;
mp Most sem nézvéni számát a bűnek,
Véghez ment ezen állítás;
m c Elhozta a bő nyárnak fényét,
Melyet sok éhezők vártak,
Bétölté a szántók reményét,
A melyért munkára jártak.

3.

mf Áldott légy, Uram! ez esztendő
Hogy ekkép megkoronáztad,
Időt szolgáltatván illendőt,
Bő terméssel felruháztad
m Földünket, minden ártalmaktól
Megmentvén könyörgésünkre,
Jég, sáska, cserebogaraktól,
Elkészítéd élelmünkre.

4.

m Taníts, hogy elménkben forgassuk
Ezt Uram! mind most, mind máskor:
Hogy életünket úgy folytassuk,
Hogy ama nagy aratáskor
Találattván tiszta búzának,
c A te csűrődbe vitessünk,
mf S néked mint mennyei gazdának,
Szent tetszésedre lehessünk.

6. A fénylő napsugár.

Victor János.

Mérsékeltén.

m A fény - lő nap - su - gár, s vi - rág kely - hén har - mat,

c hir - de - ti, nagy Is - ten! e - rőd és ha - tal - mad.

p A sze - lid hold - vi - lág, *c* csil - la - gok tá - bo - ra,

m c ö - rök ből - ese - sé - ged, jó - sa - god zá - lo - ga!

2.

m Madarak éneke az árnyas berekben
 Arról tesz vallomást, nagy vagy szeretetben.
 A tavasz a nyárnak, a nyár az ősz s télnek
c Gondviseléséről egymásnak beszélnek:

3.

p Tünő nap alkonya sötét éjszakának
 Regéli, hogy éjre hajnalbíbör támad.
m Kezедben életünk mindenség nagy Ura!
c Te hívtál életre, *p* s sújthatsz porba újra.

4.

p Parányi voltunkat belátjuk, ismerjük,
 Szent neved ajkunkra venni alig merjük...
m De biztat, felemel áldó szereteted,
mf Hogy meg nem veted soha hívő gyermeked.

7. Angyalok honából.

Mérsékelten.

Dallama: Vallásos népdal.

m An - gya - lok ho - ná - ból a ke - gyes Is - ten

c le - te - kint trón - já - ról rád oh gyer - me - kem.

2.

m Kérésedre figyel
 Hűn nappal-éjjel,
 Vigyázó szemével
 Megóv, vezérel.

3.

Atyai kezével
 Ad jó kenyeret,
 Akármilyen baj érjen,
 Ó megtart téged.

4.

mf Oh mondd mindenkinek,
 Van egy jó atyánk,
 A ki szeret minket,
 S mindig gondol ránk.

L. T. G.

8. Csillag az égen.

7

Élénken.

Victor János.

m Csil - lag az é - gen, zöld fű a ré - ten
m Szent ne - ved' ál - dom, é - gi ki - rá - lyom,

c szent ne - ved' áld - ja té - ged i - mád;
s kér - ve kö - nyör - gők: nézz le re - ám,

mp fül - mi - le da - la, *c* lé - gi pa - csir - ta
p mert ha ka - rod nem tá - mo - gat en - gem:

mf mind te - ne - ked zeng ég - re i - mát!
m gyer - me - ked el - vész, *c* é - des A - tyám!

8 9. Dicsőült helyeken mennyei paradicsomban.

Dallama: Ev. ref. énekeskönyv.

mf Di - cső - ült he - lye - ken men - nye - i pa - ra - di - csom - ban,
A kik vi - ga - doz - tok vég - he - tet - len bol - dog - ság - ban,

m szent és ár - tat - lan ál - la - pot - ban, *mf* az Úr - nak ne - vét

é - nek - szó - ban ma - gasz - tal - já - tok ví - gas - ság - ban!

2.

mf Lássátok ti dicső angyali lelkek az égben,
A fénylő mennyei testek roppant seregében,
Mint uralkodik dicsőségben
Az Úr és őtet felségében
Imádjátok tiszta szentségben.

3.

Nap, hold, csillagos ég! ti az Urat dicséritek
Jóságát, hatalmát, bölcsességét hirdetitek,
m Mert a mely rendet ő tinéktek
Kiszabott, az a ti törvénytek,
És ti annak híven engedtek.

4.

m A földet kinyitó kies tavasz vidámsága,
A mindent érlelő nyári idő forrósága,
A gyümölcsös őszi gazdagsága,
Sőt még a tél is bizonyosága,
Hogy nagy a teremő jósága.

L. T. G.

5.

mf Tenger, föld, szigetek s a hegyek pompás szépsége,
Erdők és ligetek, folyó vizek kiessége,
Sík mezők, rétek ékessége,
Vetések kellemetessége,
Mind a teremő dicsősége.

6.

f Dicséret, dicsőség, tisztesség és hálaadás,
A szentek Urának legyen örök magasztalás,
Kiben soha nincs megváltozás,
Vagy ígéretről elhanyatlás,
Tőle fejünkre szálljon áldás.

10. Miért csüggednék félve én a bajban!

Mérsékeltén.

Perry E. C.*)

m Mi - ért csüg - ged - nek fél - ve én a baj - ban! *c* Hisz' azt az

Úr ha - tal - ma kül - di ránk, *m* és kér - het - né - e

számon tiszta aj - kam: Mért, oh mi - ért te - véd ezt, jó A - tyánk?!

2.

3.

mp Mint a madár, mit anyja szárnya fed be, *p* Szelid galamb emelkedik magasra...
m Bátran hajtom ölébe én fejem, Úgy száll imám a csillagok felé,
c S ha száz halál jön is felém ijesztve, S ha ér hozzád, oh mindeneknek Atyja!
mf Míg él hitem, enyém a győzelem. Rebegve hull szent trónusod elé.

4.

mf Vedd kedvesen szívemnek áldozatját,
Ki bensőmnnek mélyét is ismered,
c S imádvá tégedet, világnak Atyját,
m Megnyughatom, ha áld, ha ver kezéd.

*) A szerző szíves engedelmével.

11. Tudod, hogy hány csillag ragyog?

Mérsékelten.

Dallama: Vallásos népdal.

m Tudod, hogy hány csil-lag ra-gyog a kék é-gen o-da fenn?
Tudod, hogy hány fel-hő bo-lyog i-de s to-va-száll-va el?

mf Mind-azt tud-ja az Úr Is-ten, hogy csak egy-nek hi-j-ja

sin-csen az e-gész nagy se-reg - ből, az e-gész nagy se-reg - ből.

2.

m Tudod, hány bogárka játszik
A meleg, fényes napon?
Tudod, hány halacska látszik
Sima tiszta, hűs habon?
mf Isten, az Úr hívta néven
Ő teremté mind oly szépen
S hogy mind olyan vig legyen
S hogy mind olyan vig legyen.

3.

m Tudod, hogy hány kicsiny gyermek
Kél fel ágyból reggelre?
Bú és gond nélkül ébrednek
S élhetnek örvendezve.
mf A magas mennyből az Isten
Rájok tekint kegyelmesen,
Téged is nagyon szeret,
Téged is nagyon szeret.

L. T. G.

12. Tudom, ki teremtetete.

Kissé élénken.

Booth J.

m Tu-dom, ki te-rem-tet-te az il-la-tos ró-zsát, me-zőn a li-li-

om-nak ki ad fé-nyes ru-hát. *mp* Ő engem is fel-ru-ház, gon-

dos-kodik ró-lam. *c* Mert Jézus szeret, ben-ne *mf* ve-tem én bi-zál-mam.

2.

m Tudom, bőven ki táplál
Ott kinn sok verebet,
Kinek zeng a pacsirta
Szép hálaéneket.
mp Mindennap hogy ne adna
Nekem is kenyeret,
c Szeretni s benne bízni
Ő tanít engemet.

3.

m A liliom és rózsá
Előtte lehajol,
A madarak mind teszik,
Mit az Úr parancsol.
mf Én is, a kinek Isten
Szívet, lelket adott,
Jézusnak még buzgóbban
Szolgálni óhajtok.

4.

p A liliomok, rózsák
Lankadnak, hervadnak;
Elnémulnak, meghalnak
Az égi madarak.
mf Nékem, Te drága Jézus,
Adsz örök életet,
c Segíts, hogy ezért Téged
f Jobban szeresselek.

III. AZ ISTEN FIA.

a.) Advent.

13. Áldott legyen, ki jött az Úr nevében!

Élénken.

Kar.

Dallama: Missionsharfe.

mf Ál - dott le - gyen, ki jött az Úr ne - vé - ben! Se - git -

sé - gül légy Is - ten a Dá - vid fi - á - nak! A ki jött Is - tenünk szent ne -

vé - ben, a ki jött Is - tenünk szent ne - vé - ben, ho - zsan - na, ho -

zsan - na, ho - zsan - na a mennyek - ben, *f* ho - zsan - na a mennyek - ben!

14. Óh miként fogadjalak.

13

Dallama: Teschner 1613.

m Óh mi-ként fo-gad - ja - lak s mint men-jek e - lőd - be?
c Add, add, hogy ki-ván - ja - lak Té - ge-det lel-kem - be!

m Óh Jé-zus gyujtsd szí - vem - ben Te sző-vét - ne - ke - det, hogy

ért-hes - sem min - den - ben Te szent tet - szé-se - det.

2.
mf A Sion hintett neked
 Zöld pálmaágakat;
 De én dicsérlek Téged,
 Mondván zsoltárokat.
 En szívem mindenkoron
 Teneked zöldeljen,
 Magasztaljon nagy buzgón,
 Imádjon s tiszteljen.

3.
m Óh mit nem cselekedtél,
 Uram, nekem jómra,
mp Hogy testemmel, lelkemmel
 Juték romlásomra!
 Hogy áldott országodból
 Méltán kiűzettem,
m Im ismét irgalmadból
 Azt ingyen megnyertem.

4.
mf Nincs, nincs semmi, Tégedet
 Mi lehozott volna,
 Csak a merő szeretet,
 Melylyel szánod vala
m E nyomorú világot
 Ezer inségében,
mf Adván neki vigságot,
 Bú, bánat helyébe.

L. T. G.

15. Az Istennek szent angyala.

Élénken.

Dallama: Ev. ref. énekeskönyv.

m Az Is - ten - nek szent an - gya - la, meny - nyek -
ből hogy a - lá szál - la, és a pász - to - rok -
hoz ju - ta, né - ki - ek e - ké - pen szó - la.

2.

mf Mennből jövök most hozzátok
És ime, nagy jó hirt mondok
Nagy örömet majd hirdetek,
Melyen örvend ti szívetek.

3.

E mai nap egy kis gyermek
Szűztől született tinéktek;
A gyermek szép és oly ékes
Vigasságra kellemetes.

4.

Már lehozta az életet,
Mely Istennél volt készített,
Hogy ti is vele éljetez,
Boldogságban örvendjetez.

5.

m Ez lesz nektek a jegy róla:
Íme fekszik a jászolba,
Ott megtaláljátok őtet,

mf Kitől menny s föld teremtetett.

6.

f Ez Úr Krisztus mi Istenünk,
Nyavalyáinkból kimentőnk
Ő leszen az Idvezítő,
Minden bűnünkől kiveő.

7.

m Oh én szerelmes Jézusom!
Édes megváltó Krisztusom!
Jövel, csinálj csendes ágyat,
Szívemben magadnak házat!

8.

f A mennyei magas égben
Istennek dicsőség legyen,
Ki szent fiát küldé értünk,
Hogy Megváltónk lenne nekünk.

L. T. G.

16. Csendes éj.

15

Mérsékelten.

Dallama: Gruber Ferencz.

p Csen-des éj, szent-sé-ges éj! Min-de-nek nyug-ta mély,

nincs fenn más csak a szent szü-le-pár drá-ga kis-de-dők

ál-ma-i-nál. *pp* Szent fi-ú a-lud-jál, szent fi-ú a-lud-jál!

2.
p Csendes éj,
Szentséges éj!
m Angyalok hangja kél;
Halld a mennyei halleluját,
c Szerte zengi e drága szavát:
mf :Krisztus megszabadít!:

3.
p Csendes éj,
Szentséges éj!
m c Szív örülj, higgy, remélj!
mf Isten szent Fia hinti reád
Ajka vigaszadó mosolyát!
f :Krisztus megszületett!:

17. Halld mint zeng az egész ég.

Mérsékelten.

Mendelssohn - Cummings W. H.

mp Halld mint zeng az e-gész ég: *mf* „A ki-rály-nak di-cső-ség!

L. T. G.

Bé-kes-ség e föl-dön lenn, Is - ten-től jő ke - gye-lem."

f Né-pe-k, ör-ven - dez-ze - tek! Vissz-han-goz-zák a meny-nyek!

Hir-des-se a ter-mé-szet: Krisz-tu - sunk meg szü-le-tett!

f Halld mint zeng az e-gész ég: „A ki - rály - nak di-cső-ség!”

2.
mf Krisztus, kit az ég imád,
 Kié az egész világ,
m Mikor az idő eljött,
 Szűztől ő megszületett;
mp Istent szemünk testben lát,
c Dicsérjük e nagy csodát!
 Mennyből földünkre jő el
 Jézusunk, Immanuel!
 Halld mint stb.

3.
f Dicsőség, ő a király,
 Békeség és igazság,
 Eltett világos nap,
 Bajainkra gyógyírt ad.
mc Kís gyermek lett; mi értünk
 Született, hogy élhessünk,
 Porból hogy feltámaszson
 S újjászületést adjon.
 Halld mint stb.

18. Krisztus Urunknak áldott születésén.

Élénken.

Dallama: Ev. ref. énekeskönyv.

mf Krisz - tus U - runk - nak ál - dott szü - le - té - sén,

an - gya - li ver - set mondjunk szent ün - ne - pén, mely Beth - le -

hem - nek me - ze - jé - ben ré - gen zen - gett e - ké - pen:

2.

4.

Dicsőség magasságban az Istennek, *mf* Ez az Úr Jézus igaz Messiásunk,
Békesség légyen földön embereknek! *m* Ki által vagyon bűnünkből váltságunk,
Es jóakarát mindenféle népnek *c* A mennyországban örökös lakásunk,
Es nemzetségnek. Boldogulásunk.

3.

5.

m Eljött már, a kit a szent atyák vártak, *f* Hála legyen mennybeli szent Atyáknak!
A szent királyok a kit óhajtottak, Hála legyen született Jézusunknak;
Kiráól jövendőt próféták mondtak, A Szent Léleknek, mi vigasztalónknak,
Nyilván szólottak. Bölcs oktatóknak!

6.

mf Óh örök Isten, dicső szent háromság!
m Szálljon mi reánk mennyei vígasság,
mp Távozzék tőlünk minden szomorúság,
mf Légyen vídamság.

L. T. G.

19. Mennyből jövök most hozzátok.

Élénken.

Dallama: XV. Századból.

mf Menny - ből jö - vök most hoz - zá - tok, és i - me

nagy jó hirt mon - dok, nagy ö - rö - met majd

hir - de - tek, me - lyen ör - vend ti szí - ve - tek.

2.

mf Ma egy kis gyermek született,
Üdvözítőül küldetett
Nektek és minden népeknek,
A kik benne hiendenek.

3.

m Ez lesz nektek a jegy róla,
Hogy jászolba bepolálva
Őt feküdni találjátok,
Kiben a Krisztust látjátok.

4.

mf Ezen méltán örülhetünk,
Mert Istennel egygyé lettünk,
Természetünket felvette
Maga, ki azt teremtetten.

5.

Istennek nemzeti vagyunk,
Már örök jókat várhatunk;
c Nem árthat a bűn és halál,
Mert az Isten mellettünk áll.

20. Legszebb fa a karácsonyfa.

Kissé élénken. Dallama: Régi vallásos népdal.

mf Leg-szebb fa a ka - rá-csonyfa szé - les e nagy vi - lá-gon; *m* kis

kertben, ki - csiny szo-bá - ban ott vi-rul szé-pen, cso-dá-san, *c* vi -

rá-ga ég zöld á - gon, vi - rá-ga ég zöld á - gon, zöld á - gon.

2.

m Mert ím, egykoron született
E csodás éjszakában
Megváltónk, ki áldást hint ránk.
Ha mennyből ő nem jó hozzánk,
d Mi elvesznénk mindnyájan,
Mi elvesznénk mindnyájan, mindnyájan.

3.

mf De most öröm van s boldogság,
Már nem sötét az éjjel.
Tied gyermek ez ajándék:
Urad eljő, hogy lakozzék
Szívedben szent lelkével,
Szívedben szent lelkével, lelkével.

4.

m Oh ereszd be, nem álom ez,
Szép kert lesz akkor szíved.
A legszebb fa kis szobádban
Virít örökké csodásan.
Jézus ápolja híven,
Jézus ápolja híven, oly híven.

21. Oh, boldog idő.

Szicíliai dallam.

mf Oh bol - dog i - dő, oh ál - dott i - dő,

c ke - gyel - met - ho - zó ka - rá - csony!

p El - ve - szett a vi - lág, *m* Is - ten ad - ta fi - át!

mf Ör - vendj ke - resz - tyén ez ál - dá - son!

2.
mf Oh boldog idő,
 Oh áldott idő,
 Kegyelmethozó karácsony!
m Krisztus földre szállott
 Bűnunktől megváltott.

mf Örvendj keresztyén ez áldáson!

3.
mf Oh boldog idő,
 Oh áldott idő,
 Kegyelmethozó karácsony!
f Dicső nagy királyunk,
 Tisztelünk s imádunk!

ff Örvendj keresztyén ez áldáson!

22. Oh jöjjetek, hívők.

21

Indulószerűen.

Dallama: Portugaliai ének.

Oh jőj - je - tek hí - vők, vi - gad - ja - tok ö - röm - mel, a
 já - szolhoz Beth - le - hem - be jőj - je - tek! Üd - vünkre ot - tan
 szü - le - tett egy gyer - mek. *pc* Oh jőj - je - tek, i - mád - juk, *mc* oh
 jőj - je - tek, i - mád - juk, *mf* oh jőj - je - tek i - mádjuk ki - rá - lyun - kat!

2. *m* Oh seregek ura! oh dicsőség királya! *mf* Ti angyali seregek zengjetez az Úrnak!
 Kicsiny jászolban fekszel szegényesen, Vigadva örüljetez, boldog lelkek!
 Hatalmas, örökkévaló nagy Isten! *c* A magas égben dicsőség Istennek!
 Oh jöjjetek stb. Oh jöjjetek stb.

4. *mf* Urunk Jézus, a ki ma érettünk születettél,
f Tied minden tisztelet és imádat,
 Megtestesült igéje szent Atyádnak.
 Oh jöjjetek stb.

L. T. G.

23. Oh jöjjetek mind ide, kis gyermekek.

Kissé élénken.

Dallama: Schulz J. A. P. ♣ 1800.

mf Oh jöj - je - tek mind i - de, kis gyerme - kek, m s lás - sa - tok, mi
A já - szolhoz Beth - le - hem - be jöj - je - tek

tör - tént e szent éj - je - len, c mily nagy ö - rő - mets szerzett a jó Is - ten.

2.
m A jászolban nézzétek a gyermeket,
Szegény istállóban talált nyughelyet;
Megláthatjátok a mécs világánál,
mf Hogy szebb és dicsőbb ő minden angyalnál.

3.
mp A kis gyermek szénán és szalmán fekszik,
Ott Mária s József boldogan nézik
c A pásztorok buzgón imádják őtet,
mf Az angyalok serge zeng dicséretet.

4.
m A pásztorok példáját kövessétek,
A világ Megváltóját dicsérjétek!
c Oh áldjátok őt buzgó énekléssel,
Mint ott fent az angyalok nagy örömmel!

5.
mp Oh édes Megváltó, oh szent Jézusom,
Az emberek bűne mind Tégedet nyom,
p Már most szenvedsz ily nyomort szegénységben
pp És kínos halált később a kereszten.

6.
mp Oh fogadd el szívünket áldozatúl,
m Örömmel neked adjuk viszonzásul.
mf Oh szenteld meg hát, kérlek és üdvözítsd,
f Örökre a mennyben veled egyesítsd!

24. Ünnepe a földön, ünnepe a mennyen.

23

Élénken.

Victor János.

mf Ünnepe a föl-dön, ünnepe a menny-en, drá-ga ka - rá-csony, vár a szí-

vünk; *m* c an-gya - li kar - nak é - ne - ke zeng-jen *mf* skelt-se ö -

röm - re é - gi hi - tünk, c skelt-se ö - röm - re é - gi hi - tünk!

2.
m Bethlehem áldott csillaga, jöjj el,
Ujra ragyogj a bölesek előtt,
c Tölts be a földön gazdag örömmel
Bércz, halom, erdő s pusztá mezőt!

3.
p S hálafohászbán özvegyek, árvák,
Mind, kinek ajkán jaj szava kélt,
m Égre tekintve Istenük' áldják,
Fájdalomirtó balzsamodért!

4.
f Ünnepe a földön, ünnepe a mennyen,
Drága karácsony! zengje szavad:
c Bú, hogy oszadjon, seb behegedjen,
f Béke a földön s jóakarát!

c.) Virágvasárnap.

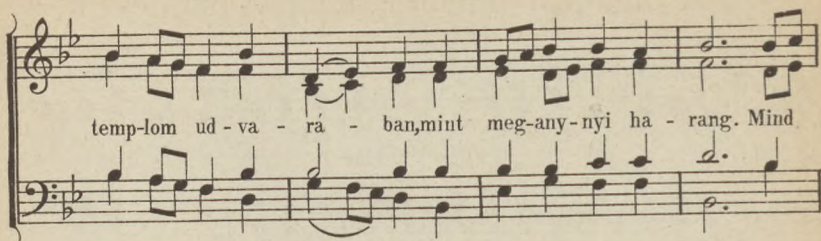
25. „Hozsanna, oh hozsanna!“

Mérsékeltén.

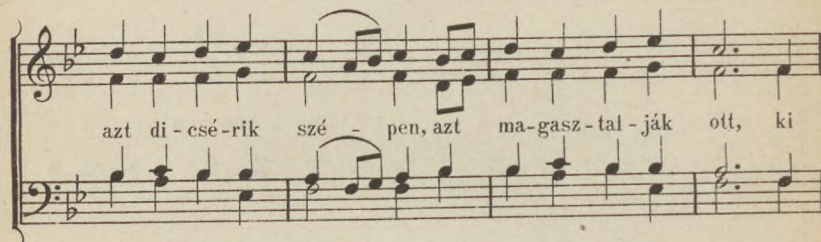
Kocher, Zionsharfe 1855.

mf „Ho - zsan - na, oh ho - zsan - na“ zen - gi sok gyermek - hang a

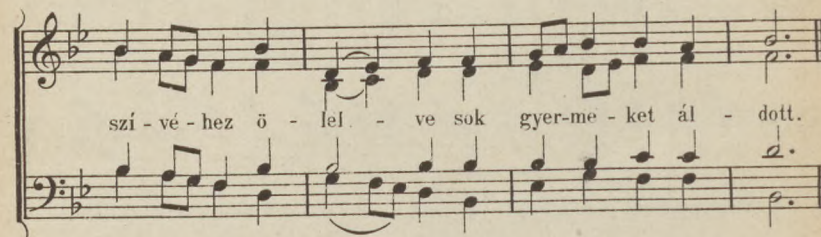
L. T. G.

temp-lom ud - va - rá - ban, mint meg-any - nyi ha - rang. Mind

azt di - csé - rik szé - pen, azt ma - gasz - tal - ják ott, ki

szí - vé - hez ö - lel - ve sok gyer-me - ket ál - dott.

2.

Dicsérő sokasággal
Az olajfák hegyén
Követik, pálmaággal
Feléje lengetvén.
És fönnt a fényes égben
Szól az angyalsereg:
f „Eljött az Úr nevében,
Dicsősége Istennek!”

3.

m És körben Sion ormán
A visszhang rá felel.
Olajfák ezüst lombját
Útjára hintik el.
A mindenség nagy Ura
Eljő szegényesen
S a kis gyermekek dalát
Fogadja kegyesen.

4.

f „Hozsanna a magasban!”
Mi is ma így szólunk,
Jézus a mi Megváltónk,
Ő neki hódolunk.
mf Mindig csak őt dicsérje
Eltünk, szívünk és szánk,
Míg felvisz majd az égbe,
Hol boldogság vár ránk.

26. A ki érttem megnyíltál.

Dr Hastings T.

m A ki ér - tem meg - nyíltál, c rejsz el, oh ö - rök kő -
szál! Az a víz sa drá - ga vér, me - lyet on - tál a bú -
nér, m gyógy - ír le - gyen lel - kem - nek, c bűn - től s vád - tól mentsen meg!

2.
m Törvényednek eleget
Kezem oh nem, nem tehet;
Buzgóságom égne bár
p S folya könyem, mint az ár,
mp Elégtételt az nem ad
m Csak Te válthatsz meg magad.

3.
m Jövök, semmit nem hozva
Keresztedbe fogózva,
mp Meztelen, hogy felruházz,
Árván, bizva hogy megszánsz.
m Nem hagy a bűn pihenést,
c Mosd le, oh, mert megemézt.

27. Áldott légy, oh drága Jézus.

Mérsékelten.

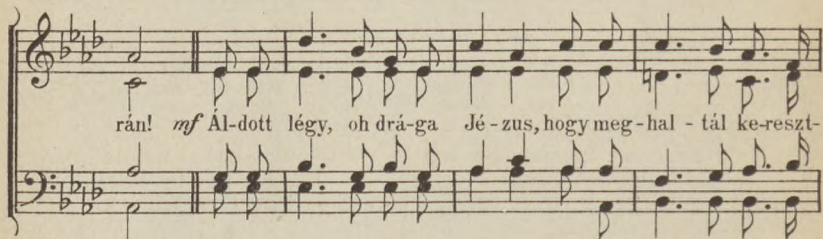
Angol dallam.

m Áldott légy, oh drá - ga Jé - zus, hogy meg - hal - tál ke - reszt -

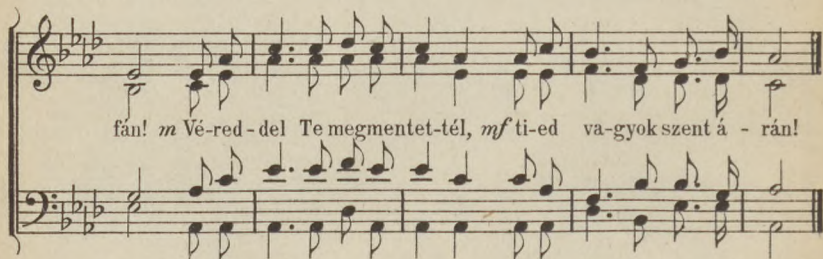
L. T. G.

fán! Vé-red - del Te megmen - tet - tél, ti - ed va-gyok szent á -

rán! *mf* Al-dott légy, oh drá-ga Jé-zus, hogy meg-hal - tál ke-reszt-

fán! *m* Vé-red - del Te megmentet-tél, *mf* ti-ed va-gyok szent á - rán!

2.
m Soká küzdöttem hiába
Lelkem teljes nyugtáért,
Mignem hinni megtanultam
S üdvöd menten hozzám tért.
Áldott légy stb.

3.
m Minden perczben bízva, élve
Jézus drága véredben,
Iszom az üdv forrásából,
Megőrizve kebledben.
Áldott légy stb.

4.
mp Uram örökké szolgálni
Foglak élve, halva, hűn,
mf Kegyelmedért magasztalni
Szívem, lelkem hűrjain!
Áldott légy stb.

5.
mp Jézus, Te kegyes, jó pásztor,
Szeretőn kísér szemed
És így mindig érezhetem
c Teljes, örök üdvödet.
Áldott légy stb.

6.
mf Üdv neked, ki megváltottál,
Ártatlanság Báránya!
Mindvégiglen megoltalmaz
Vérednek szent hatalma.
Áldott légy stb.

28. Buzdítsd fel, Uram! lelkemet.

(Dallama: 73. sz. CII. Zsoltár.)

27

1.
m Buzdítsd fel, Uram! lelkemet,
Hogy dicső fejedelmemet,
Kit míg a mérték bételt,
Sok szenvedés felszentelt,
Kisérjem a Golgotára,
Hol igazságod oltára,
De a körül kegyelmednek,
Jó illatai terjednek.

2.
Te! kit az égből lehallott
Szó Isten fiának vallott;
Melyet megerősítél,
Mikor csudákat tettél;
Rád nem jöhetett a vádban,
Hogy álnokság volna szádban,
Nem vala több czéled ennél,
Hogy széljeljárván jól tennél.

3.
mp Mégis, mintegy nyilván levő
Hitető vagy gonosztévő,
Halálra kerestetél,
Törvénybe idéztetél,
Ellened az ütött pártot,
Ki veled egy tába mártott,
Árát felvette vérednek,
Már utánad leselkednek.

7.
m Uram! e szent vért tekintsd meg,
Lelkem ez által tisztítsd meg.
Ne legyek én átkozott,
Ha kezesem áldozott;
En ez oltárt megölelem,
Ha szorongat a félelem,
Biztatásomat halálom
Óráján ebben találom.

4.
m Sőt kiment a szentenczia,
Hogy vagy a halálnak fia,
mp A tövis koronával
S a megátkozott fával,
A melyet válladra tőnek,
A feszítők előjőnek,
Vernek és csúfolnak egyre,
Míg kivezetnek a hegyre.

5.
p Itt tested dárdával szúrva,
Kezed, lábad szeggel fúrva,
Végig a magas kereszten
Oldalain vért ereszt,
Míglen lehajtlván fejedet,
Atyádnak ajánlt lelkedet
Kiadod, leírhatatlan
c Kínok között, oh ártatlan!

6.
m Már ezt a nap sem állhatja:
mp Megsötétül ábrázatja,
Hát én rád hogy nézhetek?
p Oh Megváltóm! reszketek,
Mert a világ bűne terhét,
Melyet most a bíró rád vet,
Sokkal neveltem éltemben,
Te szenvedsz az én képemben.

29. Dícsérd lelkem Istenedet.

(Dallama: 34. sz. Oh ártatlanság bányája.)

1.
mf Dícsérd lelkem Istenedet,
Ki úgy szeretett tégedet,
m Hogy szent Fia kint szenvedett,
Érettet megfeszítettet.

2.
mp Keresztfán bűnödért hala,
Ő szent vérével áldozta,
Halál töriből oldozta,
Büntetéstől szabadította.

3.
Mert az Isten ötlet tévé,
Ki bűnt nem tud vala, bűnné,
c Hogy mi lennénk ő általa
Az Istennek igazsága.

4.
m Azt állították jöllehet,
Hogy Istentől megveretett,
c De a mi betegségeinket
Ő viselte, sérelminket.

5.
mp Midőn megostoroztatott,
 A mi sok álnokságinkért,
 Megrontatott bűneinkért,
c Sebeivel meggyógyított.

6.
p Mi mint juhok elszéledtünk,
 A bűn útján eltévedtünk:
 Büntetését bűneinknek
 Szenvedte nagy vétkeinknek.

7.
mf A mennyei magas égben,
 Istennek dicsőség legyen,
 Ki szent Fiát küldé értünk,
 Hogy megváltónk lenne nekünk.

30. Jer! lássuk az Úr keresztyét.

(Dallama: 81. sz. XLII. Zsoltár.)

1.
m Jer! lássuk az Úr keresztyét,
 Melyet fölvelt érettünk,
 Megszánván embernek vesztét,
 Megfizete helyettünk.
 Úr levén, lett szolgává,
 Mindeneknek csúfjává,
 Istenségét elrejtette,
 Midőn testünket felvette.

4.
mp Feszítésre ítélteték,
 S gyalázatos kínokra,
 Pilátushoz vitetteték,
 Önként ment az átokra.
 Ki ügyét, hogy meghallá,
 Őt ártatlannak vallá,
 Mégis adá keresztfára,
 A latrok társaságára.

2.
p A Gecsemáné kertjében
 Kezdette szenvedését,
 Érzei a kint lelkében,
 S a halál rettentését;
 Ivék zavaros pohárt,
 Fizette értünk az árt,
 Véres cseppjei testének
c Nekünk gyógyulást szerének.

5.
m Mely csoda buzgó szerelem
 Meghalni barátiért!
mf De e kegyes fejedelem
 Meghalt ellenségiért.
 Ez lelkünk drága bére,
 Mert Isten Fia vére,
 Mily drága az az áldozat,
 Melylyel romol a kárhozat.

3.
pp Itt szintén lelkéig hata
 Sebes vizek mélysége,
 Itt kezdődék a nagy tusa,
 S lelke keserősége,
 Egyedül hagyattaték,
 Ejjel megfogattaték,
c Ki mindent kézen fogva tart,
 Megfogattatni így akart.

6.
mf Az Úr sebei mi sebünk,
 Halálunk ő halála,
 Ó érdeme mi érdemünk,
 Részesülés ez nála.
mp Pecsétli ezt az étel,
 Együtt a pohárvétel:
 Úr testét így hittel eszszük,
 Magunk, ő testévé teszszük.

7.
mf Isten ártatlan báránya!
 Méltó vagy, hogy végy áldást;
 Mert érdemed azt kívánja,
 Végy tőlünk háláadást,
f Végy örök dicsőséget,
 Hatalmat, tisztességet,
mf Mert érettünk megölettél,
 Atyádnak eleget tettél.

31. Jézus, napjaid eljöttek.

Kissé lassan.

Victor János.

mp Jé-zus, nap-ja - id el - jöt-tek, u-tol - só szenvedé-se - id;

kös-sön ősz-sze a hit ve-led, el - ki - sér-ni a ke-resz - tig.

2.
p Némuljatok el hangjai
 A világi örömeknek!
 Hagyjatok itt meghajlani
 Töven Jézus keresztyének!

3.
mp Feledd, lelkem, szenvedésed,
 Ne sirj életed fájdalmán!
c Jézus érted is szenvedett,
 Ó megváltott vére árán!

4.
p Nézek tövis koronádra,
 Nézem, Jézus, sebeidet;
pp Fájó lelkem ezt sohajtja,
 Mivel érdemltem ezt meg?

5.
mp Semmivel- a te irgalmad,
 Oh én jó Uram Jézusom,
 Hogy magad halálra adtad,
c Csakhogy híved megmaradjon!

6.
m Egyet kérek fohászkodva:
 Oh rejts sebedbe Jézusom!
 Ne hagyd, hogy a föld valaha
 Te tőled elszakíthasson.

32. Ki Jézus keresztyére hittel néz fel.

Élénken.

Taylor E. G.

m Ki Jé-zus keresztyé-re hit-tel néz fel, a-zon pil-la-natban üd-vöt

m Ki Jé-zus keresztyé-re hit-tel néz fel, a-zon pil-la-natban üd-vöt

lel. Oh nézz, bű-nös, nézz rá, kit Is - ten kül-de, a ki

ér - ted megse - be - sü - le. *mp* Nézz, nézz, nézz és élsz! *m* Ki

Jé-zus kereszt-jé-re hit-tel néz fel, c a-zon pil-lanat-ban üd-vőt lel.

2.

mp Oh mért hordozta Jézusunk keresztjét,
Ha te bűnöd' még rá nem tevéd?
Mért folyt oldalán ki bűntörő vére,
Ha bűnöd' nem törle el véle?
Nézz, nézz stb.

3.

m Sem köny, sem ima bűnöd' el nem mossa
Csak a vér, lelkedért mely omla,
Reá vessed hát lelked súlyos terhét,
A ki érted is ontá véréét.
Nézz, nézz stb.

4.

m Ne félj hát, csak hidd, a mit Jézus monda,
Úgy sícs más üdvösség számodra;
Ő, ki az idők teljében megjelent,
Helyetted is elvégzett mindent.
Nézz, nézz stb.

5.

m Oh vedd örömmel most, mit Jézus szerzett,
Tőle vedd az örök életet
Es hidd, bizonynyal örökké él lelked,
A míg Jézus él, ki megmentett.
Nézz, nézz stb.

33. Óhajtjátok tudni azt.

Mérsékeltén.

Dallama: Reimann J. B. 1747.

m Ó-hajt-já-tok tud-ni azt, ki ad ju-tal - mat, vi-gaszt?

Kit ma-gasz-tal a - ja - kom? Ki ne-kem nagy bir-to-kom?

mf Jé-zus, a Meg - fe-szi-tett! Jé-zus, a Meg - fe-szi-tett!

2.
mf Ki hitemnek ereje?
 Ki életem veleje?
 Ki tesz igaz s szabaddá?
 Ki tesz Isten fiává?
c Jézus a Megfeszített!

3.
m Ki halálom halála?
 Bajomat ki háritja?
 Ki visz mennyországba el?
 Angyalnak ki ruház fel?
 Jézus a Megfeszített!

4.
mp Ki reményem záloga?
 Kezein ki hordozza?
 Ki nem nyugszik, a mig nem
 Meglesz, mit ígért nekem?
c Jézus a Megfeszített!

5.
m Most tudjátok immár azt,
 Ki ad jutalmat s vigaszt,
 Ki ad életkoronát
 Annak, a kit hűnek lát?
 Jézus a Megfeszített!

6.
mf Ekkép élek örömben,
 Tudom, kié életem,
 S ha elragad a halál,
 Lelkem hozzád mennybe száll
f Jézus, Te Megfeszített!

34. Oh ártatlanság báránya.

Dallama: Ev. ref. énekeskönyv.

m Oh ár - tat - lan - ság bá - rá - nya! *mf* E vi - lág -

nak ki vagy u - ra, meg - tar - tó - ja, táp -

lá - ló - ja, ál - dott légy e - gek ki - rá - lyá.

2.
mp Hogy érdemlettük ezt tőled,
 Hogy mi értünk ezt fölvégged;
p Hogy szent tested vereséget
 Szenvedjen, ennyi sérelmet.

3.
mp Tiszta ártatlanság léven,
 Káromlónak mondnak szintén;
 De Te mégis csak vesztegelsz,
 Ily hamis vádra nem felelsz.

4.
 Mivelhogy Isten Fiának
 Mondod magad, Messiásnak,
 Azért mondnak káromlónak,
 Nem hisznek tégedet annak.

5.
m Áldott légy azért Jézusunk,
c Édes megváltó Krisztusunk,
 Mi orvosunk, fődoktorunk,
mf Megszabadító királyunk.

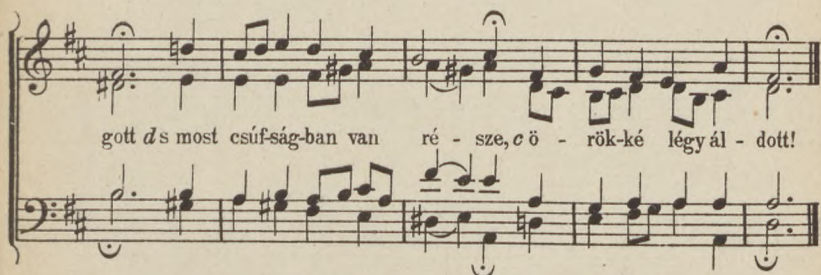
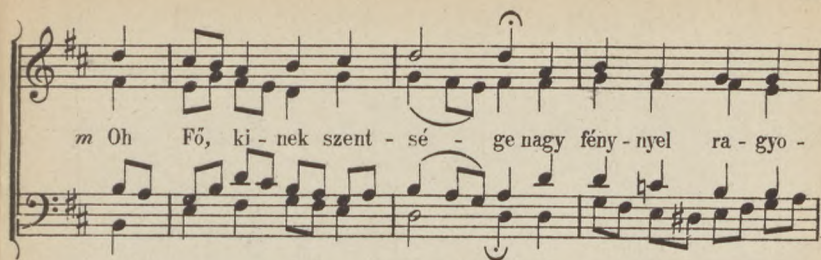
35. Oh Fő, teljes sebeikkel.

Lassan.

(V. ö. 202^a sz.)Dallama: 1601.
Bach S. J. letevése.

mp Oh Fő, tel - jes se - bek - kel, tel - jes fáj - dal - mak - kal,
p Fő, ra - kott tő - vi - sek - kel, mint csúf ko - ro - ná - val!

L. T. G.

2.
m Te, emberek közt legszebb!
p Útálattá lettél,
m Te, a szenteknél szentebb,
p Látrokhoz vettettél,
m Te Istennek szerelme,
p Sok kinnal gyötrettél,
mf Oh élet fejedelme,
p Meg is ölettetted!

3.
m Uram! a mit szenvedtél,
 Az mind mi terhünk volt;
 Mi érettünk fizettél;
 Mi érttünk lettél holt.
p Ím itt állok én szegény,
 Halált ki érdemlek;
c Uram értem szenvedvén,
 Tekints reám, kérlek!

4.
mf Hálát adok szíveimből,
 Jézus jó barátom!
 Hogy értem szeretetből
 Fölvetted halálom,
m Oh add; hogy ragaszkodjam
 Csak Te hozzád híven
d S benned végső órámban
 Nyugodhassék szívem!

5.
pp Ha testtől el kell válnom,
mp Te ne válj el tőlem,
p Ha ítéletre állnom
m Kell, ott is légy velem.
p Ha szorongattatása
 Lesz az én szívemnek,
m Te légy vigasztalása
 Általa vérednek!

6.
m Paizsom, vigasztalóm
 Légy én halálomban,
mp Képedet engedd látnom,
 Mely volt kínjaidban;
 Hogy azokat szemlélvén,
 Enyhülést vehessek
c És hittel teljes léven,
mf Általad élhessek.

36. Szerelmes Jézus! noha nem vétettél.

Crüger János. 1640.

p Sze - rel - mes Jé - zus! no - ha nem vé - tet - té!,

c ily ször - nyen még - is ho - gymeg - i - tet - té!, *m* mi o - ka

le - het, és mi - ne - mű vé - ged, vagy mi tet - szé - sed!

2.
mp Tövis koronával koronáztatol,
Arczúl veretvén, megostoroztatol,
Méreg-eczetet nyújtnak keresztfára,
Latrok módjára.

3.
p Én vagyok oka ilyen büntetésnek,
Csúffal s kínokkal teljes szenvedésnek;
c Ezt Uram Jézus! én, én érdemlettem,
p Mert én vétettem.

4.
m Méltán csodálni lehet e büntetést!
Szenved a pásztor a juhokért verést;
c Fizet véres bért.

5.
mp Az igaz, ki szent és ártatlan, meghal,
A bűnös él, ki rakva gonoszsággal,
A bűnös ember a halált érdemli,
Jézus szenvedni!

6.
mf Óh fölötté nagy, bizony nagy szeretet!
m Mely arra birt, hogy ezeket szenvedted,
Haláloed által minket megmentettél,
mf S életünk lettél.

37. Van egy halom távol földön.

Mérsékelten.

Horsley W.

mp Van egy ha - lom tá - vol föl - dőn, ki - vül vá - ros fa -

lán, ott halt meg üd - vős - sé - günk - ért Jé - zus a ke - reszt - fán.

2.
p Azt senki nem mondhatja meg,
Mily kint ő szenvedett,
mp De hiszszük, eltörölte így
Minden bűneinket.

3.
m Meghalt azért, hogy Istentől
Nyerjünk bocsánatot.
Hogy tiszta, jó szívünk legyen,
Vérével megváltott.

4.
Nem fizethette senki más
A bűn véres árát,
A mennynek csak a bűntelen
Nyitja meg kapuját.

5.
mf Ő nagyon, nagyon szeretett,
Mi is szeressük őt!
Kérjük, hogy hűn követhessük,
Adjon hitet s erőt!

e.) Krisztus feltámadása.

38. A halál meggyőzőjének.

(Dallam: Vigyázatok, azt kiáltják.)

Dallama: Nikolai T. 1599.
Mendelssohn letevése.

f A ha - lál meg - győ - ző - jé - nek, a vi - lág Űd - vő -
Zeng - je - tek föl - szó - val ne - ki: Az ég az Úr ki -

zi - tő - jé - nek ō - rök - ké di - cső - ség le - gyen!
 rá - lyi szé - ki! Sa föld ō - röm - ben részt ve - gyen.

m Vé - gez - vén mun - ká - ját s a sír éj - sza - ká - ját meggyőz - vén

él, c Va - la - ki vágy hi - ve, vi - gadj! *mf* Mert Ő él, és te bol - dog vagy.

2.

mf Mi rettenthetne minket már?
m A bűn rabja méltán félhet bár
 Attól, ki él dicsőségben;
mf Mi az Ő teste tagjai,
 A föltámadt Jézus társai
 Örülünk, Főnk van az égben,
m Értünk áldoztatott,
c Föl is támasztatott
 A halálból;
mf Nem vagy halál,
 A mi valál!
 Szívem ellened irt talál.

3.

mf Mi magunk is megmaradunk,
m Bár testünkre nézve rothadunk,
 Mely a férgeknek lesz részük.
mf Jézus él, s midőn akarja,
 Engem is az Úr erős karja
 Fölkelt, s halhatatlan leszek.
f Isteni szózatja
 Sírom általhatja
 S föltámadok.
 Vele leszek,
 Örvendezek,
 S örökös jutalmat veszek.

39. A Krisztus feltámadott!

Élénken.

Harper W. H.

mf A Krisz-tus fel - tá-ma-dott! Hir-de-tik az an-gya-lok;

Zeng-jük mi is ö - röm-mel, vig é - ne-künk száll-jon fel!

f Ezt hir-des-se föld és ég, a ma-gas-ság s a mély - ség.

2.
m A büntelen természet
 Sírban nem is enyészhet;
 A bűn törvénye alatt
 Az igaz nem maradhat;
mf A ki maga az élet,
 Halál azon nem győzhet.

3.
mf A ki értünk meghala,
 Im győzelmet vett vala;
 Végezve a nagy munka,
 Kész a váltság számunkra,
 Le van győzve bűn, halál,
 Bezárt Éden nyitva áll.

4.
f Áldjuk ezt a nagy királyt,
 S ne rettegjük a halált.
 Itt hitünkön a pecsét!
 Támadjunk fel lelkikép,
 És szárnyaljunk ég fele,
 Hol ő él s a jók vele.

40. Énekeljünk és vigadjunk.

Kissé élénken.

Dallama: Jugendpsalter.

mf É-ne - kel-jünk és vi - gad-junk, Jé-zu - sunk fel - tá-ma - dal

A kit sír-ba tet-tek, Ű-runk uj - ra él, Al - le - lu - ja!

2.
mp A hű tanítványok szíve
 A sirboltnál csüggedett,
m Míg az angyal szóla: Ime
 Jézus él, ő győztes lett.

3.
mf Igen, él! Most mi is győzünk,
 Elfelejtjük már a bűt,
 A haláltól mit sem félünk,
 Istenhez szabad az út!

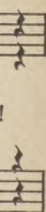
4.
m A feltámadás virága
 Minden sirhalmon nyílik;
f Lelkeinket égbe szállva
 Angyalok bizton viszik.

41. Jézus én bizodalمام.

Dallama: Crüger 1658.

f Jé-zus én bi - zo - dal - mam, ő - rök é - let - re ve - zé - rem.
 Ő ben - ne van nyu - gal - mam, mert ve - le azt mind el - é - rem.

alter.

a mi itt vi - gasz - tal - hat, hol - tom - ban bol - do - gít - hat.

2.
mf Jézus én Megváltóm éli,
 Én is látom az életet;
 Leszek Üdvözítőmnél,
 Ki maga tett ígéretet,
 Hogy tagjait nem hagyja,
c Sőt mind magához vonja.

3.
m A hitnek kötelével
 Vele már összeköttem;
 Eltemnek megszűntével,
 Ámbár földbe temettetem,
 A testi eltemetés
mf Új életre magvetés.

4.
m Porból lettem s jól érzem,
 Hogy ismét porrá kell lennem,
c De azt bizonynyal hiszem,
 Hogy abból föl kell serkennem:
mf Mert Jézus föltámadott,
 S új életre just adott.

5.
mf Akkor földi test helyett
 Dicsőséges testem leszen,
 Mely e halandó fölött
 Örök életre lesz készen,
 Abban én kétség kívül
 Jézust látom vég nélkül.

6.
m Ezen én szemeimmel
 Ott meglátom Megváltómat,
 A kit itt csak hitemmel
 Tisztelhettem mint Uramat,
c Országában részt veszek,
mf Vele örökös leszek.

7.
mp A mi itt fáj, sír, sóhajt,
m Az majd lesz ép s egészséges;
 Mihelyt a földből kihajt,
 Nem leszen többé ínséges;
 Mert a test, mely itt földi,
c Ottan leszen mennyei.

8.
mf No hát bátran lehetünk
 Mi, kiket a Jézus ismér,
m Nincs miért keseregünk,
 A halálban veszély nem ér;
c Az arkangyal szavára
mf Fölkelünk bizonyára.

9.
m A földnek sötét gyomra
 S a koporsó ne rettentsen;
 Lám, az életnek Ura,
 Maga is, hogy minket mentsen,
 Minekutána megholt,
 Szint úgy föld gyomrában volt.

10.
m Csak hogy a mely életre
 Vágyódunk, azt itt keressük,
 S a miért itéletre
 Juthatnánk, azt ne kövessük.
c Csak azé a boldog cél,
 A ki ahoz képest él.

11.
f Istennek legyen hála,
 Ki minekünk diadalmat
 A Jézusnak általa
 Adott, és kész bizadalmat,
 Hogy halálunk nyereség,
 Mert követi üdvösség!

42. Jézus, ki a sírban valál.

(Dallama: 89. sz. XXXV. Zsoltár.)

1.

f Jézus, ki a sírban valál
 Általad megholt a halál,
 Az élet pedig feltámadott,
 Mert szent tested meg nem rothadott;
 Él a Jézus, a mi fejünk,
 Keresztyének énekeljünk,
 Ūlvén Husvét ünnepeket,
 Ūj győzedelmi éneket.

2.

mf Hol van koporsó hatalmad?
 Elvesze nyert diadalmad;
 Hová lón, óh halál, a fulánk,
 Melyet fensz már régóta reánk?
 Már nem rettegünk miatta;
 Mert Jézus meghódította,
 Ama félelmek királyát,
 Megnyitván sirjának száját.

3.

m Nincs már szívem félelmére,
 Nézni sirom fenekére;
c Mert látom Jézus példájából,
 Mi lehet a holtak porából.
mf Szünjete meg kétségeim,
 Változatok félelmeim
 Reménységgé s örömökké,
 Mert nem alszom el örökké.

4.

mf Sőt hiszem, hogy e tört cserép
 Edény leend még egyszer ép,
 És tetemim megépíttetnek.
d Bár veséim megemésztetnek.
m Gyalázat elvettetésem,
mf Dicsőséges kikelésem,
c Ūj eget látván ezekkel
 Az újra megnyílt szemekkel.

5.

m Jézus! segíts engem ebben,
 Hogy éltem folyjon szentebben,
mp És hogy ne menjek ítéletre,
 Támaszsz fel engem új életre.
c A te lelkednek ereje
 Az új életnek kútfeje;
m Hogy hát legyek élő személy,
mf Lelked által én bennem élj.

43. Légy áldott kegyelmes Istenünk!

(Dallama: 61. sz. CV. Zsoltár.)

1.

Légy áldott kegyelmes Istenünk!
 Teremtőnk, megtartónk, mindenünk!
 Hogy Fiadnak példájában,
 Dicső feltámadásában,
 Megmutattad az életet,
 Mely régenten elrejtett.

2.

Mostan már bátrabban hihejtük,
 Ha a Jézust híven követjük,
 És dicsőséget keresünk,
 Hogyha elköltözik lelkünk,
 Elhagyván ezt a világot,
 Nyerünk halhatatlanságot.

3.

Sőt még testünk sem fog maradni
 A sírban, majd föl fog támadni:
 Ūjabb erővel ékesül,
 Lelkünkkel ismét egyesül,
 Hogy azon várt egyességben
 Együtt legyenek az égben.

44. Megnyilt a sír.

Mérsékeltén.

Beethoven.

m „Meg - nyilt a sír,” szól az an - gyal. *mf* „Fel - tá - madt

az Úr bi - zony - nyal.” Jé - zus, a Meg - fe -

sztit - te - tett *c* meg - nyer - te már az é - le - tet.

2.
m Óh jöjjetek kicsik, nagyok,
 Hozzátok el a bánatot,
c A Krisztusra tekintetek,
 Megkönnyebbül a szívetek.

3.
m Ki Máriát vigasztalá,
 Szeretve néz ránk is alá;
mf Győzött Urunk, mily jó nekünk,
 Vele mindent megtehetünk.

4.
mf Ő az élet Fejedelme
 Kít az Isten nekünk küldte;
 Ő él és Ő uralkodik,
 Nem hagyhatja el juhait.

5.
f Keresztényének, előre hát,
 Emeljük az Úr zászlaját.
 S ki adsz hitet, szeretetet,
 Krisztus, tied a dicséret.

45. A mennyben van legjobb barátunk.

Kissé élénken.

Dallama: Francia népdalból alakult. (1737.)

m A menny - ben van leg - jobb ba - rá - tunk, *mf* ke -
itt any - nyi ha - mis - sa - got lá - tunk, ve -

vés itt lenn a hű ba - rát, c De ezt az e - gyet
szély-ben van az i - gaz-ság.

jól tu-dom: *mf* Leg - jobb ba - rá - tom Jé - zu-som.

2.

mf E világ, mint a gyenge nádszál,
Oly hajlongó, bizonytalan;
mf De Jézus, mint a szirt, bizton áll,
Ha mind elhagy, ő velem van.
d Erjen öröm vagy fájdalom,
mf Legjobb barátom Jézusom.

3.

m Ártatlan vérét ontá értem,
p Kínos halált is szenvedett,
m Ő támogat minden szükségben
Es jóvá teszi vétkeimet.
Meghallgat, ha imádkozom,
mf Legjobb barátom Jézusom.

4.

m Barátom szívét adja nékem,
Barátom ő, övé vagyok;
Barátom mindig szerel hiven,
Barátom ő, ha meghalok.
Boldog vagyok, hogy ezt tudom,
mf Legjobb barátom Jézusom.

5.

m Tartsd meg barátodat, te világ,
Már ismerem, mily hűtlenek.
Az ellenség bár szórja nyilát,
Még egy hajszált sem görbithet.
Örökké élében nyugszom,
mf Legjobb barátom Jézusom.

46. Magas mennyből jöttél a földre.

(Dallama: 99. sz. A szeretet hatalmát áldom.)

1.

Magas mennyből jöttél a földre
 Hogy üdvöt adj, dicső király;
 Értünk mindent szenvedve, tűrve,
 Kint, büntetést elhordozál.
 Végezve lón a dicső munka
 És visszamentél égi honodba.

2.

Nézz most reánk s gyarló imánkat
 Oh, vidd Atyád s Atyánk elé!
 Törd széjjel azt a súlyos jármat
 Mely lelkeinket terhelé.
 Rontsd meg a sátán nagy hatalmát
 És adj mi nekünk győzelmi pálmát!

47. Óh felséges Közbenjárónk.

(Dallam: Eljött hozzánk az üdvösség)

Dallama: XV. századból.
Wittenberg 1523.

f Óh fel - sé - ges Köz - ben - já - rónk, ki ül szent Aty - ja
 Mi di - cső - sé - ges Meg - vál - tónk, ki nagy ha - tal - mas

jobb - ján, fenn - tart - ja lel - ki or - szá - gát, meg - ör - zi
 kar - ján

drá - gán vett nyá - ját *f* menny s föld Őt magas - tal - ja.

2.
mf Nagy munkádat elvégezted,
 A mi boldogságunkra,
m Élted keresztfán letetted
 Önként mi váltságunkra;
c De önként ismét felvetted,
 Széked a mennybe helyezted,
mf Hogy nekünk fejünk lennél.

3.
mf Az Istennek eleibe
 Állítod érdemedet,
 Hogy azt fölvegye kedvébe,
 Ki hiszen s keres Téged!
m Kéred, hogy Szentlelket adjon
 Népednek, kivel maradjon
c S vezesse üdvösségre.

4.
m Valjon az ember micsoda,
 Hogy róla emlékezel?
 Por és bűnös, mely nagy csoda,
 Hogy nálad ily kedvet lel!
mf Segits hitünkkel tisztelnünk,
 Segits szavadnak engednünk,
 Óh kegyes Üdvözítőnk.

48. Óh mennyei fejedelem.

(Dallama: 54. sz. Tündöklő hajnali csillag.)

1.
f Óh mennyei fejedelem,
 Nálad van a győzedelem,
 Te bűnnek eltörölője,
 Az ellenséget leverve
 Felmentél Atyádhoz mennybe,
 Mint halál meggyőzője;
mf Ilyen
 Szépen,
c Hatalmasan, bizonyosan, halál s élet
f Lábaid alá vettetett.

2.
f Téged a mennyei karok,
 S minden dicső szent angyalok,
 Mint győzedelmest áldnak;
mf Minthogy reánk áldást hoztál,
c S mennybe fölmagasztaltattál,
 Mint Urokat imádnak.
m Látjuk,
 Áldjuk
 Igazságod, méltóságod mi is nyilván,
mf Ki dicsőn ülsz Atyád jobbán.

3.
mf Te fejünk vagy, mi pediglen
 Tagjaid vagyunk egészen,
 Tőled jön világosság,
 Élet, kegyesség, békesség,
c Bátorság, örök üdvösség,
 Erő s igaz vigasság,
m Gerjeszd,
 Eleszd,
c Mi lelkünket és testünket, hogy áldhassunk
f Téged, s fölmagasztalhassunk.

49. Szent egek! minden boldogok hajléki!

(Dallama: 150. sz. XXXII. Zsoltár.)

1.

f Szent egek! minden boldogok hajléki!
A nagy király jön: nyilatok meg néki;
Nagy oszlopi a levegőégnek;
Engedjete útát e felségnek;
A ki kezdetben titeket teremtet,
A ki azt mondá: legyen ég és föld, s lett;
A ki igéje a nagy Istennek,
A ki által lettenek mindenek.

2.

mf Ez a békesség örök tanácsában
Főszköz lévén a váltáság titkában,
m Emberré lett annak idejében,
A bűn terhét szenvedte testében;
Meghalt s áldozott a halál kínjával,
mf De föl is támadt maga hatalmával;
Már győzedelmes bajnok módjára,
Felmegy és ül szent atyja jobbára.

3.

m Mennybemenése az ember fiának,
Záloga lelkünk mennyei jussának,
Melyet szerzett mint kezes vérével,
Melyet közöl minden ő hívével.
c Ő emberré, mi atyánkfiává lett,
Minket atyjának örökösivé tett;
Maga előre mennybe felmene,
Hogy nekünk is helyet készítene.

4.

f Áldunk, imádkunk mindörökké téged,
És dicsőítjük örök Istenséged;
mf Jó vagy Uram te, igen irgalmas,
Pap és király kegyes és hatalmas;
A te érdemed a mi nyereségünk,
c Mennybe menésed élő reménységünk;
Hogy minket is mint örökségedben
Résztesítsz nyert dicsőségben.

50. Úr Jézus! a ki felséggel.

(Dallama: 69. sz. CXXXVIII. Zsoltár.)

1.

mf Úr Jézus! a ki felséggel,
Dicsőséggel mentél az égbe
c És ottan vettél hatalmat,
Birodalmat, nagy teljességbe;
d Lelkünk áldja Istenséged
S híven téged felmagasztalunk,
Bár nem látunk is szemünkkel,
De hitünkkel megtapasztalunk.

2.

m Te is e dicsőségdből,
Szent székedből fordítsd le szemed'
S erőtlen teremlésidre,
Híveidre öntvén érdemed',
Mennyben léted hasznában,
Javaiban részesekké tégy,
Szent Atyád előtt éretlünk,
Kik vétettünk, esedezőnk légy.

3.

Mivel te útát nyitottál
S tanítottál a mennybe menni,
Adjad, hogy téged kövessünk
És siessünk nyomodban lenni.
Segítsd igyekezetünket,
Vond szívünket te magad után,
Hogy a te akaratodnak
S nyomdokodnak járhassunk útján.

4.

mp Midőn kifutjuk pályánkat,
c Várt pálmánkat kezeinkbe add,
Lelkünket, őh szerelmessünk,
Hív kezesünk! magadhoz fogadd.
Testünket is emeld végre
mf Dicsőségre isteni karral.
c Hol tégedet szemlélhessünk,
f Dicsérhessünk az égi karral.

51. A jászolban ki az ott?

Kissé élénken. Hanby B. R.

mp A já - szol - ban ki az ott? Kit i - mád - nak pász - to - rok?

f Ő az Úr, cso - dák cso - dá - ja, ő az Úr, menny - nek ki -

rá - lya. *m* Lá - bá - hoz le - bo - rul - junk, *mf* i - mád - junk Krisztus U - runk!

2.
mp Kis hajlékban ki az ott?
Szolgaként ki fáradott?
Ő az Úr stb.

3.
p A pusztában ki az ott?
Bűjtölve ki nyomorgott?
Ő az Úr stb.

4.
p Könnyeket ki hullatott,
A hol Lázár szunnyadott?
Ő az Úr stb.

5.
pp Gethsemánéban amott
Éjjel ki fohászkodott?
Ő az Úr stb.

6.
p Golgothán vajj! ki az ott?
Bűnünkért ki áldozott?
Ő az Úr stb.

7.
m Ki az, ki sirjából ott
Harmadnap feltámadott?
Ő az Úr stb.

8.
mf Égi trónon ki az ott?
Dicső fényben ki ragyog?
Ő az Úr stb.

L. T. G.

IV. A SZENT LÉLEK.

52. Áldlak énekben.

Dallama: Morva testvérek énekeskönyve.

mf Áld - lak é - nek - ben. Szent Lé - lek, Is - ten, mert meg - mu - ta -

tád, hogy Jé - zus a bú - nös - nek ke - gyel - met ád.

2.

m Adj erőt nékem
 Hogy testem-lelkem,
 Akár mit tegyen,
 Hű Megváltóm, téged orvendeztessen.

3.

m Ujra szentelem
 Néked életem;
mf Oh igazgassad,
 Mikép elvégezted azt régen magad.

53. Jövel, legfőbb Vigasztalónk!

(Dallam: Én lelkem, mire csüggedsz el?)

Ebeling J. 1666.
Riegel Frigyes.

mf Jö - vel leg - főbb Vi - gasz - ta - - lónk,

térj hoz-zánk, szállj re-ánk, légy mi gyá-mo - li - tónk!

m A Jé - zus té - ged né - pé - nek

meg - i - gért, hogy ve - zért *c* küld se - gít - sé - gé - nek.

2.
m Bölcsességek lelke, kérünk,
 Oktatást,
 Tanítást
 Adj, hogy szentül éljünk,
 Buzdítsd föl magad szívünket;
 Légy velünk,
 S ha kérünk,
 Add megérésünket!

3.
mf Add, hitben jól harszolhassunk;
 A testnek
 És vérnek
 Ellene állhassunk;
 Jézustól ne hagyj elválnunk,
m Inséget,
 Szükséget
 Bár kelljen kiállnunk.

4.
m Segélj jóra törekednünk,
 Helyesen,
 Kegyesen,
 S igazságban élnünk;
 Add, sietni meg ne szünjünk;
 Mely utat
 Kimutat
 Ígéd, azon menjünk.

5.
mp Gyámolónk mi inségünkben
 Magad légy,
 Hívve tégy
 Kísértetésünkben,
 Uram! ha majd hajtod végre
 Eltűnket,
 Lelkünket
mf Vigyed dicsőségre!

54. Jövel Szent Lélek, szállj reánk!

(Dallam: Tündöklő hajnali csillag.)

Dallama: Nikolai 1599.

mf Jö - vel Szent Lé - lek, szállj re - ánk, mint haj - lé -
Meny - nye - i fé - nyes - sé - ged - del bá - gyadt szí -

kid - ba térj hoz - zánk, jö - vel el - ménk vi - lá - gal
vün - ket ger - jeszd fel, hogy le - gyen vi - gas - sa - gal

Ke - gyes, fé - nyes vi - lá - gos - ság, é - gi jó - ság,

adsz é - le - tet, ha szí - vünk - ből ké - rünk té - ged.

2.

mf Őh bölcsességnek kútfeje!
 Ígédnek nagy az ereje!
m Add, vigaszodat halljuk
 S az egész keresztyénségben,
 A hitnek egyességében,
 Igazságodat valljuk;
 Tanítsd,
 Jobbítsd
 Mi elménket, életünket az ígével,
 Lelkünknek eledelével.

3.

f Életnek erős kőszála!
 Add, ígédnek erős lángja
 A mi szívünkben égjen,
mf Hogy szent s igaz törvényedtől,
 És buzgó szeretetedtől
 Mi szívünk el ne térjen,
m Plántáld,
 Munkáld
 A hűséget és készséget szolgálóidban,
c Hogy járassunk útaidban.

4.

mf Tarts meg minket szent ígédben,
 S ezzel erősíts a hitben,
 Hogy bátran harcolhassunk
 Számtalan kísértőinkkel
 És lelki fegyvereinkkel
 Nekik ellent állhassunk.
 Őh add
 Magad,
 Hogy erőddel, kegyelmeddel segítsünk,
c S mindeneket meggyőzhessünk.

55. Jövel Szent Lélek, Őr Isten!

Dallama: Ev. ref. énekeskönyv.

mf Jö - vel Szent Lé - lek, Őr Is - ten! Töltsd
 Meny - nye - i szent a - ján - dék - kal, szív -

be szí - ve - in - ket é - pen *c* mely - nek szent - sé - ges
 be - li szent buz - gó - ság - gal;

L. T. G.

l,

ban,

e - re - je nyel - ve - ket e - gye - ző hit - re egy -

nyv.

be gyűj - te sok né - pe - ket, kik mond - ván, így é -

ne - kel - je - nek: *f* Al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja!

2.
m Te szentségnek új világa,
 Igédnek vezérj útjára,
 Taníts téged megismernünk,
 Istent atyánknak neveznünk,
 Őrizz hamis tudománytól,
 Hogy mi ne tanuljunk mástól,
 És ne légyen több más senki,
c Hanem Krisztus, kiből kell bízni. *mf*
 Alleluja, Alleluja!

3.
mf Óh mi édes vigasztalónk!
 Légy kegyes megoltalmazónk,
 Hogy maradjunk útidban,
 Ne csüggedjünk háborunkban;
 Erőddel elménket készítsd,
mc Gyenge hitünket erősítsd,
 Hogy halál és élet által
mf Hozzád siessünk nagy vágyással.
f Alleluja! Alleluja!

V. AZ ISTEN IGÉJE.

56. Adjunk hálát mindnyájan.

Dallama: Ev. ref. énekeskönyv.

mf Ad - junk há - lát mind nyá - jan az A - tyá Úr Is - ten - nek, és

mondjunk di - csé - re - tet mi terem - tő Is - te - nünk - nek, ki egy - be - gyűjtött

most min - ket, hogy ün - nepet szen - tel - jünk és szenti - gé - jé - vel él - jünk.

2.
mf Kegyelmes Atya Isten!
Te vagy úr mindenkben,
Ki megjelentéd magad
Szent igédben itt e földön,
Es sok csudatételidben,
A te áldott Fiadban,
Mi kegyes Idvezítőnkben.

3.
m De szentelj meg bennünket,
Bírd és segélj meg minket,
Gerjeszd fel mi lelkünket,
Es a mi gyarló szívünket,
Hogy téged megismerhessünk,
Segítségül hívassunk,
Néked hálákat adhassunk!

4.
m Tarts meg minden időben
Minket az igaz hitben,
Es igaz értelmében
c A szent evangéliomnak;
Légyen foganatos köztünk
A te kegyes beszéded
Es minden jóra intésed.

5.
mf Hogy sok népek te hozzád
Megtérjenek bűnökből,
Es téged szolgáljanak
Az ő szívökből s lelkökből;
Hogy mindenek imádjanak
S csak téged tiszteljenek,
f Hogy örökké élhessenek.

57. Hogy van a régi ige?

Mérsékeltén.

Doane W. H.

mp Hogy van a ré - gi i - ge a menny tit - ka - i - ról? Jé -

zus sze-re-te - té - ről az i-rás hogys mit szól? *p* Add e-lém egysze-

rű - en, csak mint kis gyer-mek-nek, mert gyen-ge fá - radt lel - kem, bü -

nős va-gyok sbe-teg. *m* Beszélj a ré-gi i - gét, be-szélj a ré-gi

i - gét, be-szélj a ré-gi i - gét, *mf* Jé - zus, sze-re-te - té!

2.

p Hogy van? Oh mondd csak halkan,
Hogy jól megérthessem,
Sok bűnömre váltságul,
Írul mit ad Isten.

mp Hogy van? Oh mondjad gyakran,
Hamar felejt az ész,
Mint harmat hull hajnalban
S már délre elenyész.
Beszéld stb.

3.

m Szóld nyájasan az ígét
S buzgón, oh ne feledd,
Hogy én vagyok a bűnös,
Kiért Ő szenvedett.
c Oh ezt beszéld nekem csak,
Ha bármi bánt, aggaszt
S akarsz szívemnek adni
Valódi jó vigaszt.
Beszéld stb.

4.

mp Mondd ugyanezt az ígét,
Ha félni van okod,
Hogy a hiú fény nékem
Sokba kerülni fog.
c S ha majd lelkemre fényt az
Új lét hajnala vet,
Mondjad: „Tökéletesé
Krisztus tesz tégedet.”
Beszéld stb.

58. Kegyes Jézus, itt vagyunk.

Dallama: Ahle R. 1664.

Riegel F. letevése.

m Kegyes Jé-zus itt va-gyunk Te szent i - géd hal-lá - szá - ra,
Gyúl-jon fel ki - ván-sá-gunk üd-vös-ség ta - nu-lá - szá - ra,

hogy a föld - től el - szakadjunk, csak Te hoz-zád vo-nat-tas - sunk.

2.

mp Mi elménk s értelmünket
Lelki sötétség fogta be,
m De Szentlelked szívünket
Tiszta világgal töltsé be;
Hogy jól gondoljunk és szóljunk,
Mert csak Tőled kell azt várnunk.

3.

mf Óh te dicsó fényesség!
Istentől származott világ,
Készítsd el szívünk, fülünk,
Szent Istenség, Szentháromság,
Imádságunk, tanulságunk,
Kedves legyen, óh Jézusunk!

59. Nem hagyjuk el a bibliát.

Kissé élénken.

Haydn.

mf Nem hagy-juk el a bib-li-át, Is - ten szent i - gé - jét; ez

tá - ma-sza az ag - gok-nak és if - jú - nak ve - zér; ez

nap, mely fé-nyes su - ga-rát ú - tunk-ra hin-ti el, eb -

ből hall -juk Jé - zus sza-vát, ez Is - ten-hez e - mel.

2.

mf Nem hagyjuk el a bibliát
 Sem baj-sem örömr'
m E kincsét nem veszi tőlünk
 Senki, bármit ígér.
 Akármit tesz is a világ,
 Ha üldöz, ha csábít,
mf Eltűnünk minden szenvedést,
mf Isten megszabadít.

3.

m Nem hagyjuk el a bibliát,
 Terjeszszük mindenhol;
c Mig Jézus éltető szavát
 Hallják közel s távol,
 Mig kegyelmének hatalmát
 Érzi a nagy világ.
mf Megfogadjuk, el nem hagyjuk
 Soha a bibliát.

60. Örömhír! Te vagy az.

Mérsékeltén.

Victor János.

mf Ö - röm-hír! Te vagy az, e - van-gyé - li - om!

m S te Krisz-tus: tö - vis közt fe - hér li - li - om!

c S te Krisz-tus: tö - vis közt *m* fe - hér li - li - om!

2.
mp Oh fehér liliom
Pirosló vére,
Hogy hulltál a világ
Üdvösségére!

3.
m Hasson el a szózat
c Lelkem mélyébe:
Bűnöd megbocsátva,
Tied a béke!

4.
mf Ez lesz az örömhír
Az én szívemnek;
Így adok örömmel
Hálát Istennek!

61. CV. Zsoltár.

Dallama: Goudimel Cl.

mf Ad - ja - tok há - lát az Is - ten - nek, i - mád - koz -

za - tok szent ne - vé - nek, hir - des - sé - tek di - csé - re - tét

és min - den jó - té - te - mé - nyét. Be - szél - jé - tek a

nép e - lőtt nagy csu - dá - it me - lye - ket tett.

2.

mf Néki vígan énekeljétek,
Csuda dolgait dicsérjétek;
Magasztaljátok szent nevét,
Kik szívből félték őtet;
Örüljön azoknak szívek,
Kik az Úrról elmélkednek.

3.

m Keressétek e kegyes Urat,
Es annak színét és hatalmát;
Meggondoljátok dolgait,
Ne felejtsetek csudáit;
c Itéletit hirdessétek,
mf Melyek ő szájából jöttek.

62. Adjunk hálát!

Schulz K. Fr.

Élénken.

mf Ad-junk há - lát, há - lát az Úr - nak, *m* mert ő ir -

gal - mas és ő - rök - ké tart az ő jó - sá -

ga, *c* vég - te - len jó - sá - ga, *f* vég - te - len jó - sá - ga!

2.
 Dicsérjük őt!
 Dicsérd az Urat
m Te is, oh lelkem,
 El ne feledd, mi jót tett ő veled,
c [Mi jót tett ő veled!]

3.
f Isten erős,
 Ő mindenható,
mf Bölcs minden tette,
m Kegyelme minden reggel megújul,
f [Kegyelme megújul!]

4.
mf Nagy az Isten!
 Nagy a mi Urunk!
 Szent az ő neve,
f Dicsőségével telve e világ,
f [Nagy dicsőségével!]

5.
m Imádjuk őt,
 Istent imádjuk
 És leborulva
c Trónja előtt tiszteljük szent nevét,
f [Tiszteljük szent nevét!]

63. Áldjad az Urat!

Dallama: Stralsundi énekeskönyv 1665.

f Áldjad az U-rat, a di-csőség magas ki - rá - lyat,
 Áldjad én lel-kem, oh teljesítsd, szívem hő vá - gyát. Jőj-je-tek

el, zsol-tár és hár-fára fel, halljuk az é-nek hang-zá - sát!

2.

mf Áldjad az Urat, ki mindent legjobban intézett,
 A ki sas-szárnyakon tégedet bizton vezértelt,
 A ki fenntart,
 Jóságával betakart
 És kegyelmében rád nézett.

3.

m Áldjad az Urat, ki mesterül alkota téged,
 Kezével igazgat, megtartja jó egészséged.
 Mennyiszer már
 Vala inséged és kár
mf S mindenkor nyújt segítséget.

4.

m Áldjad az Urat, ki téged oly bőven ellátott,
 Szerelmes fiát is küldé, ki téged megváltott.
 Mindenható
 Az, kitől jön oly sok jó,
 Szeretetével megáldott.

5.

mf Áldjad az Urat és minden, mi vagyon én bennem
 Áldja szent nevét és mindenek hirdessék fennen,
f Oh ne feledd!
 Ő világitja lelked.
 Szívem, hát monddjad: Úgy legyen!

L. T. G.

64. Áldjuk, áldjuk Jézust!

Élénken.

Allen C.G.

mf Áld-juk, áld-juk Jézust, a drága Meg-vál-tót! Di-esérd, vi-lág,

csodás szere - te - tét! *f* Di-esér-jék őt mind az angya-li se-
%Oh ti szen-tek, Si-onnak magasztos

re-gek, tisz-tel-jék és magasztalják ne-vét! *m* Mint jó pász-tor,
or-mán, zeng-jé - tek az ör-ömmek zsol-tá-rát! *Fine.*

úgy ör-zi Jé-zus nyá-ját. Lásd, ő - lé-ben hord-ja ő bá-ra - nyát.

2.

3.

D.S.al Fine.

mf Áldjuk, áldjuk Jézust, a drága Megváltót,
Üdvünkért sok kínt, halált szenvedett.
Kösziklánk és lelkiünk egyetlen reménye,
Eletünk Jézus, a Megfeszített.

m Hála néked! Fajdalminkat Te hordtad,

mp Tővis megsebezte szent arcodat;

Egykor értünk Istentől is elhagyatva,

mf De győztél s most bírod a hatalmat.

mf Áldjuk, áldjuk Jézust, a drága Megváltót,
f Ég kapui, hozsannát zengjete!

ff Áldjuk őt, ki örökké dicsőn kormányoz!

Mester, főpap, királyunk, üdv neked!

mf Hol van, halál, diadalmad s fulánkod?

c Krisztus által miénk a győzelem!

f Jézus él, hajlékunkban nincs többé bánat,

ff Áldjuk Jézust, Ő a fejedelem!

L.T.G.

65. Áldott légy Krisztus, e világnak Ura!

„Mi kegyes Atyánk“ („Tökéletes volt minden“)

Dallama: Ev. ref. énekeskönyv.

mf Áldott légy Krisztus, e világ-nak U-ra!

A-tya Is-ten-nek sze-re-tő szent Fi-al Bű-nös né-

pek-nek ki vagy bi-zo-dal-ma és i-gaz-sá-ga.

2.
m Hallgasd meg mostan mi könyörgésünket,
Fordítsd mi reánk kegyes szemeidet,
Jelentsd meg hozzánk a te jókedvedet
Es szerelmedet.

3.
Kérünk, Úr Isten! hogy légy segítségül,
Gondot viselvé a mi életünkről:
Lelki és testi minden szükségünkről
Idvességünkről.

4.
mp Ne nézd a mi számtalan bűneinket,
c Birjad lelkünket s a mi életünket,
Csak te viseld minden ügyeinket,
d Ne hagyj bennünket.

5.
m Senki bűnünkből meg nem szabadíthat,
Senki lelkünkben meg nem vigasztalhat,
c Senki kívülled meg nem oltalmazhat
d S meg nem nyugodhat.

6.
m Mert te egyedül érettünk fáradtál,
p Mi bűneinkért csak te szomjuhoztál,
pp Kegyetlen halált mikoron kóstoltál,
p Értünk áldoztál.

7.
m Te vagy azért a mi oltalmazónk,
c Te vagy megváltónk és megszabadítónk.
mf Te vagy életünk és egy bizodalunk,
Minden jóságunk.

m Tekints ránk azért kegyelmes Istenünk,
Ki vagy egyedül a mi reménységünk,
Ne hagyj te tőled elidegenednünk,
Sem tévelyednünk.

m Ne uralkodjék bűn a mi szívünkben,
Semmi gonoszság ne legyen lelkünkben,
Az ártatlanság fényljk erkölcsünkben,
Egész éltünkben.

10.

f Dicséret legyen Atya Úr Istennek,
És neked egyetlenegy szülöttének,
És egyetemben Szentlélek Istennek,
Megszentelőnknek.

66. LXV. Zsoltár.

Dallama: Goudimel Cl.

mf A Si-on-nak he-gyén Úr Is - ten: Ti - éd a di - csé - ret;
Fo - ga-dást tesz-nek né - ked it - ten, tisz-telven Té - ge - det.

Mert ké - ré - ső-ke-t a hi - vek - nek meg - hal-lod ke-gye - sen;

az - ért Te hoz-zád az em - be - rek jó - nek minde-nün - nen.

mp Rajtam a bűn elhatalmazék,
Terhelvén engemet;
m De nagy volta kegyességednek
Eltörli vétünköt.
c Boldog, a kit Te elválasztál,
Fogadván házadba,
Hogy előtted nagy buzgósággal
Járjon tornáczodba.

m Javaival a Te háznak
Megelégttetünk,
mf Szent dolgain Te templomodnak
Gyönyörködik szívünk,
A Te csuda igazságodból
Megfelelsz minékünk.
Hallgass meg Isten! velünk tégy jól,
Oh mi segedelünk.

67. Csak zengjetek.

Élénken.

Dallama: Nágeli H. G.

f Csak zeng - je - tek az Úr di - csé - re -

té - re, ő jól fi - gyel az if - jak é - ne -

ké - re. *mf* Csak zeng - je - tek! Csak zeng - je - tek!

2.
mf Szálljon dalunk
Föl a földnek porából,
Zengjen karunk
Az ő dicső voltáról!
Csak zengjetek!
Csak zengjetek!

3.
mf Tárjuk ki hát
Mind hálátelt szívünket!
S a szent eget
Hallják dicséretünket
c Csak zengjetek!
f Csak zengjetek!

4.
m Nyelvünk rebeg,
De a mindenség atyja
Meghallja azt
És szívesen fogadja.
mf Dicsérjük hát
A jó Atyát!

5.
m Majd egykoron
Porsátorunk' levetjük
mf És oda fent
Őt szebben dicsérhetjük
f Mindörökké,
Mindörökké!

68. Dicsérjete! Halleluja!

Élénken.

Dallama: Missionsharfe.

f Di-csér-je-tek! Hal-le-lu-ja! Mert di-csér-ni Is-tent a
Di-csér-jük őt! Hal-le-lu-ja! *mf* Di-csé-ret ne-vé-nek! Zen-

meny-ben és itt lent, oh mi győ-nyő-rű-sé-ges,
dül-jön szent é-nek, mert ő-vé-a di-cső-ség,

nagy ne-vét hir-des-sük e vi-lá-gon szer-te-szét!
ha-ta-lom; c-ö-rök-ké szól-jon há-la-telt da-lom!

69. CXXXVIII. Zsoltár.

Dallama: Goudimel Cl.

mf Di-csér Té-ged tel-jes szí-vem én Is-te-nem!
f Di-csér-lek Is-te-nek fe-le-tt én Té-ge-det,

hir - de - tem ne - ved. m és a Te szent egy - há - zad -
mert azt ér - dem - led;

ban i - mád - koz - ván ne - ved tisz - te - lem; ál - dá - sod - ra én

kész va - gyok, c há - lát a - dok né - ked Is - te - nem.

2.
mf Öregbül nagy dicsőséged,
Mert megtészed a mit megmondasz;
mp Ha könyörgök inségemben,
m Engem menten megszabadítasz,
c Téged minden földön lakók,
Nagy királyok, Uram! dicsérnek,
mf Mert szent igéd igazságát,
Tiszta voltát eszközbe vették.

3.
mf Ez Urat, ki felségesen
Csodat tészzen felmagasztalják,
Mondván: nagy az ő ereje,
Dicsősége és azért áldják;
Mert noha ül nagy magasan,
De lát nyilván alattvalókat,
Magas dolgokat is könnyen
Lát élesen mind fenn s mind alatt.

4.
mp Mindennemű szükségemben,
Inségemben megerősítesz;
Láttokra ellenségimnek,
Kik gyűlölnek, engem megmentesz.
A mit az Úr egyszer végez,
mf Az jó véghez megyen mindenütt.
Jó kedved megáll, ne hagyd el,
Sőt végezd el kezéd munkáit.

70. Drága Jézus, áldom magasztos nevedet.

Mérsékelten.

Dallama: Tinódi Sebestyén 1553.

mf Drá - ga Jé - zus, ál - dom ma - gasz - tos szent ne - ved,
mf Drá - ga Jé - zus, ál - dom ma - gasz - tos szent ne - ved,

mp sze - gény szí - vem ben - ne bol - dog - sá - got lel - het.
m té - vély - gé - sem - ből ez Is - te - nem - hez ve - zet.

Föl - di sok ba - jom - ban *m* ez lesz gyó - gyu - lá - som,
c Fel - ol - dott ha - lál - tól, hogy él - hes - sek uj - ra,

mp bűn sö - tét - sé - gé - ben *m* meny - nye - i szép vi - lá - gom.
mf nyit - va már e - lőt - tem a meny - nyeknek ka - pu - ja.

71. Eljő az Úr, Halleluja!

Kék kereszt egyesületi énekeskönyv. Bern.

mf El - jő az Úr, Hal-le - lu - ja! *m* de nem szegény-ség - ben: *f* or -

szá - gol - ni, Hal-le - lu - ja! ö - rök di - cső - ség - ben. *f* Légy hát

kész, légy hát kész megá - la - ni, Légy hát kész ó szent szí - nét meg - lát -

ni! A mit i - gért, Hal-le - lu - ja! be fog - ja vál - ta - ni.

mf Eljő az Úr, Halleluja!
m Egyszer jött, mint bárány,
 Ki bűnünkért, Halleluja!
mp Meghalt kereszt fáján.
f Légy hát kész stb.

mf Eljő az Úr, Halleluja!
 Királyi pompával,
 Dicsőséggel, Halleluja!
 Erő hatalmával!
f Légy hát kész stb.

mf Eljő az Úr, Halleluja!
 Kormányzó vesszővel
 S betölt mindent, Halleluja!
 Nevének fényével.
f Légy hát kész stb.

L. T. G.

72. Rákóczi Ferencz imádsága.

Kissé. lassan.

Dallama: Régi magyar ének.*)

mf Győz - he - tet - len, én kő - szá - lom,

vé - del - me - zőm és kő - vá - rom, *mp* a ke - reszt - fán

drá - ga á - ron *m* ol - tal - ma - mat tő - led vá - rom.

2.

p Sebeidnek nagy voltáért
Engedj kedves áldozatért,
Drága, szép piros véredért,
Kit kiöntél ez világért.

3.

mp Irgalmazz meg én lelkemnek,
Ki vagy ura mennynek, földnek,
Könyörgök csak felségednek,
m Mint kegyes idvezítőmnek!

*) Káldy Gyula, Kuruezdalok.

73. CII. Zsoltár.

69

Dallama: Goudimel Cl.

m Hallgasd meg, U - ram ké - ré - sem; te-kintsd meg e-se-de -

zé - sem, be-szé - dem jusson hoz-zád, *p* ne rejtšd el tő-lem or-czád!

mp Hajtsd én hozzám Te fű - le-det, eny-hítsd meg nagy in-sé - ge - met,

mi-dőn ki-ál-tok, Űr Is - ten! *mf* si - ess, hallgass meg ke - gye-sen!

2.
p Az én időm im elműlék,
Mint az árnyék elenyészék,
pp Minden testem elásza,
Mint a lekaszált széna,
A mely meg nem éléd többé,
c De Te megmaradsz örökké,
mf És a Te emlékezeted,
f Mind örökké megtart híred.

3.
m Azért kelj fel, óh Űr Isten!
mp Haragod ne gerjedezen,
Sion városát szánd meg,
És neki kegyelmezz meg,
Mert már im az idő eljött
És a mely már sokat késett:
Jelen vagy az az óra,
m Hogy dolga forduljon jóra.

L. T. G.

4.

m Hogy a Te szolgálid végre
Összegyűlvén e szent helyre,
Elpusztult kórákásit,
Kedveljék épülését.

c És aztán a pogány népek,

mf Uram! nevedet rettegjék;

E földön minden királyok

Megvallják, hogy Te vagy Urok.

5.

mf Mert az Úr jól megépíté,
A Siont megékesíté,
És dicsőségét itten
Megmutatá ismétlen.

m A nyomorultak panaszát,
Meghallgatá nagy siralmát,

Kérésöket meg nem veté,

c Sőt kegyelmesen tekinté.

74. Házadba jöttünk.

Dallama: Tinódi Sebestyén 1549.

m Há - zad - ba jöt - tünk lel - ki jót ta - nul - ni,
m Oh A - tyánk! küldd el Szent Lel - ked vi - lá - gát,

c oh U - ram! í - géd se - git - sen ja - vul - ni, *mf* az e - rény
s ál - ta - la osz - lassd el - ménknek ho - má - lyát, *c* hogy meg - is -

út - ján ren - dü - let - len jár - ni, *d* üd - vőt ta - lál - ni!
mer - jük Jé - zusunk - nak út - ját, *d* mely visz te hoz - zad.

75. Igaz bíró, ítélj meg Istenem!

Mérsékelten.

Victor János.

mp I - gaz bí - ró, i - télj meg, Is - te - nem! *c* Védj ü - gye -

met, ha tör - nek el - le - nem, *m* védj, ha ül - döz a go - nosz ha -

tal - ma, *c mf* mert lel - kem - nek csak Te vagy ol - tal - ma.

2.

p Mért taszítál el engem, Istenem;
Bú miért dúl bánatos szívemen?
Gondja görnyeszt bánatom súlyának, *mf* S dicsérjelek, örökké szüntelen
Kitettél az ellenség gúnyjának.

4.

m Hogy ott szemem oltárod meglássa,
c Oltárodát, örömnék forrása,
mf S dicsérjelek, örökké szüntelen
Dicsérettel, Isten, én Istenem!

3.

mp Küldd le orczád világát lelkemre,
Hogy ígédet igazán ismerje,
c S az vigyen el lakásod helyére,
Legyen lelkem vezető vezére.

5.

m Mért sirnék hát? nem bánt már fájdalom,
Vigasztal a fiúi bizalom,
c Ezért áldom az Urat szüntelen,
Őt, ki lelkem üdvé s én Istenem!

76. Imádkozzatok és buzgón kérjete!

Dallama: Tinódi Sebestyén 1546.

m „I - mád - koz - za - tok és buz - gón kér - je - tek!”

Bű - nös vol - tunk - ért, U - ram, oh ne vess meg!

c Tisz - ta szi - vet és Szent Lel - ket adj né - künk,

mf hall - gass meg, Fi - ad ne - vé - ben ha ké - rünk!

2.

m „Keressetek buzgón és megtaláltok!”*Téged keresünk, Uram; hogy bűn s átok**c* Erőt ne vegyen mi rajtunk, légy nekünk*mf* Egi útunk, igazságunk, életünk!

3.

m „Zörgessetek buzgón Isten ajtaján!”*p* Elfáradtunk, Uram, e világ zaján,*c* Oh nyisd meg az egi béke szép honát,*mf* Add, hogy zenghessünk örök Halleluját!

77. Istenem Te hozzád.*)

1546.

Mérsékelten. Dr. Dykes¹⁾

m Is - te - nem, Te hoz-zád mind kö - ze - lebb!

mp Ha-bár su - lyos kereszt nyom en - ge - met, *m* lel-kem e

dal-ban van: Csak Te hoz - zád, U-ram, mind kö - ze - lebb!

2.
m Mint vándor, úgy a nap
 Nyugtára tér,
mp Alattam durva kő,
 Körültem éj.
m De vágyom nyugtalan
c Csak Te hozzád, Uram,
 Mind közelebb!

3.
m Mutasd, az égbe föl
 Mely út vezet!
 Ha bármit küldsz, tudom,
 S áldom kegyed.
p Angyalt küldsz titkosan
c S hozzád, oh jó Uram,
m Hí közelebb.

4.
p Ha lelkem bús, sötét
mp Veled betel;
 Búmból majd támadand
 Egy új Bethel.
m Nem lankaszt gyötrem,
 Hozzád, jó Istenem,
 Visz közelebb.

5.
m Ha szárnyad csattogón
 Égbe ragad,
 Nap, hold, csillagsereg
 Mind elmarad,
mf Ezt zengem untalan:
 Csak Te hozzád, Uram,
 Mind közelebb!

*) Énekelhető a 146. ének dallamára is.

¹⁾A „Proprietors of Hymns Ancient and Modern“ (London) szíves engedelmével.

L. T. G.

78. Jer dicsérjük Istent!

Dallama: Crüger J. 1646.

f Jer, di - csér-jük Is - tent szív - vel, száj-jal, lé -
Ki nagy di - csó dol - got cse - lek - szik min - de -

lek - kel! *m* kis gyer-mek-ko-runk - tól fog - va, hogy el - tar -
nek - kel,

tott c és szám-ta-lan jó - kat e - gye-dül Ő a - dott.

2.
mf Adja az Úr Isten
E világon éltünkben,
Lelki s testi jókat
Nyerhessünk szükségünkben;
Tartson meg mind végig
Minket igaz hitben,
Értsük meg, hogy legyünk
Az Ő kegyelmében.

3.
f Atyának, Fiúnak
És Szentlélek Istennek,
A Szentháromságnak,
Mi kegyes éltetőknek,
Dicséret, dicsőség,
Legyen magasztalás,
Most és mindenkoron
Örök hálaadás!

79. Jó Istenünk, hő imánkkal.

75

Magyar ének a XVI. századból.
Dallama: Hoffgreff gyűjtemény.

m Jó Is - te-nünk, hő i-mánkkal hoz-zád for-du-lunk, *c* sorsunk lásd meg
s lát.vaszánd meg nagy bú-bá - na-tunk! *mp* Mi bü-nünk-ért, U-ram,tő-led
os-toroz-ta-tunk. Ir-gal-mad ha nem könyöröl, mind el-pusztu-lunk.

2.
m Rajtad kívül bús lelkünknek
Nincs más gyámola;
mp Siralomnak völgyén megyünk
S nem tudjuk hova?
Igy jut ügyünk — jaj minékünk —
Nagy bujdosásra:
mp Ha Istennek nem akarunk
Térni útjára.

3.
m Árvák vagyunk, sok nagy ínség
Jöhet mi reánk.
Üdvünk várát szétrombolva,
Hol lesz majd hazánk?
Örvényén a kárhozatnak
Veszni indulánk,
Bűnünk miatt hogy elhagyott
Mennyei Atyánk.

4.
m Óh Jézusunk, nyújtsd ki felénk
Mentő kezedet,
c Segíts minket az ösvényre,
Mely mennybe vezet.
mp Te váltál meg, adván értünk
Drága véredet:
c Óh, mentsd meg a pusztulástól
E kis sereget!

80. Mind dicsérjétek.

Löwenstern A.

Mérsékeltén.

mf Mind di-csér - jé - tek Is - ten nagy ir - gal-mát! Ke-resz-tyén

né - pem, oh adj ne - ki há - lát! *m* Nyá - ja - san hív ma -

gá - hoz té - ged; *mf* ör - ven - dezz, Iz - ra - el ke - gyel -

mé - nek, ör - vendezz Iz - ra - el ke - gyel - mé - - nek.

2.
mf Az Úr kormányoz
 Az egész világon.
m A kit megáldott,
 Lábához boruljon!
f Ezernyi ezer angyalsereg
 Zeng neki hárfákon dicséretet.

3.
m Ti pogány népek,
 Ne szomorkodjatok!
 Szép, kies réten
 Vezet pásztorotok.
 Szent ígését hirdeti nekünk,
 Megvált és eltörli minden bűnünk.

4.
m Minden nap bőven
 Táplálja gyermekit,
 Kellő időben
 Ad jó esőt nekik.
 Övéit soha el nem hagyja,
 Gondjukat viseli mint jó Atya.

5.
mf Ti keresztyének,
 Ezért nagy irgalmát
 Mind dicsérjétek
 És adjatok hálát.
m Bennünket többé baj nem érhet,
mf Örvendezz, Izrael, kegyelmének!

81. XLII. Zsoltár.

77

Dallama: Goudimel Cl. 1565.

A.

m Mint a szép hí-ves pa-tak-ra a szar-vas ki-ván - ko-zik,
Lel-kem úgy ó-hajt U-ram-ra, és hoz-zá fo-hász - ko-dik.

c Te hoz-zád, én Is-te-nem! szom-ju-ho-zik én lel-kem;

vaj-jon szi-ned e-le-i-be d mi-kor ju-tok, é-lő Is-ten.

2.
p Könyhullatásim énnékem
Kenyerem éjjel nappal;
Midőn azt kérdik én tőlem:
Hol Istened, kit vártál?
mp Ezen lelkem kiontom,
m És házadat óhajtom,
Hol a hívek seregében
Örvendez szép éneklésben.

3.
m Sebessége árvizednek,
És a nagy zúgó habok
Én rajtam összeütköznek,
c Még is hozzád óhajtok:
m Mert úgy megtartasz nappal,
Hogy éjjel vigassággal
Dicséreteket éneklek
Neked, erős őrizőmnek.

4.
m Én lelkem mire csüggedsz el?
Mit kesergesz ennyire?
mf Bizzál Istenben, s nem hágy el,
Kiben örvendez végre,
Ki nekem szemlátomást
Nyújt kedves szabadulást!
Nyilván megmutatja nekem,
Hogy csak Ő az én Istenem.

L. T. G.

82. Ne szállj perbe én velem!

Dallama: Ev. ref. énekeskönyv.

mp Ne szállj per - be én ve - lem, oh én é - des

Is - te - nem! Mert meg nem i - ga - zul - hat e -

lőt - ted lel - kem, p kár - ho - zat - ra kell men - nem.

2.

mp Néked bűnöm megvallom,
Mert azt tisztelnék tartom,
Te bocsáthatod meg, bizonynyal jól tudom,
m Segítségedet várom.

3.

m Bűneimnek töriből,
És sáros fertőjéből,
Ments ki megérdemlett nagy veszedelmemből,
Tekints reám az égből.

4.

p Szent Fiad haláláért,
Késerves nagy kínjáért,
Áldott szent vérének el-kifolyásáért,
m Kegyelmezz meg mind ezért.

5.

m A te áldott Szentlelked
Kérlek, tőlem el ne vedd,
c Sőt újítsd meg bennem, hogy dicsérjem neved,
m Szolgálhassak tenéked.

L. T. G.

83. VIII. Zsoltár.

79

Dallama: Goudimel Cl.

mf Óh Fel - sé - ges Úr! mi ke - gy es Is - te - nünk!

Mely csu - dá - la - tos a Te ne - ved ne - künk; nagy di - cső - sé - ged

az e - gész föld - re ki - ter - jed, és fel - hat az e - gek - re.

2. *m* Dicsérnek téged még a csecsszopók is; *m* Csudálván mondom: micsoda az eraber?
 Szájukban viselik nevedet ők is, Ki te tőled ennyi dicsőséget nyer;
c Kik által ellenséget megejtesz, De micsoda az embernek fia,
 És bosszúállót megszégyenítesz. Kiről felségednek van ily gondja?

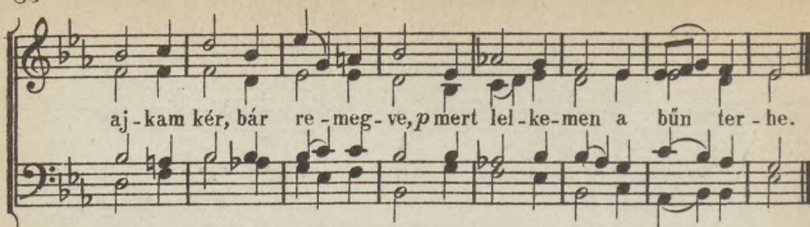
3. *mf* Nagy voltát ha megnézem dolgaidnak, *mf* Óh felséges Isten, kegyelmes Urunk!
 Melyeket a te ujjaid formáltak; Mely csudálatos a te neved nálunk?
 Az eget, holdat, a fényes napot, *c* Felségednek mily nagy dicsősége,
mf És szép renddel a sok csillagokat, *f* Melylyel teljes e föld kereksege.

84. Oh hallgasd meg.

Mérsékeltén.

Miller E.

mp Oh hallgasd meg kö - nyör - gé - sem, szent Úr Is - ten! Add meg né - kem, mit

2. *mp* Kész a szívem hozzád szállni,
p Ámde erőm oly parányi,
 Mint virágon rezgő harmat,
 Mely zsákmánya kelő napnak.
3. *m* Szent igédnek örök fénye
 Világoljon az ösvényre,
 Melyen járva hozzád jutok,
 Mert lelkennek majd üdv jut ott.
4. *m* Légy segitőm, védelmezőm,
 Ha csüggedez gyenge erőm,
 Hogy harcizmat úgy harcizoljam,
 Hangozzék majd: „Fiam! jól van!”

85. Óh könyörgést meghallgató.

(Dallama: 163. sz. LXXXIV. Zsoltár.)

1. *mf* Óh könyörgést meghallgató
 Édes Atya! Mindenható!
 Ha lelkem hozzád emelkedik,
 És a buzgóság szárnyain,
 Ajakim óhajlásain
 Elődbe érvén reménykedik:
 Érzem, hogy az örök élet,
 Már e földön az enyém lett.
2. *mf* Ha örömmel gerjedezem,
 És rebegni igyekezem,
 Te tőled mennyi áldást veszek!
 Feltekintvén rád Atyámra,
mp Könyű csordul az orcámra;
 Az által olyan újjá leszek,
 Mint a plánta, mikor arra
 Harmatecseppet szülsz hajnalra.
3. *p* Ha szívemet bánat járja,
 Szemem keserűség árja:
 Előtted való zokogásom,
 Titkon ajtómat behajtva,
 És magánosan sóhajtván,
c Akkor is édes újulásom,
m Mert minden könyűvel, jajjal,
 Könnyebbül sorsom egy bajjal.
4. *m* Ha templomban megjelenek,
 A hol összesereglenek
 Felséges neved imádói,
 Velők együtt fohászkodva,
c Úgy tetszik, mintha vigadva
mf Ott volnék, hol a menny lakói,
 A Te királyi székednek
 Előtte letelepednek.
5. *m* Te! ki a szív mozdulását,
 Mint a vizeknek folyását,
 Szabadon hajtod ide s tova:
 Nevelde ezt az érzést bennem,
 És taníts jól könyörgésem;
c Majd egyszer pedig, óh Jehova!
f Vigy be az egek egébe,
 Imádásod szent helyébe!

86. Óh szállj le mi hozzánk!

Kissé élénken.

Victor János.

mp Óh szállj le mi hozzánk, lelkünk üd-vös - sé - ge, mint egy-kor

le-szálltál Ju-de-a föld - je-re! *c* Szenteld meg a port is, a me-lyen

itt já-runk, *m* ö-rök tűz-zel ég - jen d a mi szent ol - tá - runk!

2.

mf Egyetlen szavadra megreszket az égbolt,
Hívó hangjaidra feltámad, ki megholt,
m Ha mi hívunk Téged, óh jőjj hozzánk, kérünk,
mf Melletted még a zord haláltól se félünk.

3.

m Szívünknek, ajkunknak adj ihletet, lángot,
Törd szét a bilincset, tépd széjjel a lánczot,
Mely bennünket eddig a bűnökhöz kötött,
c Légy vigaszunk, Jézus, bú és bánat között!

87. Óh világnak Megváltója.

Mérsékeltén.

Victor János.

m Oh vi-lág-nak Meg-vál-tó-ja, bú-nő-sök Köz-ben-já-ró-ja,

mp ke-gyes Jé-zus, for-dulj hoz-zám clásd meg az én köny-nyes or-czám

d sir-gal-mazz, *p* ir-gal-mazz, *pp* ir-gal-mazz én-né-kem!

2.

m Lábaidnál porba hullva,
p Keresztfádnál leborulva
c Kél szivemben mély bűnbánat:
m Engeszteljed szent Atyádat
d S irgalmazz énnékem!

3.

p Bűnömért folyt drága véred,
 Hogy meghaljak én is véled,
c Add, a vétkeket eltemessem,
 Siromig a jót szeressem—
d Irgalmazz énnékem!

4.

m Oh mélységes kegyelmesség!
mf Magasságos szent Istenség!
mp Gyermekeddé fogadj engem,
c Mind a földön, mind a mennyben—
d Irgalmazz énnékem!

Dallama: Goudimel Cl.

mf Örvendje - gész föld az Is - ten - nek és é - nek! szép zengés - sel;

nagy di - cső - sé - gét szent ne - vé - nek min - denek di - csér - jék szé - lyel;

m mondjá - tok ezt az Úr Is - ten - nek: Csú - dá - la - to - sak dol - ga - id!

mf E - rős - sé - ged nagy, hozzád es - nek hí - zel - ked - vén el - len - sé - gid.

2.
mf A Te isteni felségedet
 E földön mindenek áldják,
 És dicsőséges szent nevedet
 Énekléssel magasztalják.
m Jertek, és ezt jól meglássátok,
 Minden jól ide figyelmezz:
mf Istennek, mely csudálatosak
 Dolgai az emberekhez.

3.
f Áldjátok a mi Istenünket,
 E földön minden emberek,
 Dicsérjétek az ő szent nevét
 Nagy zengéssel minden népek,
 Mert életünket ő megadá
 Az ő nagy kegyességéből,
 Lábainkat meggyámolítá,
 Oltalmazván eleséstől.

89. XXXV. Zsoltár.

Dallama: Goudimel Cl.

mf Pe-relj, U - ram! per - lö - im-mel, har-czoljén el - len - sé-gimmel;

te pa-i - zsodat ragadd e - lö, én se-ge - delmem-re állj e - lö;

dár - dá-dat nyujtsd ki ke-zed - del; el - len sé - gi-met ker-gesd

el; mond-jad ezt az én lelkemnek, té - gedet én meg - se-gittlek.

2.
mf Dicsérlek téged Úr Isten:
 Nagy sűrű gyülekezetben,
 És nagy roppant sereg nép előtt
 Téged dicsérlek minden felett.
m Ne engedd, hogy örüljenek,
 A kik ok nélkül gyűlölnek,
 Ellenségimet fordítsd el,
 Ne hunyorítsanak szemmel.

3.
mf És azok énekeljenek,
 Kik igazságnak örülnek,
 Mondván: hála legyen az Úrnak,
 Ki nyugalmat ad szolgájának!
 Én nyelvem igazságodat
 Hirdeti, nagy jóvoltodat,
 És dicséretedet híven
 Éneklek minden időben.

90. Sionban sok kis gyermek.

Élénken.

Angol dallam.

m Si - on - ban sok kis gyermek é - ne - kelt di - csé - re - tet;

c ma - gaszta - luk da - lunk - kal mi is jó Meg - vál - tón - kat!

p Hallgasd csak a gyermek-hangokat, *c* hallgasd csak a gyermek-hangokat:

f Oh, hozsanna, oh, hozsanna, oh, ho - zsanna Jé - zus - nak!

2.

m Megtanultuk igéjét,
Ismerjük szeretetét,
c Égbe vezető útját,
Szívünk ezért hálát ad.
mf Hallgasd csak stb.

3.

m Gyermekek, tanítók, szülők,
Mindnyájan dicsérjük őt,
Áldjuk nagy kegyelmeért
c Míg hozsannánk mennybe ért!
mf Hallgasd csak stb.

91. Szent érzelem tölti keblem.

Lassan.

Dallama: Mozart.

mp Szent ér - ze - lem töl - ti keb - lem; *c* hoz -

zád vá - gyom Is - te - nem; *mp* ol - tal - mad - ban nyug -

szik lel - kem, *m* Te vagy ne - kem min - de - nem.

2.

Sujtson bár a vész a porba
Nem rendíti meg szívem;
Elveszthetek mindent sorba;
Ha Te megmaradsz nékem.

3.

m Ha házadban imádkozom:
Lelkem békén megpihen;
Kegyes szemed rám néz tudom,
Nyugszom azért csöndesen.

4.

Boldogságom Te nálad van:
Vezesd hát úgy lábamat,
c Hogy egykor szent országodban
mf Színről - színre lássalak!

92. XXV. Zsoltár.

Dallama: Goudimel Cl.

m Szi-ve-met hozzád e - me-lem, és benned bí-zom U - ram!
 És meg nem szégye-nit - te-tem, nem ne-vet sen-ki raj - tam.

c Mert szé - gyent nem valla - nak, a kik hoz-zád e - se - dez - nek.

m A - zok pi-ron-kod - ja - nak, a kik hi-tet - le - nül él - nek.

2.

m Útaid, Uram, mutasd meg,
 Hogy el ne tévelyedjem,
 Te ösvényidre taníts meg,
 Miken intézd menésem,
 És vezérelj engemet
 A te szent igaz ígédben;
 Oltalmazd életemet,
mf Mert benned bízom Úr Isten!

3.

m Emlékezzél jóvoltodból
 Nagy kegyelmességedre;
 Emlékezzél irgalmadról,
mf Mely megmarad örökre.
p Ifjúságomnak vétét,
 Kérlek, hogy meg ne említsed,
 Sőt nagy kegyességedet
mf Én Istenem megtekintséd!

93. Szűkölködünk nagy mértékben.

Dallama: Erdélyi ref. énekeskönyv.

mp Szű-köl-kő - dünk nagy mér-ték - ben se - ge - de - lem
c Re-ményke - dünk, ő - rök Is - ten! *mf* Te légy se - git -

nél - kül.
 sé - gül. Di-csér-hes - sünk és le - hes - sünk

Jé - zus sza-va hall-ga - tó - i i-gaz meg-tar - tó - i.

94. Téged, Isten, imádunk.

Dallama: Richter Péter.

Mérsékeltén.

mf Té-ged, Is - ten i - má-dunk, fenn hir - det-jük szent ne - ve-det!
m E-lőt - ted le - bo - ru-lunk és cso - dál-juk nagy mű-ve-det.

mf Mint vol - tál i - dők e - lőtt; *f* vé - get - len vagy és ö - rök!

2.

mf Minden a mi dicsérhet,
Kerubim magasztalása,
Szerafi dicső ének,
Angyalsereg hódolása
Csak neked szól szüntelen:
Szent, szent, szent vagy, nagy Isten!

3.

m Trónodnál sok apostol
S mind a szent proféták serge
Szined előtt meghajol;
Boldog mártiroknak lelke
c Zeng dicsérő hozsannát
És örök halleluját.

4.

mf Egész föld kerekiségén
Nagy és kicsiny dicsér Téged,
Nagy Atyánk! hívők nyelvén
Felhangzik nagy dicsőséged,
Mindenütt zeng háladat,
Hogy elküldéd Fiadat.

5.

mf Imádjuk a Szent Lelket,
Ki magasztos tanítással
Ad mennyei kenyeret
És buzdít vigasztalással.
Atya, Fiú, Szent Lélek,
Szentháromság, dicsérlek!

6.

m Népedre nézz kegyesen,
Segítsd a Te örökséged!
Áldó kezéd vezessen,
Ne győzzön bűsz ellenséged!
c Add, hogy egykoron lássunk
mf Dicsőségben, királyunk!

7.

m Irgalmazz nekünk, Uram,
Kisérjen áldásod, kérünk!
Bízunk nagy jószágodban,
Te vagy egyetlen reményünk.
mp Ha Te elhagysz, elveszünk,
mf Nálad boldogok leszünk.

95. Uram! a töredelmes.

(Dallama: 33. sz. Oh Fő, sebekkel teljes.)

mp Uram! a töredelmes
Szívet Te szereted,
Soha az engedelmes
Lelket meg nem veted;
c Ezzel a reménységgel
Te hozzád óhajtunk;
m Kérünk, légy segítségvel,
mp Könyörülve rajtunk!

96. Vezess, oh Jézus engem!

Mérsékelten.

Dallama: Silcher F.

mp Ve - zess, oh Jé - zus, en - gem, fog - ván ke - zem,
m Mig nem bol - dog vé - gem - hez el - ér - ke - zem!

p Nem jár - ha - tok ma - gam - ban, e - rőm ke - vés; *m c* de

hol Te jársz e - lőt - tem, *mf* nincs ret - te - gés.

2.	3.
<i>p</i> Szegény szívem' kegyelmed	<i>m</i> És bár kezéd hatalmát
Borítsa bé,	Nem érzem:
<i>mp</i> Úgy bánattól s örömtől	Tudom, a czélt Te veled
Nem zajg többé.	Elérhetem.
Hagyj lábadoz borolni	<i>c</i> Jézus, vezess hát engem
Mint gyermeket,	Fogván kezem,
<i>c</i> Követlek mert magában	<i>mf</i> Miglen boldog végemhez
<i>d</i> Vak nem mehet.	Elérkezem!

97. Zengjen hálaének!

Dallama: Magyar ének 1700-ból.

mf Zeng-jen há - la - é - nek, min-den aj - kon zeng - jen!
mp Is - ten szent sze - rel - mét Jé - zus hoz - ta hoz - zánk.

Is - ten szent ne - vé - nek hő i - mát re - beg - jen
c Hogy - ne zeng-ne min - dig ró - la csak szí - vünk, szánk?

mind az, a ki tud - ja, hogy az Úr ke - gyel - me
mf Oh, mi nagy di - cső - ség, Jé - zus a mi él - tünk!

min-den bá - na - tunk - ba' gyógy-írt hoz se - bünk - re!
 Oh, esu-dál-ja föld s ég: Is - ten szen - ved ér - tünk!

VII. MEGTÉRÉS, HIT, SZERETET.

98. A szent igazság mellett.

Élénken.

Dallama: Bliss P. P.

Egyesek.

m A szent i - gaz - ság mel - lett meg - áll - ja he - lyét
 a - ma bá - tor kis se - reg, hűn vall - ja Is - te - nét.

Kar.

mf Bá - tor légy, mint Dá - ni - el, bá - tor, vi - téz légy,
 vi - téz légy,
 Is - ten -ről és hi - ted -ről ta - nu - sá - got tegy!

2. *m* Hány hatalmas elveszett *m* Hány veszélyes óriás
 Bátorság hiján, Gőgjét ejtő meg
 Holott hős is lehetett Dániel és a csodás
 A Dániel pártján. Kicsiny, bátor sereg!
mf Bátor légy stb. *mf* Bátor légy stb.

4. *mf* Magasra emeljük fel
 Jézus zászlaját,
 Győzzük le, mint Dániel,
 Bősz ellenünk hadát!
f Bátor légy stb.

99. A szeretet hatalmát áldom.

93

Kissé lassan.

Dallama: Bortniansky D.

m A sze - re - tet ha - tal - mát ál - dom, mely Jé - zus -

ban fe - lém ha - jol; c a nagy Is - ten Fi - a, Meg - vál - tóm,

ma - ga - hoz vonz bűn po - rá - ból! *mf* Nem gon - do - lok töb -

bé ma - gam - ra csak rád oh sze - re - tet s ha - tal - mad - ra.

2.

m Oh mennyire szerettél engem!
Szíved engem bírni kíván;
Te hozzád hajlik minden bennem
S Téged keres későn korán.
c Oh szeretet, te égi lényem,
mf Te bírsz engem és Te vagy reményem.

3.

m Neked adom át szívem; éltem;
Mert tőled lelkem üdvöt vón;
Feláldoztad magad én értem
És üdvöm ára véred lón;
c Ki engem újra teremtettél,
Csak tied éltem, Te megmentettél.

4.

mf Oh Jézus, nagy neved maradjon
Bevésvé mélyen lelkünkbe
mp És szereteted általhasson
Szívünkbe és érzelmünkbe.
c Oh drága Jézus, áldott neved
Hirdesse minden szó és minden tett.

5.

m Oh Jézus, drága szent nevedben
Atyám hű szívét láthatom;
c Minden imánkra szól: Úgy legyen,
Ez üdvösségem, vigaszom.
m Ha bűnös látja e kegyelmet,
mf Szívében is fellángol szerelmed.

100. Az áldott orvos közeleg.

Élénken.

Dallama: Stockton J. H.

mf Az ál-dott ór-vos kö-ze-leg, a drá-ga fő-pap Jé-zus;
Sza-va szí-vünk eny-hi-ti meg, e-gyet-len üd-vünk Jé-zus.

mf Halld, mint zeng az é-gi kar *p* é-des visszhang-ja-i-val!

m Szi-vem-ben is zeng e dal: *p* Jé-zus, Jé-zus, Jé-zus!

2.
m Ki minden vétet megbocsát
S bűnünk eltörli: Jézus.
mf Megnyitja a menny kapuját
S vezérel minket Jézus.
mf Halld, mint stb.

3.
f Kiszenvedt bárány, tisztelet,
S dicséret néked, Jézus!
Te vagy a legfőbb szeretet,
Csak érted égek, Jézus.
mf Halld, mint stb.

4.
m Elmúlik minden fájdalom
E drága névtől: Jézus!
c Édes örömmel hallgatom
A Te nevedet, Jézus!
mf Halld, mint stb.

5.
mf Testvéreim oh jőjjetek,
Áldjuk e nevet: Jézus!
f Dicsérve énekeljete:
Megváltó, drága Jézus!
mf Halld, mint stb.

6.
m Ti gyermekek, kicsik, nagyok,
A tietek is Jézus.
Csak az ő útján járjatok
És veletek lesz Jézus.
mf Halld, mint stb.

7.
mf S ha egykor égbe térhetünk,
Előttünk lesz majd Jézus;
c Trónjánál zendül énekünk
E drága névről: Jézus.
f Halld, mint zeng az égi kar
mp Édes visszhangjaival!
mf Szívemben is zeng e dal:
f Jézus, Jézus, Jézus!

101. XXIII. Zsoltár.

Dallama: Ev. ref. énekeskönyv.

mf Az Úr én - né-kem ó - ri-ző pász - to - rom, az - ért sem - mi - ben

meg nem fo - gyat - kó - zom; gyö - nyö - rű szép me - zőn en - ge - met él - tet,

m ésszép ki - es fo - lyó - víz - re le - gel - tet, lel - ke - met meg - nyug -

tat - ja szent ne - vé - ben, *mf* és vezér l en - gem i - gaz ós - vé - nyé - ben.

2.

p Ha a halál árnyékában járnék is,*m* De nem félnék még ő sötét völgyén is;*mf* Mert mindenütt Te jelen vagy én velem: Vessződ és botod megvigasztal engem;*m* És nekem az én ellenségim ellen, Asztalt készítesz, eledelt adsz bőven.

3.

m Az én fejemet megkened olajjal,*c* És engemet itatsz teljes pohárral.*mf* Jóvöltöd, kegyességed körülvészén, Es követ engem egész életemben.*c* Az Úr énnékem megengedi nyilván,*f* Hogy mind éltiglen lakjam ő házában.

102. Bizzál lelkem.

Kissé lassan.

Dallama: Malan César.

mf Biz-zál,lelkem, U - rad ke - gyelmé - ben, gondod mind rá ha - gy - jad,

se - git szi - ve - sen. *mp* Ne csügge - dezz, is - mét hajnal lesz,

s zor - don tél - re ú - jabb ta - vasz éb - re - dez. *m* Min - den vi - har - ban,

szük - sé - ged - ben, *mf* ol - talmá - val ott van a hű Is - ten.

2.

mf Bizzál,lelkem,Urad kegyelmében,
 Gondod mind rá hagyjad, segít szívesen.
p Tört reményed
c Benne föléled,
 Bajod megmentődnél nagyobb nem lehet.
mf Megmentő Isten, örök hűség,
 Lelkünket is híven öleld fel még!

3.

mf Bizzál,lelkem,Urad kegyelmében,
 Gondod mind rá hagyjad, segít szívesen.
p Vándorútnad
 Ha itt megszakad,
c Panaszszózat némul, Jézus befogad;
 Véget ér,múlik,mi fáj minden,
f S örök boldogság vár reád ott fenn!

103. Buzdulj, szívem, szeretetre!

Mérsékeltén.

Victor János.

mf Buz-dulj, szí-vem, sze-re-tet-re, Is-ten i-ránt há-lá-ra,
Mert ő nagyjót tett te-ve-led, fi-át ad-ta ha-lál-ra!

m Í-me ez a sze-re-tet, mely-lyel Is-ten sze-re-tett,

mf szent fi-át a-dá ke-reszt-re, hogy a lel-ke-det megment-se.

2.
m Buzdulj, szívem, szeretetre,
Jézus iránt hálára,
Mert ő nagy jót tett teveled,
p Magát adta halálra!
Íme, ez a szeretet,
Melylyel Jézus szeretett,
Önmagát adá halálra,
c Hogy a lelkedet megváltsa.

3.
m Buzdulj szívem szeretetre,
És szeresd a Szent Lelket—
Mert ő kijelenté néked,
Hogy az Isten szeretet.
mf Atya, Fiú, Szent Lélek,
Adj teljes szeretetet,
Hogy úgy szeresselek Téged,
Mint Te szeretted engemet!

104. Csak vedd gondodat.

Dallama: Vallásos népdal.

Mérsékelten.

mp Csak vedd gon - do - dat és bá - na - to -

dat Jé - zus - nak szí - vé - re, se - gít ő.

2.
p Ha aggódás bánt
 És érzesz hiányt,
c Imádkozz irgalmas Uradhoz!

3.
m Segít bajodon
 És részt vesz azon
 S könnyíti hatalmas kezével.

4.
mp Ő gyöngéd s szelíd,
 Ha áld, gazdagít
c Igéje ad mennyei gyönyört.

5.
m Ő virraszt és véd;
 Oh ne féld az éjt,
 Hol szenvedés s halál vár téged!

6.
mf Keresd Istened
 S eljut életed
 Örök nyugalomra céljához.

7.
mp Csak tűrj szívesen,
c Az Úrnál leszen
mf Örömforrás számodra készen.

105. Csend, békeesség.

Caldbeck G. T.

Kissé lassan.

mp Csend, bé - kes - ség, e bűn - telt vi - lát -

ban? *m* Hol Jé - zus vé - re szól, ott bé - ke van.

2.
mp Csend, békesség, gond, munka közt itt lent?
m Mit Jézus akar, tedd, ez édes csend!

3.
mp Csend, békesség, hol bú és seb úgy ég?
m Oh Jézus ölében van békesség!

4.
mp Csend, békesség, hol vannak szerettem?
m Ne féltsd, mert Jézus hordja szárnyain!

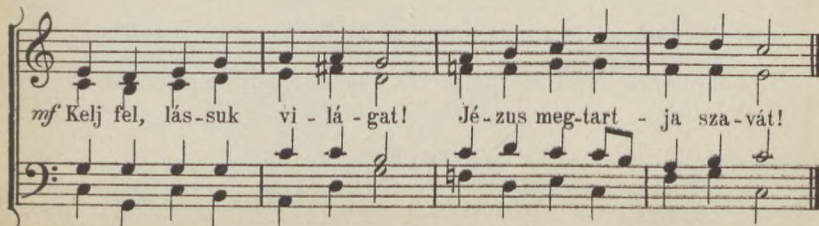
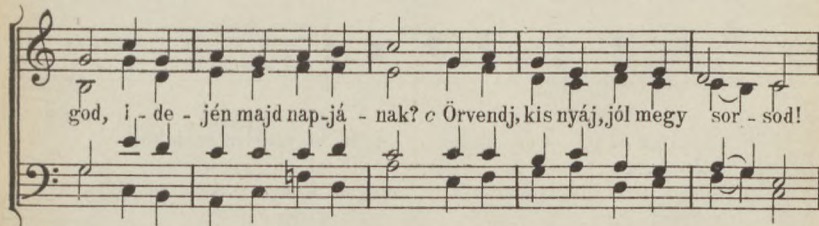
5.
mp Csend, békesség, S a jövő homályban!
mf Ismered őt, a ki a trónon van!

6.
mp Csend, békesség, S a halál hatalma?
mf Él Jézus, Ő halálad halála!

7.
mp Elhallgatok, elnémul panaszom!
f Fönt leszek, hol örök a nyugalom.

106. Egy a nyáj s egy pásztor csak. *)

Kühnau énekeskönyve 1790.

*) Énekelhető a 41. vagy 94. sz. dallamára is.

2.
mp Ór, a nap még messze van?
 Már a hajnalpir is hasad
 És amott a homályban
 A hajnali csillag fakad.
c Fényt óhajt, a ki nem lát:
mf Jézus megtartja szavát!

3.
mp Pásztorunk oh, közelegj,
 Hogy nap legyen éjszakából!
 Hány juhocska tévelyeg
 Nyájadtól és tőled távol!
c Nyájacska, ne félj tehát,
mf Jézus megtartja szavát!

4.
m Ím, a köd már messze száll
 A hajnali pirtól széjjel,
 S az élet forrásnál
 Az idegen szomjan térdel;
c Hajnali fény fogja át:
mf Jézus megtartja szavát.

5.
mf Oh, te fényességtelt nap,
 Jézus Krisztus, oh te áldott!
m A mi földünk tőled kap
 Békét, fényt és igazságot.
c Kelj, s fogadd be világát;
f Jézus megtartja szavát!

107. Elfáradva, megterhelve.*)

Mérsékelten. Baker H. W.
Monk W. H. letevése.

mp El - fá - rad - va, meg - ter - hel - ve, fáj na - gyon szí - vem!

m Jé - zus hív: „Jö - vel én hoz - zám, itt pi - henj!“

2.
 Láthatok-e jelt, mely bizton
 Ő hozzám vezet?
p Kezén, lábán, oldalán látsz
 Sebeket.

3.
m Homlokát vajjon díszíti
 Korona dicsőn?
mp Bizonynyal van koronája
p Tövisből.

4.
m Ha követve megtalálom
 Itt mi jutalmam?
mp Sok könyű, sok fáradság és
 Bántalom.

5.
m És ha hozzá hű maradtam,
 Végre vajj' mit ad?
mf Bűnt, halált legyőzve vezet
 Síron át.

6.
m És ha kérem, hogy fogadjon,
 Megtagad engem?
 Nem, ha ég s föld el is múlnak,
mf Sohasem!

*) A „Proprietors of Hymns Ancient and Modern“ (London) szíves engedelmével.
 L. T. G.

108. Elmegyek, hadd megyek!

Lassan.

Dallama: Voigtländer K.

m El - me - gyek, hadd me - gyek Jé - zu - so - mat lát - ni

meg! *c* Vágy - gyal van a szí - vem te - le őt fo -

gad - ni ö - rök - re be. *mf* Trón - já - hoz én el - me - gyek.

2.

m Égi fény,
 Drága fény!
 Nap, mosolygó ég színén.
mp Eljutok-e oda végre,
 Hogy a szentek seregébe'
c Örvendjek tekintetén.

3.

m Oh! mi szép,
 Oh! mi szép!
 Dicsérik Isten nevét!
c Volna szárnyam, odá szállnék
mf Hol csak fény van, nincsen árnyék:
c Ma látnám Sion hegyét.

4.

mp Mint leszek,
 Mint leszek,
 Ha majd Jézushoz megyek!
c Arany utcák városába,
 Szívemet mily gyönyör várja?
 Elmém még nem érti meg!

5.

mf Mennysország,
 Mennysország!
 Oh mily édes boldogság!
m Élet fája árnyékába'
 Álmodunk-e?! Üdv honába
f Hadd megyek. Uram, hozzád!

109. Előttem tárva egy kapú.

Élénken. Vail S. J.

mf E - lőt - tem tár - va egy ka - pú, mi fény tör ál - tal raj - ta! Az

Úr sze - rel - me lán - gol ott s szent se - be - i - nek aj - ka.

mp Ir - gal - ma - dat hogy nyer - he - tem? Meg - nyi - lík e ka -

pú nekem? *c* Ne - kem, ne - kem, *mf* meg nyi - lík - e ne - kem?

ne-kem, ne-kem,

2.
m E tárt kapún által mehet
 A földnek minden népe
 Gazdag, szegény, nagy vagy kicsiny,
 Ki vágyik üdvösségre.
mp Irgalmadat stb.

3.
mf E tárt kapún oh, lépj be hát,
 Mert rád bõsz ellened les.
 A kereszt leszen koronád,
 Ha hû leszesz hitedhez.
mp Irgalmadat stb.

4.
mf Ott Jézus lábához teszed
 Pályád nehéz emlékit;
m A ki kereszted' rád vete,
mf Az koronával ékit.
mp Irgalmadat stb.

110. Engem szeret Jézusom.

Élénken.

Bradbury W. B.

m En - gem sze - ret Jé - zu - som, bib - li - ám - ból

jól tu - dom. Mind ő - vé a kis gyer - mek, e - rőt ad a

gyön - gék - nek! *mf* Úgy van ő sze - ret, ő sze - ret na - gyon;

úgy van ő sze - ret, i - gé - jé - ből tu - dom.

2
mp Jézus értem szenvedett,
m Megnyitotta az eget,
mp Bűnömtől megtisztított,
m Mennyszágba fogadott:
mf Úgy van stb.

3
m Jézus szeret, velem van,
 Őriz minden útamban,
c Mennybe viszi gyermekét,
mf Ott dicsérem szent nevét.
f Úgy van stb.

111. Én irgalomban részesültem.

Kissé élénken. Svájczai dallam.

mf Én ir - ga - lom - ban ré - sze - sül - tem, bár ér - de - mes rá
m Ez cso - da, mert hogy fel - ü - dül - tem, gő - göm - ben nem ó -

nem vol - tam. *c* Most szün - te - le - nül szól da - lom,
 haj - tot - tam.

most szün - te - le - nül szól da - lom, *mf* mert tu - dom mi az

ir - ga - lom, mert tu - dom mi az ir - ga - lom.

2. *mf* Csak harag az, mit érdemeltem
m És most kegyelmes az Isten;
 Megengeszteltetését leltem,
 Mert Jézus vére szól értem.

mp :Mért van ez így? Honnét vagyok?:
mf :Ez az isteni irgalom:]

3. *m* Oh Istenem! Ezt elismerem,
 Ha kérdeznek, ezt hirdetem:
 Csak irgalomnak nevezhetem;
 Ezt mondja szívem és eszem.
mf :Örökön át magasztalom:]
 :Mert dicső, nagy az irgalom:]

4. *m* Ezt teremtmény el nem veheti,
 Egyedül ezt dicsőítem.

Ez irgalomra hitét veti,
 Ha imára indul, szívem.
mp :Ínségben ez lesz tűrésem:]
c :És a halálban reményem:]

5. *mf* Oh irgalomban gazdag Isten!
m Ne vondd meg tőlem irgalmad!
 Engedd, hogy halálom felvigyen,
c Hol örökké tart uralmad!
mf :Ott leszen örök vígságom:]
f :Ott látom, mi az irgalom:]

112. Erős várunk az Úr Isten.

105

(V. ö. 202^b sz.)

Luther Márton.
Bach S. J. letevése.

f E - rős vá - runk az Úr Is - ten, jó pajzsunk és fegy - ve - rünk,
Ki - áll ért - tünk, hogy se - gít - sen, ha vész tá - mad el - le - nünk.

m Ős el - len sé - günk há - bo - rog ve - lünk e - ró - vel, csel -

lel, nagy sok ha - di szerrel, c nincs ret - ten - több e föl - dőn.

2.
m Egymagunkra erőnk nincsen,
Hamar lenne így vesztünk;
mf Kit választott maga Isten,
Viaskodik érettünk.
m Kérdezed, ki az?
f Krisztus az Igaz,
Zebaoth neve,
Menny, föld egy Istene;
Övé a harcز babérja.

3.
f Mind e világ ördög volna
S törne ránk hogy elnyeljen;
Félni okunk még se volna,
Kell, a szent ügy hogy nyerjen.
mf E világ ura
Gyuljon bosszúra:
Erőt nem vehet,
Mert megítéltetett,
f Egy szó vesztője léssen.

4.
f Győz az Íge mindörökké,
Benne élünk és halunk;
El nem múlik soha többé,
Jézus őrző angyalunk.
m Ha két ezer vész,
mp Ha éltünk elvész
S minden vagyonunk,
Hírünk, nőnk, magzatunk:
ff Örökünk a mennyország!

L. T. G.

113. Fel, barátim!

Bliss P. P.

Élénken.

mf Fel, ba - rá - tim, drá - ga Jé - zus zász - la - ja a - latt!

Bát - ran, bát - ran! Se - ge - del - me di - a - dal - mat ad!

f Biz - za - tok, mert Jé - zus el - jön, Ő a fő - ve - zér!

Zeng - je aj - kunk: hoz - zád es - dünk győ - ze - de - lem ér!

2.
mf Lám, a Sátán serge talpon,
 Szembe törni kész;
 A legbátrabb harcosoknak
 Bátorsága vész.
f Bízbatok stb.

3.
f Szóljon a kürt, fenn lobogjon
 A győzelmi jel,
 Diadalra, Jézusunkkal,
 Neki győzni kell!
 Bízbatok stb.

4.
m Harci zajnak közepette
 Mentőnk résen áll.
mf Bátorság! Ő áll segédül
 Szívünk harciznál!
f Bízbatok stb.

L. T. G.

114. Fel Jézusért, fel bátran!

P. P.

Kissé élénken.

Schubert F.

mf Fel Jé - zus - ért, fel bát - ran, ke - reszt vi - té - ze - i! Fel,

a ki - rá - lyi zász - lót hí - ven kell vé - de - ni! Né -

pé - vel győ - ze - lem - re ha - lad Ő szün - te - len, míg

ver - ve min - den el - len s Ő : az Úr min - de - nen.

2.

mf Fel Jézusért, fel bátran
 Az Úr erejében,
m Nem testi erősséggel
 Győzünk a veszélyben.
 Az igazság fegyverét
c Bátran vegyéték fel,
mf Imádkozva, vigyázva
 Küzdjünk az ellennel.

3.

mf Fel Jézusért, fel bátran!
 Rövid a viadal,
 Ma harci szózat hangzik,
 Holnap győzelmi dal.
f Az élet koronája
 Leend a győzőké,
 Ők a dicső királylál
 Trónolnak örökké!

115. Ha csak Jézus enyém.

Mérsékelten.

Dallama: Breidenstein Károly.

mp Ha csak Jé - zus e - nyém, ha csak Ő sze -

ret, ha ko - por - sóm - ig hű - sé - gén

szí - vem min - dig ö - rül - het, *c* baj so - ha - sem

ér - het, *mf* é - gi bé - két, vi - gasz - ta - lást ér - zek.

2.

m Ha csak Jézus enyém,
Mindent elhagyok;
mp Rögös vándorútra kelvén
Csak nyomában maradok,
Bár sokan ott járnak,
Hol e világ gyönyörei várnak.

3.

mf A hol Jézus enyém,
Ott az én hazám.
Isten kegyelmet tár elem,
c Dicső örökség vár rám;
Testvért is talállok
Mindenkiben, a kit Ő megváltott.

116. Hadd jőjjön hozzám minden kis gyermek!

Dallama: Bradbury W. B.

Mérsékelten.

1.

m Hadd jő-jön hozzám minden kis gyermek! szól a jó gyermek, ba-rát;
Oh ne o-kozz bá-na -tot szí-vé-nek, hallgasd meg hí-vó sza-

vát! *mf* „Kis gyer-me-kek, si-es - se-tek, si-es - se-tek én hoz -

zám, kis gyer-me-kek, si-es - se-tek, si-es - se-tek én hoz-zám!”

m Halld, téged hív az örök szeretet,
Siess, borulj keblére!

mp Fáj szívének, ha csak egy elveszett
S nem vágy szeretetére.

mf Kis gyermekek stb.

mf Jézusomhoz örömmel sietek,
Gyermekbarát, itt vagyok!

m Oly édes, ha ölén pihenhetek,
Érte mindent elhagyok.

mf Kis gyermekek stb.

m Oh, mily édes az élet Te veled!
Nyájasan néz rám szemed,
Mintha szólna szelid tekinteted:
„Bizzad reám éltedet!”

mf Kis gyermekek stb.

mp Néked adom, Megváltóm, szívemet,
Oh, fogadd el kegyesen!

c Néked felajánlom életemet,
mf Örökké tied legyen!

Kis gyermekek stb.

117. XXXVIII. Zsoltár.

Dallama: Goudimel Cl. 1573.

mp Ha - ra - god-nak nagy vol - tá - ban meg - in-dul - ván, ne feddj

meg, U-ram! en - gem; bú - sult ger - je - de - zé - sed - ben rám

— te - kint - vén, ne bűn - tess meg Is - te - nem!

2.
p Mert az én nagy gyarlóságim
Es bűneim,
Féjem' felül haladták;
Miknek nehéz terhes voltát,
Súlyosságát
Tagjaim nem bírhatják.

3.
mp Minden mostani kérésem,
En Istenem!
Vagyon szemeid előtt,
Es minden fohászkodásom
S óhajtásom,
Tőled el nem rejtetett.

4.
p Szívem nyugalmat nem lelhet,
Igen reszket,
Minden erőm elfogyott;
Szemeim világossága,
Vidámsága
En tőlem eltávozott.

5.
mf De én az Istenben bízom,
Es elvárom,
Hogy kérésem' meghallja;
Mert szívem' hozzá emelem,
Es elhiszem,
Hogy szükségem' meglátja.

6.
mf Azért tőlem ne állj messze,
Szánj meg végre
En kegyelmes Istenem!
Segedelmeddel ne késsél,
Siess, jöjj el
mf En édes idvességem.

118. Harang szól a mennyben.

Élénken.

Root G. F.

mf Ha - rang szól a menny - ben, ott ö - röm van ma,
Oh nézd, é - gi A - tyánk hogy jő e - lé ki,
mert egy té - vedt lé - lek tért ha - za! *f* Is - tent di - csé - rik az
meg - tért gyer - me - két hogy ö - le - li!
an - gya - lok, di - csé - rik a meny - nye - i ka - rok; a meg - vál - tott se - reg
szív - vel, lé - lek - kel az Úr - nak ö - röm - dalt é - ne - kel.

2.

3.

mf Harang szól a mennyben, ott öröm van ma, *mf* Harang szól a mennyben, ott öröm van ma,
Békét lelt e föld egy vándora. S angyaloknak győzelmi dala.
m Egy elfáradt lélek bűntől mentté lett Hirdetik vígadva e nagy örömet,
c S megváltott gyermekké született. Hogy egy lélek újjá született.
f Istent dicsérik stb. *f* Istent dicsérik stb.

119. Hit nélkül nincs élet.

Mérsékelten.

Victor János.

1. *m* Hit nél - kül nincs é - let, nem le - het bol - dog - ság,
 2. *mp* A re - mény fé - nyé - nek d el - tűn - te kész ha - lál,
 3. *mp* Ki - et - len va - don - ná a - la - kül át a szív,

1. *p* ko - pár szín vált - ja fel a vi - rág szép ho - nát.
 2. *ps* a lé - lek bo - rú - ja vi - gasz - ra nem ta - lál.
 3. hogy - ha nem lel - ke - sül, sze - ret - ni ha nem bír...

rit. *a tempo*

Kissé élénken.

4. *mf* Hit, re - mény, sze - re - tet: Is - te - ni a - do - mány!

c Gyé - mánt, gyöngy, bril - li - ánt *f* szép a - rany ko - ro - nán!

120. Hittel rád tekintek.

Kissé lassan.

Dr Mason L.

mf Hit - tel rád te - kin - tek, bá - rá - nya Is - ten - nek,

szent Jé - zu - som! *p* Ké - ré - sem' hall - gasd meg, oh vedd el

bű - nő - met, *c* má - tól hadd le - hessek Ti - ed U - ram!

2.
m Tölts be kegyelmed
 Erővel szívemet
 S buzgósággal!
 Meghaltál érettem,
c Add, hogy szeretetem
 Híven, forrón égjen
 Tisztább lánggal!

3.
p Ha sötét völgyekben
 Járom és fáj szívem,
 Légy vezetőm!
mp Éjjelem' világítsd
 Könyűim Te szárítsd,
 Jó pásztor, gyámolítsd
 A tévelygőt!

4.
p Ha tűnik ez álom
pp S már érzem halálom
 Hideg árját,
c Drága Üdvözítőm
 Ments meg félelmemtől,
f Hadd lássam fönn dicsőn
 A szép hazát!

121. Hívásodra, Uram.

Hartsough L.

Mérsékelten.

mp Hi - vá-sod-ra, U - ram, szí - ned e - lé jár - ván, üd - vöt ke-re-sek

vé-red-ben, mely folyt a Gol-go - thán. *m* Ím Te-hozzád té - rek, U -

ram, fordulj hozzám, *c* és tisz-títs meg szent véredben, *d* mely folyt a Golgo - thán.

2.
mp Erőtlenségemben
Te mindenem leszel,
m Szent véred minden bűnömet
És foltom' mossa el.
Ím Tehozzád térek stb.

3.
mf Szent ígéd hirdeti
Üdv s jószág szavain,
Hogy béke, öröm, bizalom
Örökre javaim.
Ím Tehozzád térek stb.

4.
m Kegyelmedben tárod
Karjaidat felém,
Hogy erős szívvel egyedül
Csak rajtad csüngjek én.
Ím Tehozzád térek stb.

5.
mf Lelked nyújt hitünknek
Erős bizonytságot,
Hogy kérésünket teljesén
S híven meghallgatod.
Ím Tehozzád térek stb.

6.
m Elvégzéd Jézusom
A váltság munkáját,
mf Légy áldva drága véredért,
Mely teljes üdvöt ad!
Ím Tehozzád térek stb.

122. Isten küldte drága szózat.

115

Elénken.

Bliss P. P.

m Is - ten küld - te drá - ga szó - zat zen - dül rő - gős út - fe -

len *c* föld - ről ég - be u - ta - zók - nak: *mf* „El - ve - zé - rel őr - sze -

mem: El - ve - zé - rel, el - ve - zé - rel, el - ve - zé - rel őr - sze -

mem, föld - ről ég - be u - ta - zó - kat ve - zet az én őr - sze - mem.

2.
mp Ha nyomodban bűn, kísértet,
S nincs, a ki fogjon kezen,
c Csendüljön föl az ígérlet:
mf „Elvezérel őrsemem!“
Elvezérel stb.

3.
p Titkos vágyat évek sirja
Ha beföd könnyörtelen;
c Az ígérlet meg van írva:
mf „Elvezérel őrsemem!“
Elvezérel stb.

4.
p S ha borul az élet árnya,
S végső órád megjelen,
c Hallgass az ő vigaszára:
mf „Elvezérel őrsemem!“
Elvezérel stb.

L. T. G.

123. Az Isten szeretet.

Kissé élénken.

Dallama: Vallásos népdal.

m Az Is - ten sze-re-tet, meg-vál-tott en - gem, az Is - ten

sze-re-tet, sze-ret en - gem. *mf* A-zért új - ra mon-dom: az Is - ten

sze-re-tet, az Is - ten sze-re-tet, sze-ret en - gem!

2.

m Bűn fogva tartott súlyos rablánczon,
Bűn fogva tartott, nem volt váltság.
Azért újra mondom stb.

3.

mf Elküldte Jézust, a jó Megváltót,
Elküldte Jézust, ki szabadít.
f Azért újra mondom stb.

124. Itt van szívem.

Mérsékelten.

Dallama: Frohe Botschaft.

m Itt van szí - vem! Ne - ked a - dom, U - ram, ne -
 „A vi - lág rossz, add ne - kem azt, fi - am!“ így

ked, ki te - rem - téd! *mp* Hó sze - re - te - tem ál - do - za - tát *c* oh
 szól hozzám í - géd.

Is - te - nem, ne - ked a - dom át, *mf* itt van szí - vem, *p* itt van szí - vem!

2.

m Itt van szívem, tudom elfogadod,
mp Bár van sok hibája;
m Neked adom úgy, a hogy adhatom,
 Nézz kegyesen rája,
 Úgy telve van rossz indulattal
 Sok bűnnel és rossz gondolattal
 Bűnös szívem, bűnös szívem.

3.

Itt van szívem, Krisztussal üdvözül.
 A kereszthez megyen
 Mondván: „Uram, Te vagy jó egyedül,
 Halálod érdemem!“
 Szent sebeidben üdvét látja,
 Vigaszt és nyugalmat találja
 Hívó szívem hívó szívem.

125. Jelszavunk: Előre!

Élénken.

Reichardt L. - Gross J.

mf Jel-sza-vunk: E - lő - re! E-gye-sül-jünk mind! Jé-zus-ra néz

sze-münk, hát-ra nem te - kint. Ott a tű-zes osz - lop

ha-dunk e - le - jén, c nem hát-rá-lunk so - ha míg ve -

zet e fény. *f* Harczol - va e - lő - re, si - vár pusz-tán

át! Hi - tünk lát - ja fény - ben az i - gért ha - zát.

2.
m Viruló erőben,
 Előre ifjan!
 Úgy tarthatunk lépést
 Férfikorunkban.
c Fel a kegyelemnek
 Áldott lépcsőjén,
mf Míg Isten trónjánál
 Felragyog a fény!
m Előre míg élünk,
c Hegyen, völgyön át,
mf Napnyugtakor leszen
f Nagy világosság.

3.
m Csak előre bátran,
 Nyája Jézusnak,
 Míg minden reményünk
 Elétre fakadt.
 Vak világosságot,
 Beteg gyógyírt kap,
 Minden népre Isten
 Hajnala hasadt.
mf Előre, a sötét
 Éjjelt hagyjuk el!
c Előre, míg Isten
f Napja ránk felkel!

4.
mf Óh mily dicsőséget
 Készített Isten
 A boldognak, ki itt
 Szereti híven!
m Szem soha nem látott,
 Fül még nem hallott,
 Ajak ki nem mondott
 Ily boldogságot.
mf Mindig csak előre
 Fényes fegyverben,
 Míg lehull a fátyol
 És már lát a szem.

5.
mf Távol láthatáron
 Tornyosul a vár,
c Hol az Isten trónol,
 Hazánk ott ránk vár.
f Gyöngyből rakott falak,
 Szín-arany kapuk,
 Eltető víz árja,
 Drágaköves út.
ff Oda a Szent Lélek
 Segedelmével,
 Vándortársak, oda
 Törekedjünk fel!

126. Jézusért élek.

Kissé lassan.

Dallama: Dölker. Geistl. Lieder.

p Jé - zus - ért é - lek, ér - te meg - ha - lok,
pp Jé - zus ir - gal - mazz, kö - nyö - rülj raj - tunk!

c Ö - vé ma - ra - dok, *d* él - tem - ben, hol - tom - ban.
c Ve - zess fel, Jé - zus, *mf* szép menny - or - szá - god - ba!

127. Jézus fényes napom.

Mérsékelten.

Dallama: Gross.

m Jé-zus fé-nyes na - pom ső-tét éj-sza - kán,
mf Jé-zus bol-dog - sá - gom, ö-röm ha vár ránk;

m Jé - zus sze - re - te - tem, c e - gye - dü - li kincs!

mf csak Te re - ád né-zek, más ó - ha - jom nincs.

2.
m Neved felüdíti
 Bágyadt lelkemet,
 Lelked bélyegét is
 Szívembe vésted.
mp Edes békeséget
 Mindig élvezek,
 Szerelmedben minden
 Perczben pihenek.

3.
mp Zajában e földnek,
 A bűn harczipán
mf Győzelmed én értem
 Mindig készen van;
 Számomra Te harczolsz,
 Várva megállok,
c Nagy kegyelmed pajzsom,
f Győztes maradok.

4.
m Milyen boldog élet!
mp Itt a sötétben
m Örömtől ujjongok,
 Jézus tart engem!
c Semmi el nem ragad
mf Erős kezedből,
f Végre haza visesz
 Szegény földünkéről.

128. Jézus ölébe bizton.

121

Kissé élénken.

Doane W. H.

mf Jé-zus ö-lé-be biz-ton haj-tom fe-jem le én;

ab-ban ta-lá-lom üd-vöm, ha nyugszom ke-be-lén.

mp Al-dó sze-lid sza-vá-val Meg-vál-tóm hir-de-ti:

p Jer hajtsd fe-jed szí-vem-re har-czod' pi-hen-ve ki.

D. C. al Fine.

2.

mf Bizton a Jézus keblén
Elszáll a bú, a baj,
Bizton a Sátán ellen,
Sebe véd, betakar.
m Enyhül a bánat terhe,
A kétely megszűnik,
Szívedbe száll enyhület
S apadnak könnyűid.
mf Jézus ölébe bizton stb.

3.

mf Jézus, oh szívem vára,
Te értem vérezél,
f Bizton vagyok e sziklán,
Te égi jó vezér!
mp Itt csendesen bevárom,
Az éj míg elhalad,
c Míg túl az arany partnál
mf Fénylőn felkél a nap.
f Jézus ölébe bizton stb.

129. Jőjj Jézushoz, gyermekem!

Kissé élénken.

Dallama: Gebhardt Jugendpsalter.

m Jőjj Jé - zus - hoz, gyer - me - kem, oh si - ess hoz - zá!
m Ke - resd Jé - zust szűn - te - len hit - tel, re - mény - nyel;

Ná - la van a ke - gye - lem, Ő tesz gaz - dag - gá.
mf szí - ved biz - zék s ne fél - jen, Ő soh' - se hagy el.

mp Új szí - vet ad Ő ne - ked, c mert té - ged na - gyon sze - ret,
m Ke - resd min - den per - czed - ben, kérd, hogy szí - ved - be tér - jen!

m így ki - ált ké - sön, ko - rán: Jőj - je - tek hoz - zám!
c Jé - zus vé - re meg - tisz - tít, *mf* ő - rök - re vi - dít.

130. Jó pásztorunk van nekünk.

Kissé lassan.

Dallama: Haydn.

mp Jó pász - to - runk van né - künk, ki oly na - gyon sze -
m Meg - ő - riz, meg - tart ben - nünk' a hű gyermek - ba -

ret! Mert bűn út - já - ra tér - tünk, *m* el - hagy - ta az e -
 rát; min - den - nap lát - ja szemünk az ő nagy jó - sa -

get. *c* Hogy meg - ta - lál - juk ho - nunk, ve - zet ke - zünk fog -
 gát. *mf* Áld - juk ir - gal - mas - sa - god; áld - juk ke - gyel - me -

ván; *mp* más - kép mind kó - bo - ro - lunk, mint va - kok zord pusztán.
 det! Oh Jé - zu - som, vált - sa - god *c* a mennybe fel - ve - zet.

131. Kegyes Jézus! én imádságomra.

Dallama: Ev. ref. énekeskönyv.

mp Ke-gyes Jé-zus! — én i-mád - sá-gom-ra hajt - sad fű -

led én ki - ál - tá-som - ra, jus - son hoz - zád — ké - ré-sem

én jóm - ra, d ne nézz U - ram mál - tat - lan vol - tom-ra!

2.
mf Tökéletes a Te ítéleted,
Tiszta szent vagy, a bűnt nem nézheted,
m A vakmerő bűnöst megbünteted,
d Országodból méltán kirekesztetd.

3.
mp Félek azért, megvallom, Istenem!
Hogyha úgy bánasz, mint érdemlem, velem,
Szent színedet elfordítod tőlem,
Országodból kirekesztetd lelkem.

4.
Mert ha végig nézek életemen,
Látom, hogy a bűnt gyermekségemen
Kezdettem és azóta szüntelen
Növekedett a teher lelkemen.

5.
m De ez egyben biztatásom lelem,
Hogy Te nálad vagyon a kegyelem;
c Azért hozzád szívemet emelem,
Cselekedjél irgalmasan velem.

6.
m Mert nem azért vetted fel testünket,
Hogy megítélj bűnünkért bennünket,
c Hanem hogy megszabadítsd lelkünket
mf És megszerezd örök életünket.

7.
mp Segélj, segélj, én édes Istenem!
Néked adom s ajánlom ma lelkem;
c Kérlek, fogadd magadhoz Jézusom,
mf Idvességem s életem Krisztusom!

132. Keresztyén vándor, ne félj már!

125

Élénken.

McGranahan J.

m Ke-resz-tyén ván-dor, ne félj már, ha vi-har i-jeszt-get, ne

félj, ha for-ró nap-sugár úgy é-ge-ti fe-jed! *mf* „Oh ne félj, mert

ve-led va-gyok, ne csügge-dezz, mert Is-tened va-gyok! Oh ne

félj, mert ve-led va-gyok, ne csüg-ge-dezz, mert Is-tened va-gyok!“

2.
m Jó Üdvözítőd keresztfán
Megváltott teljesen,
c Soha nem hagy téged árván,
Segít kegyelmesen.
mf „Oh ne félj,“ stb.

3.
m Biztos menhelyet készített
Erős megvédő várt,
c A Jézus oldala mellett
Többé semmi sem árt.
mf „Oh ne félj,“ stb.

4.
p Ha sötétség reád borúl
Es szomorú útat,
c Oh hidd, teveled vándorol
m Jézus s veled marad!
mf „Oh ne félj,“ stb.

L. T. G.

133. Ki az, ki az, ki kopog?

Kissé élénken.

Root G. F.

mp Ki az, ki az, ki ko-pog? Várj csak, várj csak, ki van ott?

m Nézd, egy ván-der, ah de mi-lyen! *c* Di-cső, a - kár egy ki-rály.

mf Lel-kem,gyor-san nyis-sad aj - tód; ka-púd, aj - tód' nyisd ki már!

2.
mp Ki az, ki az, ki lehet?
 Várj csak, várj csak, közeleg;
p Nézd kezén a szegek helyét,
 Szelid szemén kín, ború—
pp Vér patazkik homlokáról,
 Fején tövis koszorú.

3.
pp Mégis kopog mindig ott,
 Várva, hogy tán megnyitod.
c Idvezitőd, a kegyelmes,
 Ajtódon ő kopogat;
m Oh hát nyisd ki gyorsan néki,
 Menyegzőre hívogat.

4.
m Jézus, Jézus, jöjj be hát!
 Foglald el e kis szobát!
 Bár sokáig kóboroltam
 Bűn völgyében téveteg;
mf De most fogva tart szerelmed,
 Mint megváltott gyermekeket.

134. Ki csak Istenre dolgát hagyja.

Dallama: Neumark György 1657.

m Ki csak Is - ten - re dol - gát hagy - ja, és ben - ne
Azt ő csu - da - kép - pen meg - tart - ja min - den szo -

re - ményl min - den - kor,
mo - rú in - ség - kor. *c* Ki ma - gát bíz - za

Is - ten - re, *mf* nem é - pít az a fő - vény - re.

2.
mp Mit használnak nehéz gondjaink?
Mit használ nekünk mi jaj-szónk,
Minden reggel fohászkodásink,
Hogy rosszul van a mi sorsunk?
Keresztünket és bánatunk
Csak nagyobbítja sirásunk.

3.
m Oh legyünk csak kis csendességben,
S magunkban megelégedjünk,
Várjuk ő tőle békességben
Azt, a mit rendelt felőlünk;
c Isten, kitől választattunk,
Tudja, mi híjával vagyunk.

4.
mf Dicsérd Istent, s járj útaiban,
Tegyed híven te dolgozat,
Bízzál az Úr áldásaiban
Megújítja te sorsodat;
Ki bízik az Úr Istenben,
Nem hagyatik a szegyenben.

5.
m Te benned bízom, én Istenem!
Kérlek, ne hagyj el engemet,
mf Kegyelmes szemmel nézd inségem,
Te tudod jól szükségemet,
c Noha súlyos gyakran sorsom,
mf Reményem mégis Krisztusom.

135. Kis gyenge gyermek vagyok még.

Kissé élénken.

Dallama: Vallásos népdal.

mp Kis gyen - ge gyer - mek va - gyok még, e -

rőm ha - mar el - fogy; c de bol - dog len - ni

sze - ret - nék, d csak azt nem tu - dom, hogy?

m 2.
 Én értem jó Üdvözítőm
 Kis gyenge gyermek lett;
 Szent vére eltörli bűnöm;
 Elmossa vétkemet.

m 3.
 Oh drága Jézus, mondd meg hát,
 Hálából mit tegyek?
 Hogy magadat feláldszád,
 Hogyan köszönjem meg?

p 4.
 Oly gyenge és kicsiny gyermek
 Magától mit tehet?
 c Azért, oh Jézusom, kérlek,
 Segítsen szent kezed.

m 5.
 Fogadd el egész szívemet,
 Fogadd el, Jézusom!
 c Oh add, hogy csak tied legyek
mf S Te enyém, Megváltóm!

136. Kövesd a Jézust!

Kissé élénken. Root G. F.

m Kö-ved a Jé-zust, kö-ved még ma, halld mi-kent hangzik hí-vó szava!

Kö-zel van Ő, hogy meg-ál-da-na; é-de-sen mond-ja: „Jőjj!”

mf Óh mi szép s di-cső lesz egyko-ron, ha majd bűn-től tisz-tán, szába-don,

fo-gad ő-lé-be az é-gi-hon Jé-zus szá-vá-ra: „Jőjj!”

2.
m Gyermekem, kövesd szelíd szavát,
 Szívednek nyujtván áldozatát,
 Gyógyítja sebeit, minden baját:
c Azért hát siess, jőjj!
mf Óh mi szép s dicső lesz egykoron, stb.

3.
mf „Ne félj, csak higgy!” Az Úr elfogad,
 Keblére zárva nyugalmat ad;
 Irgalma végig veled marad,
 Jőjj csak, óh bűnös, jőjj!
f Óh mi szép s dicső lesz egykoron stb.

137. Láttátok-e ég virányin.

Mérsékeltén. Dallama: Righini.

m Lát - tá - tok - e ég vi - rá - nyin a hű pász - tort
jár - ni ott? *p* Vér - nyomok közt hű bá - rá - nyin *c* mint ő - r - kö - dött
s fá - ra - dott, mint ő - r - kö - dött s fá - ra - dott?

2.
m Ismeritek-e a nyájnak
Pásztorát s szelid szavát?
c Mennynek, földnek, szívnek, szájnak
mf :Éltet és világot ad.:|

3.
m Ím eltévedett egy bárány.
S gyors futásban indul el,
Ott hagyja a többi árván,
:|Mig ez egyet leli fel.:|

4.
Mint hű pásztor felragadja
S visszahozza karjain.
c Ó bárányit el nem hagyja,
:|Jól vezérli útain.:|

5.
mf Kövessétek e hű pásztort
Minden népek! Szent szavát
Fogadjátok, s meglátjátok
:|Bőven rakott asztalát.:|

6.
m Nyájához közeledjete,
Oltalmában bizzatok.
c Utján lesz nagy örömetek,
:|S boldogság jutalmatok.:|

7.
mp Ha e földön akarjátok
Élvezni nagy hűségét,
Élteteket rá bizzátok,
:|Értetek ontá vérét.:|

8.
m Az én Istenem kísérjen
Mezejére engemet;
Bár öröm vagy bánat érjen,
c mf :|Üdvözítse lelkemet!:

138. Lelkem kíván Téged.

Mérsékelten.

Lowry R.

mp Lel - kem ki - ván Té - ged, oh ke - gyel - mes U -

ram!mf Paj - zsom a Te ne - ved, *d* vé - red bol - dog - sa - gom.

mf Csak Té - ged csak - is Té - ged, U - ram csak - is

Té - ged, csak Té - ged ki - ván lel - kem, *d* U - ram Té - ged!

2.
mp Lelkem kíván Téged,
Oh Jézus segíts meg,
Hogy mind halálomig
Híven kövesselek!
mf Csak Téged stb.

3.
m Lelkem kíván Téged,
Örömben bánatban,
Uram mindörökké
c Te vagy boldogságom.
Csak Téged stb.

4.
mf Lelkem kíván Téged,
Légy Te én vezérem!
m Várom ígéreted,
Oh töltsd be egészen!
mf Csak Téged stb.

5.
m Lelkem kíván Téged,
Jézus, Isten Fia,
c Veled osztályrészem
mf Dicső szép korona.
Csak Téged stb.

139. Lelkünk hol találja.

Kissé lassan.

Irhoni dallam.

mp Lel - künk hol ta - lál - ja a bé - ke ho - nát, *c* ki ter - jesz - ti

rá - ja meg - vé - dő szárnyát? *m* Nem nyujthat e vi - lág oly he - lyet ne -

kem, *c* hol nincs bűn, és vé - tek sem ki - sért en - gem? *p* Nem, nem, nem, nem,

nincs föl - dűn - kön. *c* A lé - lek ha - zá - ja *mf* a fény - ben van fön - n!

2.

m Oh hagyd el a földet, hogy lásd a hazát,
c A lélek hazáját és nagy pompáját!
mf Lelkünk, a menyasszony hazája tán nem
 Az aranytól fényes szép Jeruzsálem?
 Ez, ez, ez, csak ez maga
 A lélek nyughelye és örök hona.

3.

m Mily boldog a nyugalom fön - n Jézusnál!
 Ott nincsen már fájdalom, bűn és halál;
c A kellemes ének arany hárfákkal
mf Üdvözli a lelket szép bájhangjával.
p Béke, béke, égi béke!
mf Vezérelj engem Jézusom ölébe!

140. Lelkünk igaz békét oh hol találhat?

Kissé lassan. Fleming.

mp Lel-künk i - gaz bé - két oh hol ta - lál - hat? A vi-lág -

ban nincs más csak bú és bá - nat. *c* Oh Jé-zus, Te vagy,

ki - ben szí-vünk ö - rül, *mf* Te vagy e - gye - dül.

2.
m Légy áldva hát békeesség fejedelme,
 Ki bennünket magadhoz elvezetve,
mp Bár a bűn megrottott s ránk várt a halál,
m Eletet adál.

3.
m Oh vezess csak tovább, esdünk Tehozzád,
 Bármí jöjjön, csak Te ne rejtse el orczád,
c Hiszen ha Te vagy áldott Jézus velünk,
 Meg van mindenünk.

4.
mf Adj oly hitet, mely ne rendüljön soha,
 Adj áldást munkánkra s erőt a harcra,
m S így a remény, mely megtölté szívünket,
 Nem szegényül meg.

5.
m Oh légy velünk, Isten, örök szeretet!
mp A mi szívünk nálad nélkül oly hideg;
c Ebreszd hát abban oly szeretet tűzét,
mf Mely örökre ég.

6.
p Bár dorgálsz és ránk bocsátod ostorod;
mp Győzz meg, hogy akkor is javunk akarod,
 S a türes tűzében tisztítsd meg szívünk'
 Te jó Istenünk!

7.
m Segíts minket e földi életen át
c S add meg egykor a győzedelmi pálmát!
mf Mily öröm lesz, veled lenni a mennybe;
f Veled örökre!

141. Mert Jézus juha vagyok.

Mérsékeltén.

Dallama: Vallásos népdal.

mf Mert Jé-zus ju - ha va-gyok, a - zért i - gen vi - ga - dok,

szi-vem ör-vend pász-to - rá-nak, lel-kem hí - vó szent sza - vá-nak,

sze-ret, is-mer en - ge - met és szó - lít - ja ne - ve - met.

2.

mf Őrizete biztosít,
m Szelid hangja bátorít,
 Edes legelőn terelget,
 Lelkem szükségét nem szenved;
d És ha szomjúság epeszt,
c Hús forráshoz elvezet.

3.

mf Mért nem örvendeznék én
 Boldogságom érzetén?
 E földről, majd ha meghalok
c Égbe visznek az angyalok
f Boldogságom helyére,
 A hű pásztor ölébe.

142. Mester, a bűsz vihar dühöng.

135

Élénken.

Angol karének: Gyermekklant.

mf Mester, a bűsz vi-har dű - hōng, hul - lám fő - lé hul - lám kél, sü -

rű a fel-hő, ső-tét az ég, nincs ol - ta-lom, nincs se - gély!

p Nem bá-nod, ha el - ve - szünk is, c hogy al-ha-tol mé - lyen? *mf* Minden

perczen ret-teg-tet a ha - lál a há-bor-gó ör - vé - nyen. *mp* „A

szél és ha-bok en-ged - nek ne-kem, *p* csend le - gyen!

csend le-gyen, csend le-gyen!

mp Sa ten-ger dü-he kárt nem te-szen, sem dé mon, em-ber, vagy a -

kár-mi-legyen, *m* c nem merülhet el a ha - jó, ha benn, *mf* az ég föld stenger meste-

re pi-hen; *d* sze - lí - den en-ged-nek mind ne-kem, *mp* csend le-gyen,

p csend legyen, *mf* d sze - lí - den engednek mind nekem, *p* csend, *pp* csend le - gyen!

2.

m Mester a bú és a bánat
 Gyötrelmével földre hajt,
mp Zajgó szívem kínjai mélyek
c Oh ébredj s szüntesd a bajt!
mf A bűn és aggály mint zápor
 Zuhog lelkem felett
 És én elveszek, elveszek Mester!
c Siess és védj engemet!
mp „A szél és habok” stb.

3.

mf Mester a rémület elmúlt,
m Az elemek pihennek,
 Napfény ragyog csendes tó tükrén,
mp Békéje van keblemnék.
c Várlak, oh áldott Megváltó,
 Ne hagyj el egyedül!
m S vigan érek így a kívánt révbe,
mf Hol az üdv rám földerül.
mp „A szél és habok” stb.

143. Mi boldog az, ki Krisztus juha lehet.

Mérsékelten.

Dallama: Gebhardt, Jugendpsalter.

m Mi bol-dog az, ki Krisz-tus ju - ha le - het, s hű
mf Az em-ber di - csőb - bet so - ha nem te - het, mint

pász-to-rá-nak bir - ja ke-gyel - mét! *m* Mit a vi - lá - gon
 Krisz-tusnak szen - tel - ni é - le - tét.

nem ta - lál, *mf* azt meg-ta - lál - ja biz-ton a hű pász-tor - nál.

2.

m A legkiesb mezőkre itt találhat,
 Itt mindig új híves forrás fakad.

mf A szem a nagy kegyelmen át nem láthat,
 A melyre itt bőségesen akad.

Új élet lesz itt birtoka,

Mely meg nem szűnik és nem veszhet el soha.

3.

m A pásztor hű juhának marad őre;

Habár a világ bosszút lángoló,

A bárányt el nem ragadhatja tőle,

mf Mert az kiben hiszen, mindenható.

m Így nem lehet, hogy elveszszen,

c Sőt a halál félelmétől is ment leszen.

4.

m Ki élni óhajt s érni jó időket,
 Hű pásztorához közeledjék az;
 Ez mutat néki zöld kies mezőket,
d Míg a világ csak rozszzal jutalmaz;
c Határa nincs a bőségnek,
mf Mert Ő a pásztor, ura Isten kincsének.

5.

mf De nekünk Ő még nagyobb gyönyört készít
 Még várakozik ránk az öröklét,
 Hol a bárány legelteti övét,
 Hol kristály forrás nyújtandja vizét.
f Majd ottan látjuk tisztán csak,
 Mily boldog sorsa van, ki juha Krisztusnak.

144. Mi jó a drága Jézusunk.

Kissé élénken.

Dallama: Gebhardt, Jugendsalter.

m Mi jó a drá - ga Jé - zusunk, hogy föl - dünk - re le - szállt hogy
 gyer - mek lett mint mi magunk, és szol - ga - test - ben járt! *p* Kö -
 nyűt is ér - tünk hul - la - tott és tűr - te a ha - lált. *m* Csak
 Ő sze - ret - het oly na - gyon, a jó gyer - mek - ba - rát.

2.
m Még most is újra, újra jön
 És zörget szíveden
 Hol szeliden, hol erősen,
 Hogy hozzád betérjen.
 Meghallgatja imáidat,
 Int nyájasan feléd,
 És ajándékot osztogat
 S ad mennyei békét.

3.
mp Itt gyalgó testi szemeink
 Őt még nem láthatják;
m De hitünk oda feltekint,
 Ott látja szép arcát.
 Oly nyájasan világít ránk
c Szent Atyja trónjáról,
mf Ott leljük égi koronánk,
 Ha támaszt sirunkból.

145. Mily jó, ha a bűntől szabad.

Mérsékelten.

Reinagle A. R.

Mily jó, ha a bűn - től sza - bad s Krisz - tus szol - gá - ja vagy! A

bűn szol - gá - ja gyá - va rab, a Krisz - tus - é sza - bad.

2.
 A bűn sötétben tévelyeg,
 S romlásba visz vakon;
 Az Úr kézen fog s úgy vezet
 Világos utakon.

3.
 A bűnben kín van s gyűlölet:
 Mi mást, más minket öl;
 Öröm köt egybe s szeretet
 Krisztus szíven belől.

4.
 Uram, a te szolgád vagyok,
 Drágán vevél te meg;
 Szolgálni mást nem akarok,
 Csak téged szüntelen.

5.
 Kít azzá tettél, az szabad:
 Bűnét elengeded.
 Ezért áldom irgalmatod,
 És hív szerelmedet.

6.
 Imádlak Krisztus, óh te nagy!
 S mondom: Tiéd szívem,
 Végy hozzád, hogy a hol te vagy,
 Szolgád is ott legyen.

146. Mindig velem Uram.*)

Mérsékelten.

Dallama: Gebhardt „Frohe Botschaft“.

m Mindig ve - lem U - ram, min - dig ve - lem! A - zért ez é - ne - kem:
mp A mi - kor nem lát is gyar - ló sze - mem.

Ve - lem van Is - te - nem, ve - lem van Is - tenem, min - dig ve - lem!

2.
m Nem mondtad-e, Uram,
 Híveidnek,
 Hogy a Szent Lélek fog
 Lakni bennem?
c Templomoddá engem
 Tégy hát és légy velem,
d Mindig velem!

3.
m Nem szent ígéreted
 Jézusom, ez,
mf Hogy világ végéig
 Velünk leszel?
 Én benned, Te bennem;
 Velem vagy Istenem,
 Mindig velem!

4.
m Mit nekem ígértél,
 Meg nem szeged,
c Hogy soha nem hagysz el,
 Nem engemet.
 Így Uram, Istenem,
 Velem lélsz szüntelen,
d Mindig velem!

5.
p Járjak bár a halál
 Sötét völgyén,
m Te ott is velem vagy,
 Mit féljek én?
c Vessződ megvéd engem,
 Velem vagy Istenem,
d Mindig velem!

6.
mf S ha végre majd otthon
 Megláthatlak,
 A hol bűn és halál
 Nem árthatnak,
c Ezt zengem szüntelen:
f Jelen az Úr velem,
 Mindig velem!

*) Énekelhető a 77. ének dallamára is.

147. Mondd, fáradt vándor, hol jársz, kelsz?

Kissé lassan.

Dallama: Hastings T.

m Mondd, fá - radt ván - dor, hol jársz kelsz? *c* Jer ha - za

gyer - me - kem, *m* mert bé - két má - sutt soh' sem

lelsz, *d* a vi - lát vé - gén *p* sem. Oh jer, *pp* oh jer!

2.

m Jer haza beteg lelkeddel,
c Az orvoshoz siess,
m És gyógyírt, oh ne vesztegelj!
d Csak vérében keress!
p Oh jer, *pp* oh jer!

3.

m Jőjj haza Jézushoz, hozd el
c Sajgó honvágyadat!
mf Ki Jézus szíven hont nem lel,
d Az hontalan marad.
p Oh jer, *pp* oh jer!

148. Nálad nélkül, Te Egyetlen.

XXXVIII. Zsoltár. Genf 1542.
Goudimel letevése.

m Ná - lad nél - kül, Te E - gyet - len d oly ki - et - len

itt a föl - dön é - le - tünk. *m* Oh, kö - zöld hát nagy ir -

gal - mad sadd át ma - gad, é - des Jé - zus, mi ne - künk!

2.
m Óh mutasd meg dicsőséged,
Lásd úgy éget
d Lelkünk bűne s keserve!
c Derítsd föl hát sötét éjünk,
Esdve kérünk,
mf Hitünknek Fejedelme!

3.
m Hiszen tudjuk, teljes béke
Csak az égbe!
Vár mi reánk Te nálad;
c De már itt lenn boldogságot
Nyer az legott,
Ki Téged megtalálhat.

4.
m Óh jövel hát és szívünkbe'
Lakozzál Te
S szenteld meg azt, Jézusunk.
c Gyógyítsd meg sebeinket
S vezess minket,
mf Míg majd Tehozzád jutunk!

149. Oh jer haza!

Mérsékeltén.

Doane W. H.

m Oh jer ha - za szíved fáj - dal - mi - val! *mp* Oly ső - tét volt ú -

tad, vad pusztán vagy s ma - gad. *c* El - ve - szett fi - ú oh

jer, jer ha - za! *p* Oh jer, *mp* oh jer ha - za, ha - za!
Oh jer, oh jer,

2.
m Oh jer haza!
Oly rég várunk reád,
Várunk a kapúnál;
mp Már az éjjel leszál,
c Elveszett fiú stb.

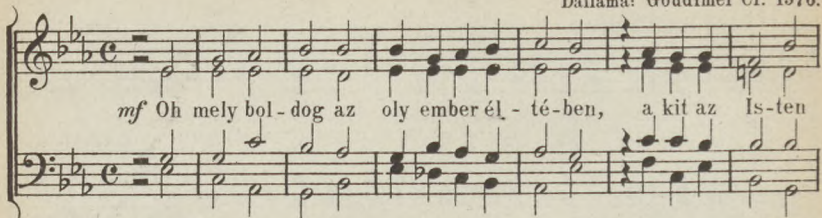
3.
m Oh jer haza!
A bűn országából,
mp Hol csak kín s baj honol,
c S a kísértő gúnyol.
c Elveszett fiú stb.

4.
m Oh jer haza!
mf Atyád asztalánál
Kenyér és szeretet,
Boldogság vár téged.
f Atyád keblére
Oh jer, jer haza!

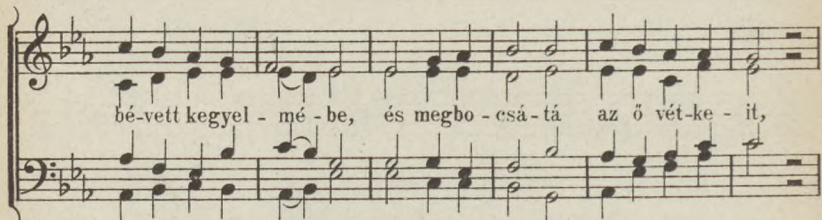
L. T. G.

150. XXXII. Zsoltár.

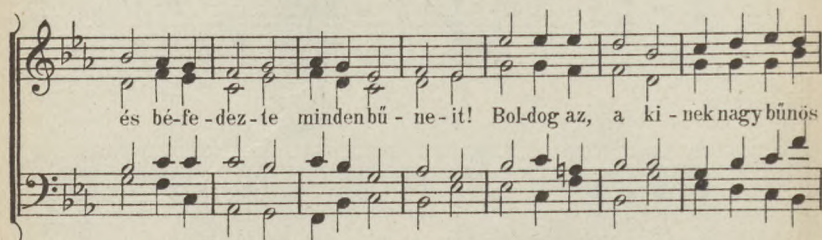
Dallama: Goudimel Cl. 1576.

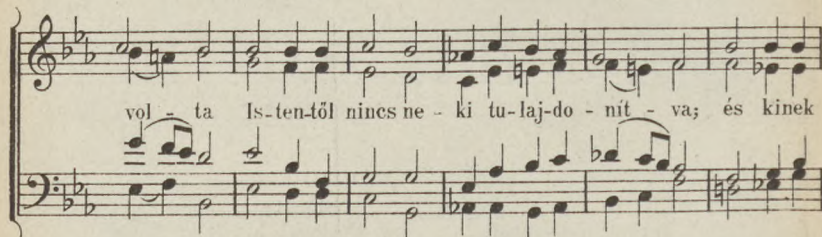
mf Oh mely bol-dog az oly ember él-té-ben, a kit az Is-ten

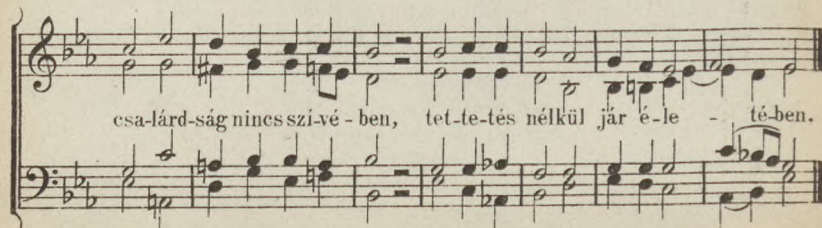
bé-vett kegyel-mé-be, és megbo-csá-tá az ő vét-ke-it,

és bé-fe-dez-te mindenbű-ne-it! Bol-dog az, a ki-nek nagy bűnös

vol-ta Is-ten-től nincs ne-ki tu-laj-do-nít-va; és kinek

csa-lárd-ság nincs szí-vé-ben, tet-te-tés nélkül jár é-le-té-ben.

2.

mp Hogy bűnömet el akarám hallgatni,
 És neked meg nem akarám vallani,
p Ottan csontjaim elszáradának,
 Soksága miatt én siralmimnak.
mp Mert éjjel nappal kezéd nehéz volta
 Nagy bűneimért rajtam fekszik vala,
p Bennem elfogya minden erősség,
 Mint nyári hévségben a nedvesség.

3.

m De hogy bűnömet előtted megvallám,
 És nagy vétkeimet el nem hallgatám.
 De híven előbeszélém neked:
 Ottan bocsánatot nyerek tőled.
c Azért az Úr Istennek minden hívek
 Könyörögjenek, míg vagyon idejek:
 Mert ha nagy árvizek jönnének is,
d De nem árthatna ezeknek mégis.

4.

mf Te vagy oltalmam, őrizz meg engemet,
m Minden gonosz ellen tartsd meg lelkemet;
c Vigasztalj meg, hogy örvendezhessek,
mf És vígan neked énekelhessek.
 Tanítottak téged, úgy mond az Úr Isten,
 És vezérellek az igaz ösvényen,
 Szememmel mindenkor rád vigyázok,
 Igazgatlak, reád gondot tartok.

151. Oh örök hatalmú mennyei szent Isten!

Mérsékelten.

Dallama: Tinódi Sebestyén.

mf Oh ö-rök ha - tal - mű meny-nye-i szent Is-ten! minden dol-ga - im-ban

ben-ned van re - mé-nyem, Te vagy ol-tal-mam, vi-ga-szom né - kem.

2.

mp Hogyha bánat árja
 Szemeimre zúdul:
 Szívem fájdalomra
c Balzsamot ad az Úr,
 S felszárad a köny, a seb begyógyul.

3.

pp Kínok hogyha gyöttrik
 Lelkemet halálra:
c Sőhajom akkor is
 Istenemet áldja,
mf Hiszen föltámaszt egy szebb világra.

152. Ő vezet! Ha elgondolom.

Kissé élénken.

Bradbury W. B.

mf Ő ve-zet! oh mily gon-do-lat! Mily meny-nye-i nyu-gal-mat ad! Bár-

mit te-gyek, bár - hol le-gyek, ke - zé - vel Ő ma - ga ve-zet.

Is - ten ve-zet! Is - ten ve - zet! Ő ve - zé - rel hűn en - ge - met; kö -

vet - lek, oh én Is - te - nem! Csak ke - ze - met fogd szűn - te - len!

2.
p Olykor sötét, bús éjszakán,
m Olykor Eden virulatán,
c Habzó vizen, bős ár felett,
 Kezével Ő maga vezet.
mf Isten vezet stb.

3.
m Oh, fogd azért, Uram, kezem,
 S én soha nem tévedezem;
 Bármí sorsban nyugodt leszek,
 Ha szent kezed folyton vezet.
mf Isten vezet stb.

4.
m S ha végezve itt tisztemet
 Majd győzelmet ad kegyelmed,
c Halál vizen sem rettegek,
 Jordánon át az Őr vezet.
mf Isten vezet stb.

154. Sziklahasadékba rejtve.

Mérsékeltén.

Dallama: Lowry R.

m Szik - la - ha - sa - dék - ba rejt - ve, biz - ton a vi - har el -

len, csendben, bol - do - gan és bé - kén, lel - kem im - már meg - pi - hen.

mf Szik - la - ha - sa - dék nyujt bé - két még za - jon - gó ten - ge -
mf Szik - la - ha - sa - dék - ba rejt - ve, biz - ton a vi - har el -

ren; bor - za - dal - mas örvény fe - lett *m* lel - kem nyu - god - tan pi - hen.
 len, *d* csendben, bol - do - gan és bé - kén, *p* lel - kem im - már meg - pi - hen.

2.
mp Soká, soká tévelyegtem
 A háborgó tengeren,
 Sajkámát bár kikötöttem,
 Jaj, a part volt kietlen.
mf Sziklahasadék nyujt békét stb.

3.
mf De most végre megtaláltam
 Nyugalmamnak révpartját
 Erős kőszál árnyékában,
 Mely örök szent békét ad.
 Sziklahasadék nyujt békét stb.

155. Téged csak, oh drága Jézus.

Mérsékeltén.

Angol dallam.

m Té - ged csak, oh drá - ga Jé - zus, vá - laszt szí - vem u - rá - nak;

hi - ven ve - zé - relsz e föl - dön bíz - va me - gyek u - tá - nad.

mp Té - ged csak vá - laszt - lak, *c* drá - ga Jé - zus, Té - ged csak!

2.
m Uram, Te az egyedüli
 Igaz örömforrás vagy;
c Te benned a békeségem,
f Mint a folyam árja, nagy.
mp Téged csak stb.

3.
mp Csak utánad, más után nem,
 Drága Jézus, sovárgok;
 Érted mindent kárnak tartok,
 Benned mindent találok.
 Téged csak stb.

4.
m Téged csak, oh színről színre,
c Jézusom, hadd lássalak!
mf Hitben hozzád emelkedem,
f Fényedben hogy állhassak.
mf Téged csak stb.

156. Térj be hozzám, Uram!

Kissé élénken.

„Vereinslieder zur Ehre des Erretters.“

m Térj be hozzám, U - ram, ne maradj o - da - kinn! Szí - vem kicsiny haj -
p Szegény vagyok és vak, el - fog a fé - le - lem, *c* Te ha - talmas vagy

lé - kában eny - hit - sed bá - na - tim!
 és gazdag, *mf* kegyelmed végte - len. *p* Térj be hoz - zám, *c* szí -

vem más - t nem ki - ván, *p* térj be hoz - zám, *mf* szívem más - t nem ki - ván!

mf Térj be hozzám, Uram,
 Szent igazsággal,
 Tűzes fényében láthassam
 Jó akaratodat!

m Add, hogy megérthessem
 Örök ítéleted;
 Ha szól hozzám félelmesen,
c Ha kegyelmet hirdet.
p Térj be stb.

mp Térj be, Uram, hozzám!
 Oly régen zörgetsz már—
m De most, szent igéd szózatán
 Szívem csak Téged vár.
 Oh lakozzál itt benn,
c Te dicső szent vendég,
 És vacsorához ülj velem,
 A mint ígérted rég.
p Térj be stb.

p Térj be, Uram, hozzám
 És drága véredben,
 Mely értem hullott Golgothán,
c Teremts ujja engem!
p Én bennem nincs erő,
m Oh küzdj Te helyettem,
c Úgy előzik minden felhő
mf S enyém a győzelem.
p Térj be stb.

mp Térj be, Uram, hozzám,
 Elkészült a lakás,
m Jöjj, ajándékodat hozván,
 Tiszta, fehér ruhát,
c Pálmát és koronát,
mf Hogy trónoljak veled,
 Ki bűn s halál bős hatalmát
f Dicsően legyőzted!
p Térj be stb.

157. Magyar gályarabok éneke.

151

Kissé lassan.

Dallama: Régi magyar ének.

m Térj magad-hoz, drá-ga Si - on, c van még néked Is - te - ned,

ki a-tyádként fel-ka-rol - jon a szívé-t osz-sza meg ve - led!

mp Azt bün-te-ti, kit sze - ret, más-kép ő nem is te - het!

c Si-on, ezt hát gon-dol-jad meg *p* s szabj határt bús gyötrel-med - nek!

2.

mf Hullámok ha rémitenek
Mérhetetlen víz felett
mp S a habok közt szíved remeg,
Hogy sírod is ott leled:
p Ha aludni látod őt,
Ki reményed és erőd,
m Sion! soha se feledd el,
Ő megvívhat tengerekkel.

3.

mf Bár hegy, halmok rengenének,
Miket égi kéz emelt,
S indulása a nagy égnek
Végromlásra adna jelt:
m Azt ne gondold látván ezt—
Hogy téged e percz elveszt:
mf Sion! tudd, te meg nem dőlhetsz,
Míg oltalmad Istentől lesz!

4.

p Bár könnyűid omlanának
Gyöngyökül a tengerbe,
pp És elhalván hangja szádnak,
Csak pihegnél, mint gerle,
Bár vér volna bíborod
S kő megszánna nyomorod:
c Sion! te ne félj gonosztól,
m Baj nem ér, míg benne bízol!

5.

m Bár hordozván zsarnok lánczát,
Érne kínos rabhalál,
Ha hitedet el nem játszád,
c Útad égbe nyitva áll!
mf Örvendj mindég és vigadj!
Emlékezz, ki népe vagy?!
f Sion! nincs több Isten egynél,
Benne hát ne kételkedjél!

mp Oh ne csüggedj! Ím az estnek
Már leszálltak árnyai!
Kihez ajkid oly hön esznek
c Halld, Atyádnak hangja hi!
Ő gyalázat, kin helyett,
Neked jobbján ad helyet;
mf Sion a menny lesz te részed,
d Föld gyötrelmét hát ne nézzed!

7.

m Végső áldást mondj hazádra,
Mely távolról int feléd;
c Égi honnak a határa
Van már hozzád közelébb,
Édes érzés mért fog el,
Melytől olvad szív, kebel?
mp Sion! nemde minden más ott,
p Mondd: hova tűnt nagy sirásod?

8.

mf Angyalok, ti fényes lelkek,
Zengjetek víg éneket!
Mert már biztos partot lelt meg,
Kit bús szélvész hányt vetett;
f Már meggyőzte a halált,
Istenéhez égbe szállt.
ff Sion! onnan számkivetni
Nem fog téged soha senki!

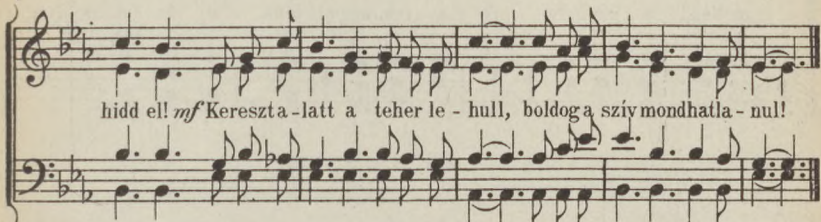
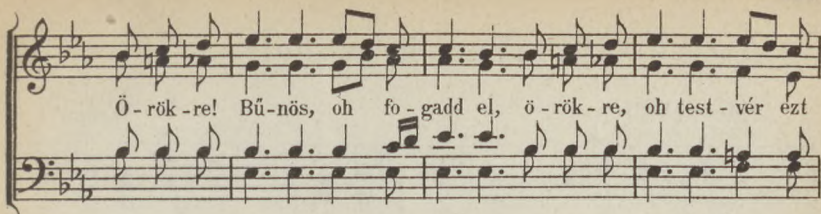
158. Törvény alól menten.

Élénken.

Bliss P. P.

mf Törvény a - lól men-ten, mi-nő ér-zet! Jé-zus vér-zett s bocsá-na-tot

szerzett. Ha-rag a - latt, kik bűnben é - lénk, ö-rök ke-gye-lem int fe - lénk.

m Szabadokká most igazán lettünk,
Teljes váltságot ad Jézus nekünk.
c „Jertek hozzám!” halljátok szavát
Jertek, nekünk ő üdvöt ad!
f Üdvöt ad! Bűnös, oh fogadd el,
Üdvöt ad! Oh testvér, ezt hidd el!
mf Kereszt alatt stb.

mf Mily dicső, Isten gyermeke lenni,
Kegyelme fog eséstől védeni.
Életre átmenni halálból:
Áldott váltság, örökre szól!
f Örökre! Bűnös, oh fogadd el,
Örökre! Oh testvér, ezt hidd el!
Kereszt alatt stb.

159. Uram! bűneink soksága.

(Dallama: 117. sz. XXXVIII. Zsoltár.)

1.
mp Uram! bűneink soksága,
p Undoksága,
Érdemli haragodat;
Méltók vagyunk hogy ellenünk
m Szent Istenünk!
Felemeld ostorodat.

2.
m De tudjuk, hogy ki megvallja,
És átaljja
Bűneit, s hozzád megtér:
Azt nem hajtod el előled,
Sőt Tetőled
c Bűnbocsánatot az nyer.

3.
m Azért hát mi is járulunk,
mp És borulunk
Elődbe fájdalmasan;
p Bűnös lelkünknek kegyelmet,
Engedelmet
Kérven alázatosan.

4.
mp Szánj meg, Uram! ily ügyünkben,
S megtértünkben
Függeszd fel ostorodat!
c Oh! hajtson hozzánk békére
Fiad vére,
S felejtöd el haragodat!

5.
mp Szólj hozzánk, Uram! csendesen
p És édesen,
c Félelmünk mindjárt széled,
m És lelkünk ezen szózatától,
Mint harmattól
c A hervadt virág, éled.

160. Van üres hely.

Mérsékelten.

Sankey J. D.

m Van ü - res hely, oh lé - lek, még ott fenn a Jé - zus me - nyeg -

ző - i ter - mében. *mf* Még van ott hely, oh jőjj s neveszte - gelj!

2.
mp Lemegy a nap s késő, ha estve lőn,
c Ím hívogat az Úr oly sürgetőn:
mf Még van stb.

3.
mf A sereg nagy, mely őtet dicséri,
Isten barányát híven követi.
Még van stb.

4.
m Jőjj te is, jőjj a völgyégyhez még,
c Szerető karja érted tárva rég.
Még van stb.

5.
m Telik a ház, az Úrnak háza már,
c Oh siess, siess, te reád is vár!
mf Még van stb.

6.
m A kegyelem ajtaja kitárul,
Jőjj sietve, különben bezárul.
Még van stb.

7.
mp Jőjj csak, oh jőjj, már minden készen áll,
Az üdvösség ingyen asztalánál.
mf Még van stb.

8.
mf A boldogság s örömnék egéből
Angyalok intnek Jézus kebléről.
Még van stb.

9.
m A szeretet, halld, ezt kiáltozza:
c Ne tévőváz, siess nyugalmadra!
mf Még van stb.

10.
m Nem álom ez, oh lélek, hidjed el!
Ha késlekedsz, úgy nincs számódra hely,
Nincs hely, nincs hely—
c Oh borzalom, nincs hely!

161. Vedd életem, Jézusom!

155

Mérsékelten.

Hopkins E. J. *)

m Vedd é - le - tem, Jé - zu - som, én azt ne - ked ál - do - zom,

oh fo - gadd el i - dő - met, min - den ó - rám a Ti - ed.

Vedd ke - ze - im' smu - tásd meg, hogy szol - gál - jak Te - ne - ked,

lá - ba - i - mat gyors - sá tedd, hogy in - té - sed - re men - jek.

2.

mf Hangomat vedd s taníts meg
Szólni, zengni Te érted;
Vedd, Uram, vedd ajkamat
S ígédet rája adjad!

m Vedd ezüstöm; aranyom;
Taníts járni útagon,
Vedd erőmet s eszemet,
Mesteri kezedbe vedd!

3.

m Akaratom' vedd, Uram,
Hogy benned megnyugodjam,
Szívemet vedd és tegyed
c Templommá s trónná neked.
m Vedd, oh édes Jézusom,
Szeretetem' s óhajom;
f Mindenem vedd és engedd,
Örökké Tied legyek!

*) A zeneszerző szíves engedelmeivel.

VIII. A KERESZTYÉN FÖLDI ÉLETE.

a.) Vasárnap.

162. Ím, ma az egész égbolt.

Élénken.

Dallama: Gebhardt, Jugendsalter.

mf Ím, ma az e-gész ég-bolt mi-ként nevet,ra-gyog! Oh mert az Úr sze-

rez-te né-künk e szép na-pot. *m* Az Úr-nak napján ne feledd,mu-

tasd be tisztán szí-vedet, *mf*szenteld meg, szenteld meg buzgón ez ün-ne-pet!

2.
mp Mily ünnepélyes csend van
 Ma völgyön és hegyen,
c Mert Isten szava szólal
 S folyvást tovább megyen.
m Az Úrnak napján stb.

3.
m Mily csodás béke árad
 A hímes rét felett,
 Hogy megpihen, ki fáradt
 S ki, megterheltegett.
 Az Úrnak napján stb.

4.
mf Hogy hív az Úrnak lelke
 Fel a magasba, fel
 S szívünket hogy megfogja
 Edes beszédével!
 Az Úrnak napján stb.

5.
m Az élet lépes méze
 Ma oly tisztán csepeg,
 Ajkunkat égi áldás
 Vize üdíti meg.
 Az Úrnak napján stb.

6.
mf És ha az Úrnak napja
 Ily szép már ide lenn,
c Mi lesz ott fenn, ha lelkem
f Az Úrnál megjelen!
m Az Úrnak napján stb.

163. LXXXIV. Zsoltár.

157

Goudimel Cl. 1563.
Riegel Fr. letevése.

f Oh se-re-gek-nek Is-te-nel Mely ked-ves gyö-nyö-

rű-sé-ge a Te sze-rel-mes haj-lé-kid-nak! *m* Az

én lel-kem fo-hász-ko-dik, tor-ná-czod-ba ki-ván-ko-

zik. *c* Oh Is-te-ne a ma-gas-ság-nak, *d* á-hi-to-zik tes-

tem, lel-kem Te-hoz-zád é-lő Is-te-nem!

2.

mf Oh boldog az ember nyilván,
A ki a Te útaidban
Kíván járni szívvel lélekkel!
p Menvén a siralom völgyén,
A hol merő száraz minden,
c Ott is ő nagy hiedelemmel
Kutat ás, csinál csatornát,
Melybe esővizet bocsát.

3.

mf Mi paizsunk, óh Úr Isten,
Kenettedre nézz kegyesen,
Mert jobb egy nap a Te házádban,
Hogy nem ezer nap egyébütt;
Az Isten tornácza előtt
Kapunálló lennék inkább,
Hogy nem mint sok időt élnek,
Házokban a hitleneknek.

4.

f Mert minékünk fényes napunk
Az Isten, és mi paizsunk,
Nagy dicsőséggel szeret minket;
m Azokkal kegyelmet téssen,
Kik járnak a jó ösvényen,
c Sok javaival áldja őket.
mf Boldog az ember éltében,
Ki bízik az Úr Istenben.

b.) Reggel.

164. Dicsérlek, Uram, Tégedet.

Praetorius Mihály 1610.

mf Di-csér-lek, U - ram, Té-ge-det, hogy ez éj-jel en-ge - met

kegyel - mesen meg - ő - riz-tél, gonosztól meg - men-tel - tél.

2.

m A sötétségnek töréből,
Mely engem vett volt körül,
Ingyen kiszabadítottál,
S mára fölvirrasztottál.

3.

m Kérlek szívből, én Istenem!
E napon is légy velem,
Órizz meg minden veszélytől,
Bűnbe s kárba eséstől.

4.

mf Vezéreljed én éltemet,
Járhassam ösvényedet;
Te szent akaratod szerint
Maradj velem öránként.

5.

mp Neked ajánlom lelkemet,
És én gyalgó testemet,
Ma és egész életemben
Rád bízom inségemben.

6.

mp Tudom, jölvő Istenem!
Meghallgatod kérésem,
El nem hagysz én szükségemben,
c De velem lész mindenben.

7.

mf Melyért mind örökké áldlak,
Dicsérlek, magasztallak,
Szent Fiaddal egyetemben,
És Szent Lelekkel. Amen!

165. Hálát adok neked, mennybeli Isten!

(Dallama: 101. sz. XXIII. Zsoltár.)

1. *mf* Hálát adok néked, mennybeli Isten!
Szent Fiadnak, a Krisztusnak nevében,
Hogy engemet ez éjjel megőriztél,
Minden veszedelemtől megmentettél;
m Tartsd meg, kérlek, e napon is életemet,
Büntől s minden kártól ments meg engemet!
2. *m* Mert én, Uram, ajánlom szent kezedbe
Mind testem; lelkem; vedd őrizetedbe,
Szent angyalidat ne vedd el mellőlem,
c Se Szent Lelked el ne távozzék tőlem,
m Hogy vakmerő bűnöktől ma is épen
Megőriztessék lelkem, testem épen.
3. *m* Könyörgök Uram! minden emberekért,
De főképen a hív keresztyénekért,
Minden rokonimért, kik téged félnek,
Akik vagy itt, vagy messze földön élnek,
c Minden gonosztól őket is őrizd meg
És minden javaiddal látogasd meg!
4. *mp* A szegény rabokat és betegeket,
Kik inségükben óhajtnak tégedet,
Uram! vigasztald meg bágyadt szívökben,
Szenvedésökből mentsd ki kegyelmesen,
És térítsd meg a szegény bűnösöket,
c Add, hogy jól véghez vigyük életünket!

166. Imádásod, Uram! legyen.

(Dallama: 164. sz. Dicsérlek Uram! Tégedet.)

1. *mf* Imádásod, Uram! legyen
Én első gondolatom,
c Dicséretet neked tegyen
Fölkeltemmel szózatom,
2. *m* Hogy im ismét megtartottál
Az elmúlt éjszakában,
Egészen megújítottál
Testem csendes nyugtában.
3. *mp* Félelem nélkül aludtam,
m Te voltál bátorságom,
De csak azért, mert jól tudtam,
Hogy Jézus igazságom.
4. *m* Adj, atyánk, ez új világgal
Lelkemnek is újulást,
Hogy keressem gondossággal
Az igaz megjobbult!
5. *m* Add, hogy szereim te reád
Szüntelen vigyázzanak;
Minden indulatim hozzád,
Uram! óhajtozzanak!
6. *mf* Te pedig jobb kezem felől
Légy, hogy én megtartassam,
Mindenemben, kívül-belől,
Kegyelmedet láthassam!
7. *m* Tartsd meg épségben elmémet,
Testemet erejében,
Ártatlanságban lelkemet,
A Jézus érdemében!
8. *mp* Órizz minden ártalomtól,
Mely bűt s kárt okozhatna,
Távoztassad el házamtól,
Mi megszoríthatna!
9. *p* Ha ma lesz vége időmnek,
Testemnek halálával,
mp Im élek Üdvözítőmnek
Maga végső szavával!
10. *m* Atyám, vedd hozzád lelkemet!
Ám legyen te tetszésed,
Ha végzem is életemet,
Büles a te végezésed.

167. Mennynek, földnek teremője.

Dallama: Albert Henrik 1643.

mf Menny-nek föld - nek Te - rem - tő - je! Oh szent-
E vi - lág - nak él - te - tő - je! Vég - he -

sé - ges Há - rom - ság! Ki böles ren - de -
tet - len bol - dog - ság!

lé - sé - nek a menny és föld en - ged - nek:

2.

m Hálát adok Fölségednek,
Mindenható Istenem;
Hogy ez éjjel kegyelmednek
Keze megtartott engem;
mp Hogy békével nyughattam,
c S mára fölvirradhattam!

3.

mp Múljk az éj sötétjével
Bűneimnek homálya;
m És szívemet szent fényével
Lelked megvigasztalja!
Jézus! szent sebeidben
c Legyen én reménységem!

4.

m Fölkelnem add lelkiképpen
E reggeli keltemkor
Bűneimből, s új életben
Nevelkednem mindenkor;
Nagy ítéleted napját
Vigyázva várnom, adjad.

5.

mf Vezess engem szent ígédben,
Holtomig velem maradj:
Ma és egész életemben
Bizodalmam csak te vagy;
Mert senki te kívüled
Nem segíthet engemet.

168. Világ világossága, Jézusom.

161

Mérsékelten.

Victor János.

m Vi - lát vi - lá - gos-sá - ga, *c* Jé - zu - som,

m ve - zé - relj en - gem a he - lyes ú - ton!

A ki ve - led jár sa ki - vel Te jársz,

c nem é - ri azt se pi - ron - ság se gyász.

2.

m Ki Tégedet követ mind a sírig,
Az a sötétben meg nem ütközik,
mf Mert megvilágosítja útjait
Az Istennek ígéje és a hit.

3.

m Ez új napon is, kérlek, járj velem:
mf Élet, világosság és kegyelem!
mp Leborulok nagy hatalmad előtt:
c Ővj engem büntől, jóra adj erőt!

169. Fáradt vagyok, lenyugszom.

Kissé lassan. Dallama: Vallásos népdal.

p Fá-radt vagyok, le-nyug-szom, ál-mos szemem be-zá-rom,
mp a Te sze-med, jó A-tyám, vi-gyáz-zon az éj-jel rám!

2. *mp* A mi bűnt elkövettem, *m* Minden kedves rokonom
 Ne tekintsd, én Istenem! Oltalmadban maradjon,
m Jézus vére s kegyelmed Mindenkit ez éjjelen
 Tegye jóvá vétkeket! Szereteted megvédjen!
4. *mp* Betegeket gyógyíts meg,
 Száritsd le a könyeket,
m Őrizz engem, jó Atyám,
d Ezen sötét éjszakán!

170. Hogy alhatnám nyugodtan.

(Dallama: 96. sz. Vezess, oh Jézus, engem.)

1. *mp* Hogy alhatnám nyugodtan *m* Irgalmad és szerelmed
 Ez éjjelen, Tudom, nagyok;
 Ha rád nem emlékezném, *p* Ne nézd, Atyám, ha gyenge
 Jó Istenem! S hibás vagyok!
 Szívem ha megzavarta *m* Oh, add meg a mit kérek:
 Sok küzdelem, Hálás szívét,
m Az üdvöt és a békét Mely búban és örömben
 Nálad lelem. Legyen híved!
3. *m* Ne lakjék más szívemben,
 Csak szeretet,
 Soha ott ne honoljon
 A gyűlölet!
c Békével alszom így át
 Az éjjeket,
d És csendes, édes álmom!
 Hála neked!

171. Krisztus! ki vagy nap és világ.

163

Dallama: Ev. ref. énekeskönyv.

m Krisz - tus! ki vagy nap és vi - lát, min - ket ső -

tét - ség - ben ne hagyj, c i - gaz vi - lá - gos -

ság. Te vagy, *d* kár - ho - zat - ra men - ni ne hagyj!

2.

m Téged kérünk, szent Úr Isten!
c Oltalmaz minket ez éjen;
 Nyugodalmunk benned légyen,
d A mi lelkünk el ne vesszen.

3.

m Nehéz álom el ne nyomjon,
 Az ellenség meg ne csaljon;
 Testünk hozzá ne hajoljon,
 És haragodba ne hozzon.

4.

mp Mi szemek ha alusznak,
c Szíveink rád vigyázzanak;
m Te hatalmadnak ereje
 Légyen híveknek őrzője.

5.

mf Úr Isten, hozzád kiáltunk,
 Légy kegyelmes gondviselőnk;
m Őrizz meg ellenséginktől,
 Lelki s testi ínségektől.

6.

mf Parancsoljad angyalidnak,
 Hogy minket megőrizzenek:
 A mi gonosz ellenségünk
 Hogy távol járjon mi tőlünk.

7.

m Emlékezzél meg mi rólunk:
p Jól tudod, mily gyarlók vagyunk,
c Kiket megváltál véreddel,
mf Úr Isten, kérünk, ne hagyj el!

172. Légy, oh Isten, légy velem.

Kissé lassan.

Victor János.

p Légy, oh Is - ten, *c* légy ve - lem

d e - zen esen - des est - ve - len!

2. *p* Elnémult a napi, zaj— *m* Feljöttek a csillagok,
Ne bánts, oh világi baj! Mind tiszta fényvel ragyog.
3. Minden nyugszik és pihen, *m* Éltem vándorútjait
Légy te is nyugodt, szívem! *c* Te ragyogd be, drága hit!
4. *mp* Tiszta szívet adj nekem,
Oh én édes Istenem!

173. Maradj velem!*)

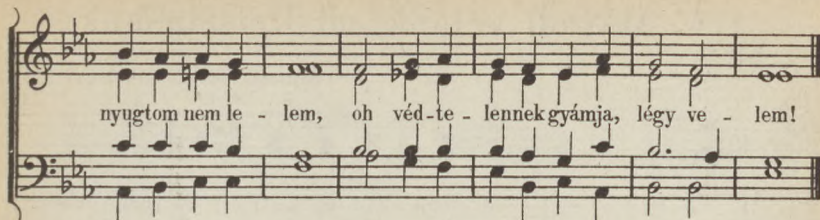
Mérsékeltten.

Monk W. H.

mp Ma - radj ve - lem! Már - már al-kony főd el, nő a ho -

mály, Ű - ram, Te légy kö - zel! Ha nincs se - gély és

*) A „Proprietors of Hymns Ancient and Modern” (London) szíves engedelmével.

2.

p Rövid létünk elrohan mint a hab,
Víg zajt bú vált, semmi fény nem marad;
Változás és romlás dúl mindenben,
Te, ki nem változol, maradj velem!

3.

m Ne csak tekints, ne szólj csak oh Uram,
Hanem esdek, lakjál itt untalan;
Ne mint vendég, ki percze megjelen,
Örök barátomként maradj velem!

4.

mp Ne mint király, ki számadásra von,
Oh jőjj kegygyel, gyógyírral szárnyadon;
Szüntesd a bűt, enyhíts keservemen:
Szabadítóm jövel s maradj velem!

5.

mp Mosolygtál már, mint kis gyermek felett,
Bár lázadással törtem ellened,
Bár tőled távoztam, Te nem tőlem
c Oh légy közel, Uram, maradj velem!

6.

mp Nálad nélkül perczig nem élhetek,
Ki győzné le a kísérteteket?
Hű vezetőm ki lenne, ha Te nem?
Fényben és árnyban, oh maradj velem!

7.

mf Nem rettegek, veled áldott vagyok;
Múlik könnyüm, enyhülnek a bajok;
Mi a halál? Árt-e a sírverem?
f Győztes leszek, csak Te maradj velem!

8.

mp Jövel, Uram, lezárt szemem elé,
c Ragyogj reám s mutass az ég felé!
m Hajnal hasad, a földi árny megyen
mf Eljek, haljak, Uram, maradj velem!

9.

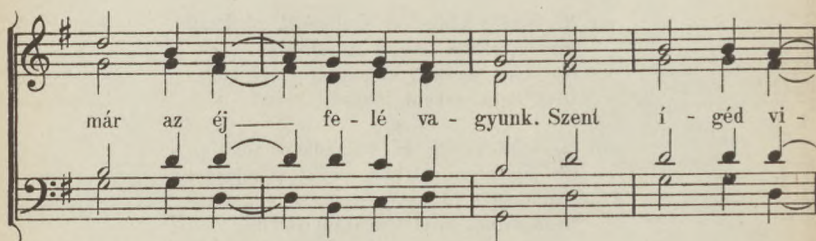
m S midőn lelkem mint szabadult madár,
c Hol nincs keserv, az üdv honába száll,
mf Oh mily dicső! Uram, mit érezek,
f Örökre ott én Te veled leszek!

174. Maradj velünk, mi Krisztusunk.

Dallama: Gothai Cantional 1651.

m Ma - radj ve - lünk, — mi Krisz - tu - sunk! Mert

már az éj — fe - lé va - gyunk. Szent í - géd vi -

- lá - go - sod - jék, mi szí - vünk - ben — mun - kál - kod - jék!

2.

mp E mi tévelygő időnkben*c* Add Szent Lelkedet lelkünkben,*m* Hogy szent igéd és szentséged
Tisztán maradjon közöttünk!

3.

m Nálunk és maradékinknál,

Hogy ők is járjanak annál,

c Kérünk, Uram, ez úgy legyen*mf* Örökkön örökké, Ámen.

175. Most az egész természet.

167

651.

1539. Gesins B. letevése 1605.

m Most az e - gész ter-mé - szet, ér - kez-vén nap - e - nyé -

szet, ké - szül nyu-gal-má - ra; *mf* de te, lel-kem, tisz-te - det tedd

s dicsérdls - te - ne-det, és si-ess i - má - dá - sá - ra!

2.
mp A fényes nap eltűnik,
Éleszteti megszűnik,
Mert éj ellensége,
m De van más napom készen,
Nekem a Jézus leszen
c Mindig lelkem fényessége.

3.
mp A nap ha egyszer lement,
A csillagok oda fent
Ragyognak fényökben;
c Én is, ha az Úr kivesz,
mf S megdicsőült testem lesz,
mf Fényleni fogok mennyekben.

4.
m A test nyugodni siet,
Es minden ruhát levét,
d Halandóság képét:
m Ezt levétven, Krisztusom
Más ruhát ad rám, tudom,
c Ama dicsőség köntösét.

5.
mp Örül már fáradt testem,
Hogy munkán által estem,
S meggy nyugodalmára,
m Örülj, szívem; inségtől,
Büntől, keserűségtől
Mégválsz te is nemsokára!

6.
p Álom jó majd szememre,
Ki vigyáz életemre?
mp Uram mindenemet
Ajánlom szent kezvedbe,
Tarts gondviselésedbe,
S őrizz károktól engemet.

7.
m Oh Jézus, boldogságom,
Fedezz be, míg az álom
Ölébe felveszen!
Ha ellenség környezne,
c Angyalid kara zengje
mf E gyermek bajtól ment legyen.

d.) Ujév.

176. Itt az új év, fel munkára!

Dr Dykes J.

mf Itt az új év, fel munkára,

Is - ten é - des gyer - me - ki! Dol - goz-zunk és

mun - kál - kod - junk, Is - ten úgy ör - vend ne - ki.

2. *m* Sok a munka, mit tennünk kell, *mf* Jertek hát mind, oh csak jertek,
 Igen sok az elveszett; Boldog, ki serénykedik
 Oh, ezeket megkeresni, *c* Mert az, mint csillag az égből
 Haza hozni élvezet. Örökké fényeskedik.

4.
m És az ilyen fényeskedő
 Hallja ezt a szózatot:
mf „Oh jertek el, és bírájátok
 A mennyi országot!”

177. Még néhány év lefoly.

169

Kissé élénken.

D! Hayne L. G.

p Még né-hány év le - foly, még né-hány év-szak jó, az -

tán pi - he-nünk, míg is-mét jön az üd - vő - zi - tő. *mp* Ké -

szítsd, oh ég U - ra, lel - kem' e nagy nap - ra, oh

moss meg drá - ga vé - red - del, min - den bű-nöm' vedd el!

2.
p Még néhányszor a nap
Felkel és lepihen,
Aztán ott leszünk, hol napunk
Egyedül az Isten.
mp Készítsd stb.

3.
p Még néhány zivatar
Csapkod itt e földön,
Aztán ott leszünk, hol megszűnt
Vihar, gond, bú-özön.
mp Készítsd stb.

4.
p Még néhány küzdelem,
Még néhány elválás,
Aztán ott leszünk, a hol nincs
c Többé semmi sírás.
mp Készítsd stb.

5.
m Még egy kevés idő,
Ismét eljő Urunk,
c Ki meghalt, hogy mi élhessünk,
S él, hogy uralkodjunk.
mp Készítsd oh ég Ura stb.

L. T. G.

178. Mint tengeren hajó.

Élénken.

Dallama: Gebhardt, Jugendsalter.

m Mint ten - ge-ren ha - jó, mint sza - bad fel - hő, oly
gyor-san el - tű - nik itt sok esz-ten - dó. *mp* Ki tud - ja, e
föl - dön med - dig él-het - tek, *mf* oh gyer-me-kek, Jé - zus-hoz
si - es-se - tek, oh gyer-me-kek, Jé - zushoz si - es-se - tek!

2.

m Tavasszal virágoznak szépen a fák;
d De rászáll a dér és már pusztá az ág.
mp Mint virágok hervadtok, készüljetek,
m !Most van idő, Jézushoz siessetek!|

3.

mf Békét, tiszta örömet, boldogságot
Csak drága Megváltóm ölén találók;
p c A siralom völgyében énekelek:
mf !Nem bánt a halál sem, Jézushoz megyek!|

179. Örök Isten! kinek esztendők.

(Dallama: 66. sz. LXV. Zsoltár.)

1.
mf Örök Isten! kinek esztendők
 Nincsenek létedben,
 Jelen vannak múltak, jövődök
 Egy tekintésedben:
mp Minket pedig mihelyt születünk,
 Már a koporsó vár;
 A bűn miatt lefoly életünk,
 S a halál velünk jár.

2.
mp Oh! mily sokan elaluvának
 A mult esztendőben,
 Kik nálunknál jobbak valának,
 Szálltak temetőbe;
m Minket pedig, kedvező Atyánk!
 Eddig takargattál,
 S ez új esztendőt derítvén ránk,
 Erre eljuttattál!

3.
m Uram! a te lelked ereje
 Velünk ily jót tegyen,
c Hogy jó kedvednek esztendeje
 Ez az új is legyen;
 Atyai karoddal forgassad
 A mi dolgainkat,
mf Dicsőségedre igazgassad
 Minden szándékinkat!

4.
m Adj minékünk megújult szívet
 És új indulatot,
 Te hozzád mindenekben hívet
 És szent akaratot!
 Ujítsd meg rajtunk a te képed,
 Mely áll szent életben,
c Hogy lehessünk választott néped,
 Elvén szeretetben!

180. XC. Zsoltár.

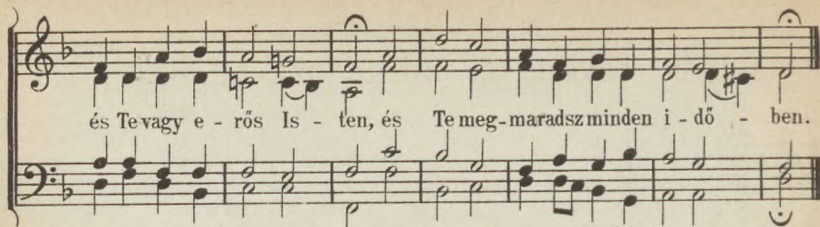
(Dallama: LXXVIII. Zsoltár nót.)

Dallama: Goudimel Cl.

f Te ben-ned bíztunk e-le - i - től fog - va, U-ram! Té-ged tar -

tot-tunk haj-lé - kunknak, mi - kor még sem-mi hegyek nem vol - ta - nak,

hogy még sem ég, sem föld nem volt for - mál - va, Te vol - tál

2.
mf Az embereket Te meghagyod halni,
 És ezt mondog az emberi nemzetnek:
 Légyetek porrá, kik porból lettetek!

mf Mert ezer esztendő előtted annyi,

d Mint a tegnapiak ő elmúlása,
mp És egy éjnek rövid vigyázása.

3.
mp Kimúlni hagyod őket oly hirtelen,
 Mint az álom, mely elmúlik azonnal,
 Mihelyt az ember felszerken álmából;
 És mint a zöld füvecské a mezőben,
 A mely nagy hamarsággal elhervad,
 Reggel virágozik s este megszárad.

4.
mp Taníts meg azért minket kegyelmesen,
 Hogy rövid voltát életünknek értsük,
m És eszességgel magunkat viseljük.

c Óh Úr Isten! fordulj hozzánk ismétlen!
d Míg hagyod, hogy éltünk nyomorogjon?
d Könyörülj már a Te szolgálóidon!

5.
m Tölts be minket reggel nagy irgalmaddal,
 Hogy jó kedvvel vigyük véghez éltünket;
 Ne terheltesseink szorgalmatossággal,
 Vigasztalj minket és adj könnyebbséget.
 És haragodat fordítsd el rólunk,
 Melylyel régóta ostromoztatunk!

6.
mf Szolgálóidon láttassad dolgaikat,
 Dicsőségedet ezeknek fiaim!
f Add értenünk felséges hatalmadat,
 Mi kegyes Urunk, óh irgalmas Isten!
mf Minden dolgunkat birjad, forgassad,
 Kezeink munkáit igazgassad!

181. Úr Jézus, légy segítségül!

(Dallama: 81. sz. XLII. Zsoltár.)

1.
m Úr Jézus, légy segítségül,
 Új esztendő tetszik fel!
c Add, hogy erőre erőrrül
 Menjünk, és új élettel
mf Te szent nevedet áldjuk,
 Magunkat neked adjuk;
 Új szentséget, új életet
 Adj nekünk és új kegyelmet!

2.
m Ez esztendő áldott legyen,
 Add, bűnöm megbánhassam;
 Hogy az kárt nekem ne tegyen,
 Abból föloldoztassam;
 Ezt is add jó kedvedből,
 Hogy a bűnt tiszta szívből
 Igyekezsem meggyűlölni,
 És erőddel elkerülni!

3.
mp Vigasztalj szeretetteddel,
 Vedd föl könyörgésemet,
 Ha illet keserűséggel,
 Ördög s világ engemet,
 Ha aluszom vagy ébren
 Vagyok, rám szemed nézzen;
m Erősíts én inségemben,
 Hogy maradjak hűségemben!

4.
mf Add, hogy végezzem örömmel
 Ez elkezdett esztendőt,
m Takargass szent kezeiddel,
 Mérsékeljed a vesszőt,
 Légy velem inségemben,
 Ne hagyj végső szükségben;
c Bátran ragadlak tégedet,
 Ha elhagyom ez életet!

182. Atyám, Te adtad nékem őket.

Mérsékelden.

Victor János.

m Atyám, Te ad-tad né - kem ő - ket, *c* a drá - ga é - des jó szű -

lő - ket, *d* kik úgy sze - retnek en - ge - met; *m* bölcsöm fe - lett a kik

őrt áll - tak, *c* véd - tek, ne - vel - tek és daj - kál - tak, *mf* vedd há - la -

re - be - gé - se - met, *mp* vedd há - la re - be - gé - se - met!

2.

m Ha kélt a nap s szállt éjszakára,
 Kezemet ők tettek imára,
 Hogy égre nézzen a szemem;
c Ők öntözték kertjét szívemnek,
 Hogy ott virágja én hitemnek
mf Tenéked nyíljék, Istenem! :|
mp

3.

m Szálljon áldásod a fejükre!
c Atyám, vedd őket mindörökre,
 S adj éveikhez éveket!
m Add, tiszteljem, szeressem őket,
c A drága, édes jó szülőket,
mf Mint a Te földi képedet! :|
mp

183. Oh boldog ház!

Mérsékeltén.

Dallama: Volkening, Kl. Missionsharfe. 1854.

mf Oh bol-dog ház, a hol be-fo-ga-dá-nak, Oh Jé-zus Krisz-tus,
Hol minden ven-dé - gi közt a csa-lád-nak Te a leg-ked-vesb

Te legjobb ba-rát!
vagy s a vár-va várt. *m* Hol minden szív hi-ven fe-léd do-bog csak,

hol minden-ki rád for-dít-ja sze-mét, hol Te pa-ran-csod'

kér-di minden a-jak *c* vár-va ál-dott ke-zed-nek in-té-sét.

2.

mf Oh boldog ház, hol Te adsz örömeket
S örömben rólad nem felejtkeznek
mp Oh boldog ház, hol Te gyógyítsz sebeket,
Orvos és vigasz vagy mindeneknek,
m Hol mindenki veled végzi munkáját,
Míg végre mindnyájan kivonulnak,
c Oda, honnan Te lejöttél mi hozzánk,
f S Atyánk dicső nagy lakába jutnak.

f.) Haza.

184 Ima a hazáért.

(A „Hymnusz” dallamára.)

Kissé lassan.

Dallama: Erkel Ferencz.

m Is - ten áldd meg a ma - gyart! . Es - dünk bi - za - lom - mal.
mp Ki lesz ve - lünk, ha Te nem, ir - gal - mas jó Is - ten!

mp Vét - ke - zett bár, oh ne hagyj, nézz rá ir - ga - lom - mal!
 Raj - tad ki - vül vé - de - lem se - hol, se - hol nin - csen.

m Oly so - kat szen - vedt e nép, c kö - nyö - rülj Te már raj - ta!
m Bús lelkünk csak Te ben - ned c ta - lál - hat vi - gaszt, bé - két:

mf Oh gyógyítsd meg sok se - bét s légy - sze - re - tő Aty - ja!
mf Áldd meg hát hű né - pe - det s min - den nem - ze - dé - két!

185. Fel, mert eljő az éjjel.

Kissé élénken.

Dallama: Mason L.

mf Fel, mert el-jő az éj - jel, haj - nal - ban ko - rán fel!

Míg har - mat gyöngytől csil - log a vi - rág - ke - hely.

Mun - ká - ra ve - ró - fény - ben, *c* fel, int a nap - su - gár!

mf Mun - ká - ra, jön az éj - jel *mp* s nem mun - kál - hatsz már!

2.
mf Fel, mert eljő az éjjel,
 Jézusodért légy kész!
 Töltsd a delet munkával,
m Majd lesz pihenés!
mp Minden elmúló perczben
c Sok tenni való vár;
mf Fel, mert eljő az éjjel
mp S nem munkálhatsz már!

3.
mf Fel, mert eljő az éjjel,
mp Fel alkony idején,
 Ha tűzes felhős égen
p Eltűnik a fény;
mp Utolsó napsugárban
c Fel, mert időd eljár!
mf Fel, mert sötét az éjjel
 S nem munkálhatsz már!

186. Maradj velem a sírig.

Victor János.

Kissé lassan.

Ma-radj ve - lem a sí - rig, é - des szent

ér - ze - lem: em - ber-tár - sim ja -

vá - ért fá - rád-nom küz - de - nem!

2.
m Ne legyen én pályámon,
 Oh ne, egy pillanat,
 Melyben elhagyna engem
 E nemes indulat!

3.
p E földön annyi a köny
 És annyi itt a seb:
c Mi volna boldogítóbb,
 S szívemnek édesebb:

4.
m Mint a könnyet száritni,
 Habár egy cseppet is
 S mint a sebet kötözni,
 Habár csak egyet is.

5.
m Ajándékozz meg engem
 Jó szívvel, jó Atyám,
c Hogy boldogítva boldog
 Lehessek igazán!

6.
m Embertársim javáért
 Fáradnom küzdenem:
c Maradj velem a sírig,
d Édes szent érzélem!

187. Nem hallod Jézust kiáltni?

Élénken. Grannis S. P.

m Nem hal - lod Jé zust ki - ált - ni: Sok az a - rat - ni va - ló; vaj - jon

ki jó el mun - kál - ni? Ke vés még az a - ra - tó! Ki - csinyl,

na - gyot hív a Mes - ter, nagy ju - tal - mat i - gér - get; ki az,

ki ö - römmel mondja: „Itt va - gyok, küldj en - gemet, *mf* itt va - gyok, küldj en - gemet!”

2.

m Külföldre tán nem tudsz menni
Téríteni pogányokat
c Itthon is találsz eleget,
Ajtód kell kinyitni csak;
m És ha ezeket nem adhatsz,
Tán adhatsz néhány fillért;
c A legkisebbért, mit teszel,
|:Jézus jutalmat ígért.:|

3.

m Nem beszélhetsz úgy, mint angyal,
Nem utánozhatod Pált,
mf De mondhatod: Jézus szeret
Ő mindeneket megvált.
f S ha nem rázod fel a bűnöst
Ítélet borzalmával,
mp Biztathatod a kicsiket
|:Jézus kitárt karjával.:|

4.

m Ha tudós, s ha idős ember
Te szavadra nem hallgat,—
c „Legeltesd a bárányimat!“
A mi Urunk így biztat.
m És lehet, hogy sok kis gyermek,
Kiket te így vezettél,
c Lesznek majdan ékköveid,
|:Ha fölnt leszel Istennél.:|

5.

m Ne mondja hát senki resten,
Nincsen nekem mit tennem,
Míg emberi lelkek vesznek,
És az Úr hív sürgősen.
mf Vedd örömmel e meghívást,
Munka legyen örömed
És ha hív, így felelj neki:
f |:Itt vagyok, küldj engemet!.:|

188. Sok piczinyke vízcsoëp.

Élénken.

Angol dallam.

m Sok pi-cziny- ke víz- csöpp ten- gert is be- tölt,—

kis ho-mok- sze - mek - ből áll e szé - les föld.—

2.

m Kis szempillantások,
d Gyorsan eltűnők,
mf Gyűjtik fel a hosszas,
Százados időt.

3.

mp Kis hibák mi könnyen
Megtévesztenek,
S bűn útjára térünk
Az erény helyett.

4.

mf Bármilyen kicsi jó tett,
Mit szeretet ad,
Földünket Édenre
Változtatja át.

5.

m Kis kezeccse szintén
Áldásos lehet,
c Fölsegélve távol
Árva népeket.

189. Tied az ügy.

Kissé lassan.

Dallama: Haydn Mihály.

mf Ti - ed az ügy, oh Jé - zusunk, mely lel - ke - sít min - ket.
 És mert ti - ed, ügy biz - hatunk, tönk - re soh - sem me - het.

mp De e - löbb a kis bú - za - szem, a nap fe - lé hogy nő - hessen, *m* ma -

gá - tól hogy sza - bad le - gyen, *mp* meg - hal a föld - ben

o - da lenn, *p* meg - hal ott lenn, *m* hogy így sza - bad le - gyen.

2.

m Te is sok szenvedésen át
c Mentél a mennybe fel
m S minden hívődnek e pályát
 Nyomodban járni kell.
 Adj részt hát szenvedésedben,
c És részt majd dicsőségedben;
 Halálod által vezess el
mf A dicső fénybe, mennybe fel,
c Szent ügyeddel,
f A fénybe, mennybe fel!

190. Feljebb emeljete, feljebb!

Mérsékeltén.

Angol dallam.

m Fel-jebb e - mel-je - tek, fel - jebb a bűn gyá - szos é - ji -

ből! *c* Ott a he - lyem Jé-zus mel - lett, él - tét ér - tem ad - ta

föl. *mf* Száll-jon, száll-jon an-gyal szár - nya, el - ra - gad - va vi-gyen

el, *mp* vi-gyen fel a Gol-go - thá - ra, hol meg - vál - tott vé - ré - vel!

2.

3.

m Feljebb emeljete, feljebb
p Fájdalmaim árjából!
 Egyre éget, sajog a seb
 Szenvedésem lángjától.
mf Szálljon, szálljon angyszárnya!
 Fönn, a Thábor ormain,
f Hol fénylelt áldott orcája,
 Könnyen győgyul ott a kín.

m Feljebb emeljete, feljebb,
 Ez csak győtrelem hona,
c Mind közelebb és közelebb,
 Hol a mennynek sátora!
mf Szálljon, szálljon angyszárnya,
 Lássam már az ég urát!
f Föl Sionnak szent halmára,
 Nyissátok szent kapuját!

191. Feltámadsz, feltámadsz egykoron.

Mérsékelten. Graun H.K.

Fel - tá - madsz, fel - támadsz egy - ko - ron sí - rod - ból,

én po - rom, és ö - rök él - tet ad majd Te -

rem - tőd né ked. Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja!

2.

m Földbe vetnek, de új virágzás
Is lesz, meg aratás,
c Ha majd az Úr jön,
 Erett kalászt hogy gyűjtsön.
f Dicsérjük őt!

3.

mf Áldja, kinek ily reményt adott!
 Megérem a napot,
m Midőn síromból,
c Halálos, mély álomból
f Hí Istenem.

4.

m Oh, nagy lesz a boldogság, tudom,
 Mert elvisz Jézusom,
 Hol örök béke,
mp A vándor szenvedése
 Megszűnt akkor!

5.

f Szentek szentjébe visz főpapom,
 Ott boldogan lakom
 És szent nevének
 Zeng az örök dicséret:
ff Alleluja!

192. Fenn, a csillagok felett.

Élénken.

Dallama: Mozart.

f Fenn, a csil-la - gok fe - lett, Hal-le-lu - ja! A - men!
 Bol-dog lel-kek zen-ge-nek: Hal-le-lu - ja! A - men!

m Ki itt lenn el - fá-ra-dott, ki-re bú, baj á - ra-dott,

c azt nyu-ga-lom vár-ja ott, *f* Hal-le-lu - ja! A - men!

2.
m Ott boldog örvendezők
 Halleluja! Amen!
c Dicsérik a Teremtőt.
 Halleluja! Amen!
m Onnét száll a földre le
 Szent Léleknek ereje,
 Hogy szívünket töltsse be.
 Halleluja! Amen!

3.
mf Én is éneket zengek
 Halleluja! Amen!
 Kegyelmeért Istennek.
 Halleluja! Amen!
f Dicsértessék Jézusom!
 Ezt éneklek, kiáltom
 Itt s előtted egykoron.
 Halleluja! Amen!

193. Ha Megváltónk eljön.

Kissé élénken. Root G.F.

mf Ha Meg - vál - tónk, ha Meg - vál - tónk el - jön mint ki - rály,
Ott a menny-ben, kit meg - vál - tott, mind e - lőt - te áll,

f Mint sok ra - gyo - gó csil - lag, mind úgy fény - le -

nek, Jé - zus ko - ro - ná - já - ban, mint drá - ga - kö - vek.

2.
m Összegyűjti, összegyűjti
Egy szent csapatba
Minden lelket, a kit vére
Tisztára mosá.

mf Mint sok ragyogó csillag stb. *mf* Mint sok ragyogó csillag stb.

4.
mf Óh hát adjad, nagy és kicsiny,
Jézusnak szíved!
Boldoggá tesz, dicsővé tesz
S a mennybe vezet.
f Mint sok ragyogó csillag stb.

3.
mp Kebelére vonja majd a
Kis gyermekeket,
m Kik örömmel a Jézusnak
Adták szívöket.

194. Itt sok fájdalom sírás.

185

Kissé élénken.

Dallama: Bilby T.

G. F.

y,

-

mp Itt sok fáj - da - lom sí-rás, sok ke - ser - ves bú-csu-zás, c az

ég - ben bol - dog - ság! *mf* Oh, ott lesz ö - röm, ö - rom, ö - rom,

ö - röm, oh ott lesz ö - rom, ö - rök - ké csak bol-dog-ság!

2.
m Ki Jézust itt szereti,
Azt a mennybe vezeti
c S nem győz rajta halál.
f Oh ott lesz stb.

3.
m Sok kis gyermek lesz majd ott
Ki hozzá imádkozott
És szerette szavát.
f Oh ott lesz stb.

4.
m Atyánk, anyánk ott lesz fenn,
Mind, kit szerettünk itt lenn,
c Boldog találkozás!
f Oh ott lesz stb.

5.
mf Oh mily boldogok leszünk!
Jézust látja ott szemünk
Az Ő dicső trónján.
f Oh ott lesz stb.

6.
mf Mind örömtelt szívekkel
Magasztaljuk szüntelen
c Az ég és föld urát!
f Oh ott lesz stb.

195. Oh bár lehetnék.

Mérsékelten.

Angol dallam.

m Oh bár le - het - nék ott a bol - do - gok közt an - gyal,
mf Fe - je - men ko - ro - ná - val és ke - zekben lant - tal!

f Di - csér - ném Űd - vö - zi - tóm, éj, nap ott ta - lál - na, trón -

já - nak é - gi fé - nyét be - szél - ve, cso - dál - va.

2.

m Köny, lankadás kerülne,
 Oszolnék a bánat;
 Ama boldog seregben
 Csupán öröm támad!
c Megszentelve szolgálnám
 Jézusomat hiven,
mf Százvezrek örömétől
 Visszhangzanék szívem.

3.

mp Bár gyenge vagyok s vétkes,
 De Jézus megbocsát;
c Felnyitja gyermekének
 Országá kapuját.
m Oh drága Űdvözítóm,
 Ha majdan meghalok,
c Hozzád vigyék fel lelkem
 A fényes angyalok!

4.

mf Az űdv - adó hazában
 Leszek mint szép angyal,
 Fejen szép koronával
 És kezemben lanttal.
c Oh én Uram, királyom,
 Örökké Te neked
f Zengek boldog lelkekkel
 Dicsérő éneket.

L.T.G.

196. Szép honom, otthonom!

187

Mérsékeltén.

Angol dallam.

m Szép ho-nom, ott - ho-nom, drá - ga vagy ne - kem, szí -

vem so-várg, oly vágy - va vágy pi - hen - ni keb - le - den.

Fine.

p E nagy vi-lág-ban i - degen, c itt nin-csen ott-ho - nom; *mf* az

én ha-zám túl kék e - gen, szí - vem csak o - da von.

D.C. al Fine.

2.

m Föl felé, ég felé
Nézek szüntelen;
Sok kedvesem már oda fön
p S ah, én még ide lenn!
mp Nehéz a harc, forró a nap
E rossz világban itt,
Küzdelem egyre súlyosabb,
Porsátram úgy szorít!
m Föl felé, ég felé stb.

3.

mf Ámde már nem soká
Tart a próba már,
S atyám házában örök üdv
Nagy boldogsága vár.
c Mit emberfűl nem halla még,
A mit nem lát a szem,
Mit ember nem, nem álmodék,
f Ott sorsom az lészen.
mf Ámde már stb.

L.T.G.

X. ZÁRÓ ÉNEKEK.

197. Az Úr Jézus Krisztus kegyelme.

Mérsékelten.

Dallama: Hilmer G.vagy Gregor K.

m Az Úr Jé - zus Krisz-tus - nak ke - gyel - me, az Is -
 ten sze - rel - me és a Szent Lé - lek-nek kö-zös-sé -
 ge *mp* le - gyen mi ve-lünk, le-gyen ve - lünk! A - men!

198. Jól vagyon.

Mérsékelten.

Dallama: Gebhardt, Frohe Botschaft.

m Jól vagyon, jól vagyon! *c* Bár-ho-gyan ve - zet Is - ten,
 meg-ő - riz hű - ségesen: *mp* Jól vagyon, *m* jól vagyon, *mf* jól va-gyon!

2.

m Jól vagyon, jól vagyon!
mp Földi bú és baj után
c Boldog dicsőség vár rám.
mp Jól vagyon, *m* jól vagyon,
mf Jól vagyon!

3.

mf Jól vagyon, jól vagyon!
c Lelkem Isten trónjánál
f Életkoronát talál.
 Jól vagyon, jól vagyon
 Jól vagyon!

199. Maradj meg kegyelmeddel.

(Dallama: Krisztus az én életem.)

Dallam és eredeti letevés:
 Vulpius Menyhért 1609.

a.

m Ma - radj meg ke-gyel - med - del ve - lünk, oh Jé - zu -

sunk! *c* Hogy ra-vasz mes-ter - ség - geld meg ne ros-tál-tas - sunk.

b.

Dallama: Az előbbinek későbbi alakja.

m Ma - radj meg ke-gyel - med - del ve - lünk, oh Jé - zu -

sunk! *c* Hogy ravasz mester - ség - geld meg ne ros - tál-tas - sunk.

2.
mf Maradj meg szent ígéddel
 Velünk, mi Megváltónk!
 Mint szép szövétnekeddel,
 Légy mi útmutatónk.

3.
mf Maradj meg, világosság,
 Velünk szép fényeddel,
 Vezérlj minket, nagy Jóság,
d Ne tévelyedjünk el.

6.
mp Maradj meg hűségeddel
 Velünk, Uram Isten!
c És tégy jól te népeddel,
d Ments gonosztól, Amen!

4.
m Maradj meg áldással
mf Velünk, gazdag Isten!
 Adakozó karoddal
 Áldj minket szüntelen.

5.
f Maradj meg oltalmaddal
 Velünk, mi paizsunk,
 Hogy család világ által
 Meg ne rontattassunk.

200. Tied vagyok.

Mérsékelten. Dallama: Jugendsalter.

m Ti - ed va - gyok! *c* Ő - rizz, U - ram! *mp* A - tyám,

ve - zess, e - rő - sits meg en - gem! *m* Oh, hall-gass

meg *mf* a Jé - zus - ért! *p* A - men! *p* A - men!

201. Uram! bocsásd el népedet.

(Dallama: 101. sz. XXIII. Zsoltár.)

1.

m Uram! bocsásd el népedet békével,
 Idvezítésed kívánt örömevel,
c Mert megtaláltuk, a mit lelkünk kedvel,
c Megragadjuk hittel s nem bocsátjuk el.
mf Már ő miénk mi vagyunk az övéi,
 Véle egy testek, java részesei.

2.

m Élünk e gyarló testben többé nem mi,
 Hív szerelmétől nem szakaszt el semmi.
c Óh Jézus! gyenge hitünket neveljed,
 Te magad lelkünk az égre emeled:
mf Hogy így lelkünket az ég dicső vára
 Fogja be annak örökös javára.

202. Uram, bocsássad el szolgádat.

Dallama: Ev. ref. énekeskönyv.

m U - ram, bo - csás - sad el szol - gá - dat bé - ké - vél, szent
mf Kit vi - lá - gos fé - nyül po - gá - nyok - nak kül - dél, ki -

i - gé - re - ted sze - rint; *c* mert Te ld - ve - zít - téd
 nek fé - nyes - sé - gé - vel nyíl - ván meg - je - le - nék

én sze - me - im e - lőtt *mf* ne - kem nyíl - ván meg - je - lent.
 a szent Iz - rá - el - nek nagy di - cső - sé - ge szé - lyel.

FÜGGELÉK.

202^a Oh Fő, teljes sebekkel. *)

Kissé lassan. Dallama: Hassler 1601.

p Oh Fő, tel - jes se - bek - kel, *c* tel - jes fáj - dal - mak - kal,
p Fő, ra - kott tö - vi - sek - kel, mint esűf ko - ro - ná - val!

mf Oh Fő, ki - nek szent - sé - ge nagy fény - nyel ra - gyo - gott *p* s most

esűf - ság - ban van ré - sze, *mf* ő - rök - ké légy ál - dott!

*) V. ö 35. szám.

202^b Erős várunk az Úr Isten. *)

Élénken. Dallama: Luther M.

f E - rős vá - runk az Úr Is - ten, jó paj - zsunk és fegy - ve - rünk!
 Ki - áll ér - tünk, hogy se - gít - sen, ha vész tá - mad el - le - nünk.

*) V. ö 112. szám.

m Ős el-len-sé - günk há - bo - rog ve - lünk e - ró-vel esel -

lel, nagy sok ha-di szer - rel, e nines ret-ten-több e föl - dön.

203. Nagy Isten, lehajolsz hozzám?

Mérsékeltén.

Hews G.

m Nagy Is-ten, le-ha - jolsz hoz - zám hogy én ba - rá - tom légy s A -

tyám? Szegény vagyok s Te oly gaz - dag, *mf* az égés föld-nek U-ra vagy!

2.

m Atyám vagy-é? És meghallod,
Ha gyermek mond imádságot?
mp Figyelsz-e gyarló szavamra,
Mít hála hoz én ajkamra?

3.

m Atyám vagy-é? Oh hadd legyek
Te engedelmes gyermeked;
Gondolatom, szavam s tettem
c Mind dicsőségedre legyen!

4.

m Atyám vagy-é? Bízom benned,
Én gondomat Te viseled;
Más sorsot nem is kívánok,
Csak mit nekem szánt jószágod.

5.

mf Atyám vagy-é? Úgy végre majd,
Ha itt hagyom a földi bajt,
Küldj értem s szeretettedben
Jobb gyermeked hadd legyek fenn!

204. Emberek, látjátok ott.

Élénken. Dallama: Freylinghausen énekeskönyve, Halle 1704.

mf Em-be - rek, lát - já - tok ott azt a rég várt csil - la - got,

i - gaz - ság - nak csil - la - gát fény-be vonj' az éj - sza - kát.

2.
m Szétűzi világa itt
 A halálnak árnyait;
 Tevélyés homálya már
c Lángba veszve tova száll.

3.
mf Távol s közel nemzetek,
 Ó hozzá siessetek!
m Szív ha várja szívesen,
 Az Úr leszáll, megjelen.

4.
mf Nézzétek, hajnal hasad,
c Ím felvirrad már a nap;
f Homályt űzve, mindenütt
 Az öröklét fénye süt.

205. Szent karácsony.

Kissé élénken. Rancke. „Christliche Lieder“

m Szent ka - rá - csony, gyer - me - kek - nek vi - gan várt szép,
mf A nagy győz - test ím je - lentsd meg, a ki öl - tött

704.

ün - ne - pe, ke - resz - tyé - nek ö - rö - me,
tes - tet, vért, *mp* gyer - mek - ké lett bú - nünk - ért;

mf mert az Is - ten kül - döt - te szent ka - rá - csony ö - rö - me.

2.
m Szép az angyal fényessége,
Pásztoroknak mezején
Hirtelen megjelenvén;
f Örömteljes a nagy ige,
Jézus emberré hogy lett,
Megváltónak született,
Igen, Isten küldötte
Szent karácsony öröme.

3.
mp Békesség e földön legyen!
Mindenfelől hangozzék
Hálaadás, dicsőség
Istennek a magas mennyben!
Mert lejöve szent Fia
Dávid városában ma.
Igen, Isten küldötte
Szent karácsony öröme.

4.
m Uram, nagy neved kegyelme
Megindítja szívünket,
Kérünk magadénak vedd!
Pásztorokkal nagy sietve
c Hozzád megyünk ujjongva,
Bethlehemnek jászola!
mf Mert az Isten küldötte
Szent karácsony öröme.

5.
p Ím ott fekszik durva szénán
Megalázva szegényen,
c De magasztos felségben;
m Ődvőt, békét osztogatván
Minket is a kegyes szív
Irgalommal oda hív.
mf Igen, Isten küldötte
Szent karácsony öröme.

6.
m Leborulva s örvendezve
Hálát rebeg szívünk szánk,
Dicséretet hő imánk.
Drága Jézus oltis keblünkbe
Új életre szent tüzet
c Magasztalni kegyelmed!
mf Akkor lesz szánk éneke
Szent karácsony öröme.

206. A nagy király jön! Hozsánna!

Élénken. Victor János.

f A nagy ki-rály jön! Ho - zsán - na, ho - zsán - na!

Zeng-jen ki-ál - tás e - lőt - te u - tá - na! *m* Zöld á - ga - kat szel -

del - nek út - já - ra, *mf* bé - kes - sé - get hoz né - pe ja - vá - ra.

2. *mf* Áldott ki eljött az Úrnak nevébe;
Általa léptünk az Isten kedvébe;
Békesség ott fenn a mennyországban!
c Áldott az Isten a magasságban!

3. *m* Óh lelki ország, Istennek országa,
Mily édes Jézus dicső királysága!
p Szelid, szegény ez és alázatos,
c De nagy hatalmú és csodálatos.

4. *m* Óh áldott Jézus, ki bírsz a világgal,
Jőjj mihozzánk is alázatossággal,
Tégy tulajdon népeddé bennünket
Vezérelj jóra egész életünket!

5. *mf* Áldott királyunk, lelkeink királya,
Jöttödet néped ma is várva várja;
Jőjj hát hozzánk is nagy hatalommal
S terjeszd országod diadalommal!

6. *f* A nagy király jön, hozsánna, hozsánna!
Zengjük, kiáltuk előtte, utána!
m Hintsük be útját mi is zöld ággal
És ünnepelünk szent buzgósággal!

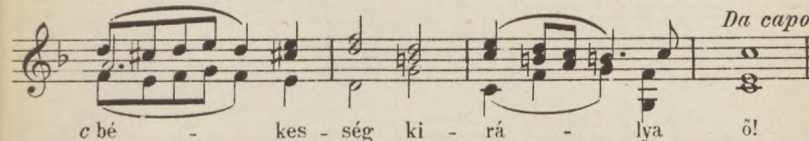
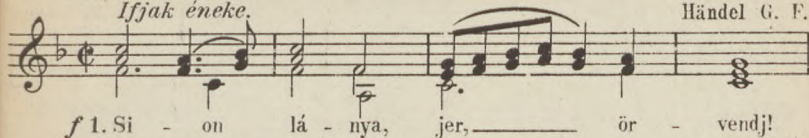
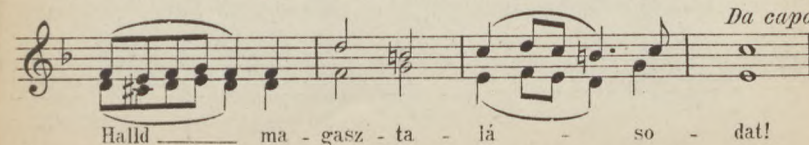
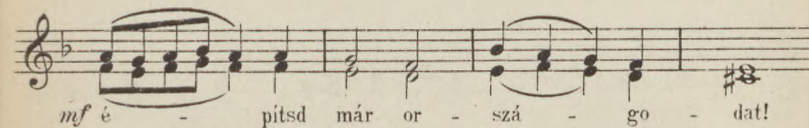
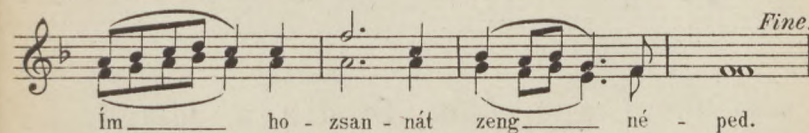
7. *f* Dicsőség legyen az Isten Fiának,
Békesség áldás az égi királynak,
Hogy vele mi is, kiket megváltott,
Bírhassuk egykor a mennyországot!

207. Sion lánya, jer, örvendj!

Kissé élénken.

Ifjak éneke.

Händel G. F.

Leányok éneke.

Teljes kar.

Dá - vid Fi - a, nagy ki - rály, tró - nod

Fine.

mind - ő - rök - re áll! A - tya Is - ten

Da capo.

szent Fi - a, bé - kes - sé - günk zá - lo - ga.

208. Légy áldott, Te drága Jézus!

Lassan.

Mozart F. A.

Légy ál - dott, Te drá - ga Jé - zus, oh légy ál - dott, ki úgy

s ha-lált

sze - ret - tél, a ke - reszt-fán sú - lyos át - kot s ha-

lált ér - tem szen - ved - tél! Há - la ne - ked se - be - id - ért,

fáj - da - lom - dús sze - re - tet! Él - tem vég - ső

p poco a poco cresc.

p

poco a poco cresc.

Él - tem

ó - rá - já - ban vedd ma - gad - hoz lel - ke

dim.

vég - ső ó - rá - já - ban vedd ma - gad - hoz

vedd ma - gadhoz

p

p dim.

met, vedd ma - gadhoz lel - ke - met!

p

p dim.

209. A Krisztus feltámadott.

Élénken.

Dallama: Lyra Davidica 1708.

f A Krisztus fel - tá-ma-dott! Hal - le - lu - ja! Ün-ne-pel-jük
e na-pot! Hal - le - lu - ja! *mf* Keresztfán a ki meghalt Ha - le -
lu - ja! *c* Di-esőn a-rat di-a-dalt! *f* Hal - le - lu - ja!

2.

f Magasztaljuk fennen hát
Halleluja!
Jézust, az ég királyát!
Halleluja!
mp Értünk koporsóba szállt,
Halleluja!
c Bűnösöket ő megvált.
Halleluja!

3.

p Mikor halált szenvedett,
Halleluja!
m Nékünk életet szerzett;
Halleluja!
mf Most a mennyek királyát
Halleluja!
f Angyalok magasztalják.
Halleluja!

4.

f Áldjuk Isten szerelmét!
Halleluja!
Áldjuk földön kegyelmét!
Halleluja!
Áldják égi seregek
Halleluja!
Atyát, Fiút, Szent Lelket!
Halleluja!

L. T. G.

210. Krisztus feltámadott.

201

Élénken.

Dallama: XIII. századból.

f Krisz-tus fel-tá-ma-dott, kit ha-lál fog-va tar-tott, ez-

ért mi mos-tan vi-gad-junk, Krisz-tus a mi vi-ga-szunk.

Al-le-lu-ja! *mp* Ha ő fel nem tá-mad, nincs töb-bé bűn-bo-

csá-nat; *mf* de ő él! Áld-juk ne-vét! Oh zeng-jük mind di-

ce-re-tét! Al-le-lu-ja! *f* Al-le-lu-ja!

Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja! Ör - ven-dez - ve mind
vi-gad-junk, Krisz-tus a mi vi-ga-szunk! Al - le - lu - ja.

211. Krisztus! Felkent fejedelem!

(Dallama: 55 sz. Jövel Szent Lélek.)

1.
mf Krisztus! Felkent fejedelem!
Hármas tisztod énekelem,
Fő prófétám, hogy bölcs legyek,
Tudományért hozzád megyek.
Jelentsd ki, miként kedvezett
Nekünk és miket végezett
Idvességünknek dolgában,
Az Atya titkos tanácsában;
Mert mihozzánk azért jöttél.
2.
m Krisztus! a Te személyed szent,
Mert az Atya főpappá kent,
És Te áldozván érettünk,
Mi bűnbocsánatot vettünk.
Esedezz hát hathatósan,
Hogy az Atya az adóson
Könyörülven, engedelmes
Légyen mi hozzánk és kegyelmes;
Mert főpapunk azért lettél.
3.
f Krisztus! Te királyi székben
Ülsz és uralkodsz az égben;
m Kérünk igazgass igéddel!
Bírd a jóra Szent Lelkoddal!
Mi Te rólad neveztetünk,
c Óh vidd végbe, hogy életünk
Keresztyéni módon teljen,
mf És szép nevünknek megfeleljén;
Mert királyunk azért lettél.

L. T. G.

212. Szent Lélek Isten!

203

Élénken.

Dallama: Freylinghausen énekeskönyve 1704.

f Szent Lé - lek Is - ten, fény se - rő - nek eso -
Ki - től az üdv ma - lasz - ti jó - nek, ál -

dás ha - tal - mu, ö - rök kút - fe - je.
dá - sa - id - dal szállj a föld - re le!

Mint haj - da - ná - ban, a nagy ün - ne - pen,

légy köz - tünk is láng - nyel - ved - del je - len.

2.

m Szent Lélek* Isten, gyűjts világot
Lelkünkben, mely homályban tévelyeg,
Hogy szomjazván az igazságot,
Miért eped, benned találja meg!
c Kit nem vezérelsz lényed fényivel,
d Magától hozzád soha nem jut el.

3.

m Szent Lélek Isten, kelts szívünkben
Erőt követni szent törvényidet,
Ha bűnre kész a vér erünkben,
c Segíts győznünk a kísértés felett!
Kegyelemben ha részesek leszünk,
mf Egy pünkösddé lesz teljes életünk.

213. Uram, im mindent hozok.

Mérsékeltten.

Gebhardt F.

m U - ram, im min - dent ho - zok, tes - tem' és lel - ke -

met; mint é - lő ál - do - za - tot fo - gadj el en - ge - met!

mf Óh ih - less meg szent tűz - zel, szent lán - god száll - jon rám!

p Vá - rok, vá - rok, vá - rok, *m* szent lán - god száll - jon rám!

2.

mf Oh hatalmas megváltóm,
Örök szent oltalmam,
m Csak te igédbe' vetem
Hitem és bizalmam.
mf Óh ihless meg stb.

3.

mp Szent Lelked erejével
Töltsd be most szívemet;
Adj üdvöt, szabadságot,
Váltsd be igéreted!
Óh ihless meg stb.

4.

m Szent véreddel tisztítva,
Uram, tied leszek;
c Szent Lelked erejében
Örökké követlek.
mf Óh ihless meg stb.

L. T. G.

214. Az Úr nagy dolgot tett mívelünk.

205

Élénken.

Dallama: Rancke. „Christliche Lieder.“

mf Az Úr nagy dol-got tett mi - ve - lünk, az - ért vi -

gad - junk! És vi-gas-ság há-lá-ra nyit - ja szí - vünk, mert

bol - do - gok va - gyunk. *f* Az ég fe - lé száll-jon szí -

vünk ö - ró - me, fenn han-goz-zék di-csé-rő é - ne - ke!

2.

m Az Úr jó dolgot tett mi velünk,
Óvé az áldás!

mf A jövőnek hittel eléje megyünk,
Biztos a megváltás!

f Az ég felé szálljon szívünk öröme,
Fenn hangozzék dicsérő éneke!

3.

m Az Úr kegyelmet tett mívelünk,
Jósága készítet,

c Hozzá szeretettel hát közeledjünk,
Ki szeretett minket!

f Az ég felé szálljon szívünk öröme,
Fenn hangozzék dicsérő éneke!

215. Dicséret zeng neked.

Kissé élénken.

Dallama: Fritsch A. énekeskönyve 1675.

mf Di - csé - ret zeng ne - ked, vi - lát - nak ál - dott

aty - ja! Csú - da sze - rel - me - det a menny re - ánk ra -

gyog - ja; *m* az é - let ös - vé - nyén Te vagy sző - vét - ne -

künk, *c* üd - vünk fe - lé ve - zetsz, mi é - des ls - te - nünk.

m Plántáld, Mindenható,
Szívünkbe szent ígédet,
S teremjen életünk
Gazdag gyümölcsöt néked!

mf A föld határáig
Terjeszd országodat

c S ha hívsz, az égbe föl
Vezessen Szent Fiad!

L. T. G.

216. Fogjad kezem.

207

Kissé lassan.

Main P. Hubert.

1675.

p Fog - jad ke - zem, oly gyen - ge va - gyok, ér - zem,

hogy nél - kü - led én jár - ni nem tu - dok.

m Fog - jad ke - zem és ak - kor, jó Meg - vál - tóm,

c a fé - le - lem - re töb - bé nin - esen ok.

2.

m Fogjad kezem és vonj közelbb magadhoz.

Hogy szíveden én megpihenhessek!

d Fogjad kezem, különben tévedezem,

p Az igaz útról is letérhetek.

3.

pp Fogjad kezem! Az út sötétét előttem,

Ha fényeddel azt nem világítod:

c De így Uram, e mennyből jövő fénynél

m Reád tekintve, bizton indulok.

L. T. G.

217. Imádd az Istent! *)

Mérsékeltén.

Dr. Gauntlett H. J.

f I - mádd az Is - tent, a di - cső ki - rályt, há - lá - val di -
csérd, ki sze - ret - meg - ald! Mi öl - tal - munk s paj - zsunk a
nagy Je - ho - va, *ff* ö - rök di - cső - ség U - ra! Hal - le - lu - ja!

2.

mf Dicsérd hatalmát, hirdesd kegyelmét,
Kit fény vesz körül és végtelenség!
f Haragjának szekere zúgó vihar
És szárnya sötét, mennydörgős zivatar.

3.

m A föld tárházát és sok csudáját
Óh Mindenható, dicsőn alkotád.
Te megvetéd változhatlan alapját
S teremted a mérhetlen vizek habját.

4.

m Te gondviselésed kimondhatlan,
Ott van a szellőben s fénysugarban,
A hegyekről ömlik a rónákra le,
Majd harmatba öltözik s esővízbe.

5.

mp Mi gyarlók vagyunk, csak hamu és por,
c De te benned bízhatunk mindenkor;
mf Örökké megtartod irgalmad szavát,
c Teremtőnk vagy, Megváltónk s legjobb barát.

6.

f Óh te végtelen erő s szeretet,
mf Ha mennyben az angyalok dicsérnek,
Óh tőlünk is fogadd, teremtséidtől,
c Ha felszáll imádás a hálás szívből!

*) Énekelhető a 234. ének dallamára is. L. T. G.

218. Istenem, hallom, hogy áldást.

H. J.

di-

a

a!

a!

a!

Kissé lassan.

Bradbury W. B.

Is - te-nem, hal - lom, hogy ál - dást zá - por-ként bo - csá - tasz le
Szom-jas föld-re, é - gi e - sőt, óh küldj e - sőt lel - kem-re!

mp Lel - kem-re, lel - kem-re, *m* oh küldj e - sőt lel - kem-re!

2.

p Óh Atyám, ne hagyj el engem,
Bár sok bűnnel telt szívem!
Áldásod' nem érdemeltem,
A mit kérek: Kegyelem.
mp Kegyelem. kegyelem,
m A mit kérek: kegyelem.

3.

m Óh ne menj el én mellettem,
Hadd ragadjam meg kezéd!
Jézus. vágyom irgalmadra,
Szólj hozzám, hívj engemet!
mp Engemet. engemet,
m Szólj hozzám, hívj engemet!

4.

p Ne kerülj el, óh Szent Lélek,
Óh nyisd meg a vak szemét,
c Jézusról tégy bizonytságot
mf Szólj erőt-adó igét!
mp Szólj hozzám, szólj hozzám,
mf Szólj erőt-adó igét!

5.

mf Isten, tiszta szent szerelmed,
Krisztus, hatalmas véred;
Isten, végtelen kegyelmed
Én bennem dicsőítsed!
mp Én bennem, én bennem,
mf Én bennem dicsőítsed.

6.

mp Óh, Uram, ne hagyj el soha,
Kösd magadhoz szívemet,
Élet vize üdvözítsen;
c Mint sok mást, áldj engemet!
p Engemet, engemet,
m Mint sok mást, áldj engemet!

L. T. G.

219. Jézus nagy vezér.

Mérsékelt.

Dallama. Darmstadti énekeskönyv 1698.

m Jé-zus nagy ve-zér né-ped esd-ve kér:

járj e-lől és mi nem ké-sünk, bát-ran nyom-do - kid-ba lé - pünk:

mf nyujtsd e-rős ke-zed, menny-be az ve-zet.

2.

m d Ha erőnk lankad,
c Vigyj, segítj magad!
m Így bár vészbe borul egünk,
c Velünk vagy, mi nem rettegünk;
 Küzdelmeken át
mf Visz az út hozzád.

3.

m Éltem rád bízom,
 Drága Jézusom!
 Bár göröngyös úton járok,
c Vigaszt, erőt tőled várok.
mf A ki híven fut,
 Mennyszágba jut.

220. Jézust dicsérjétek!

Kissé élénken.

Spanyol dallam.

mf Jé-zust di-csér-jé-tek, Al-le-lu-ja! A-men! na-gyok és

ki-csi-nyek! Al-le-lu-ja! A-men! Egy szív-vel, lé-lek-kel,
szavunk szép é-nek-kel trón-já-ig hasson fel! Al-le-lu-ja! A-men!

2.
m Szívünk dicsérete
Alleluja! Amen!
Szálljon a mennyekbe!
Alleluja! Amen!
Ő a legjobb barát,
Ő értünk földre szállt,
Ő szüntelen megáld!
Alleluja! Amen!

3.
mf Zengjen dicséretünk,
Alleluja! Amen!
Mig e földön élünk;
Alleluja! Amen!
f S ha fönt trónján látjuk,
Jóságaért áldjuk,
Örökké imádjuk!
Alleluja! Amen!

221. Kegyes őrző pásztorom.

Mérsékelten.

Dallama: XV. század. Veni r. g.

m Ke-gyes ör-ző pász-to-rom, légy ve-zé-rem ú-ta-mon!
c Bi-zo-dal-mam csak te vagy: *p* kér-lek en-gem el ne hagyj!

2.
m Nappal légy az én napom.
A sötétben csillagom,
c Alj a vészben pajzsomul,
S lábam meg nem tántorúl.

3.
Oh légy nekem mindenem
Utaimban, Istenem!
Úgy vezérelj engemet,
Hogy áldhassam szent neved!

222. Kezeinket összetéve imádkozzunk!

Mérsékeltén. Victor János.

m Ke - ze - in - ket ös - sze - té - ve i - mád - koz - zunk szé - pen:

hisz van, a ki meg - hall - gat - ja, van Is - ten az ég - ben!

2. *mp* A mi csak fáj, a mi búsít, *m* Megvigasztal az imádság,
Mondjuk azt el néki; Megtisztul a lelkünk,
Keservünket, bánatunkat *c* A jó Isten közelében
c Jó Atyánk megérti! *mf* Szent gyönyörre leltünk!
4. *m* Kezeinket összetéve
Imádkozzunk szépen;
Hisz van a ki meghallgatja,
c Van Isten az égben!

223. Lelkünk hozzád kívánczik.

(Dallama: 117 sz. XXXVIII. Zsoltár.)

1. *m* Lelkünk hozzád kívánczik,
Óhajtozik,
Oh életnek kútfeje!
Mert nálad talál oltalmat,
Nyugodalmat.
c Idvességünk ereje!
2. *mp* Nem bízhatunk érdemünkben,
Mert testünkhöz
Kötöttett a gyarlóság.
Életünk, ha megvizsgáljuk,
Úgy találjuk,
Nincs bennünk teljes jószág.
3. *m* Az Úrnak parancsolatát,
Akaratát,
Oh hányszor hágtuk által?
Hányszor volt munkánk éretlen,
És rendetlen,
Erőtlenségünk által.
4. *m* Ha lelkünk jóra gerjedez,
d Megcsügged ez,
Mivel a halandó test
Szünetlenül ostromolja,
Meggátolja,
Hogy legyen a jóban rest.

5.

p Ily bűnös gyarlóságunkkal
Főurunkkal
Szemben meg nem állhatunk;
Tettetett igazságunkért
Jutalmat s bért
Hát mi módon várhatunk?

6.

mp Mert ki saját erejének,
Érdemének
Nagyságát veti s hányja.
Szükség légyen feddhetetlen.
Okvetetlen,
Mint a törvény kívánja.

7.

m Tudjuk, hogy a kegyességnek
És hűségnek
Vagyon drága jutalma;
De azt adja kegyelemből,
Nem érdemből,
Az Istennek irtalma.

8.

mf Mi tehát ez oltalomhoz,
Mint kőfalhoz,
Egyedül támaszkodunk;
Jézusunknak kegyelméhez
S érdeméhez
Hit által ragaszkodunk.

224. Nagy Istenünk!

Sweney J. R.

Élénken.

f Nagy Is - te - nünk! Ó min - den - nek u - ra!

Éb - redj és áldd! Éb - redj és áldd! *m* Szent zsá - mo - lya e -

lőtt le - bo - rul - va, *c* áldd, ma - gasz - tald a ki - rályt.

m Óh ti di - cső - ül - tek, hár - fák - kal zeng - je - tek!

mf Is - ten szent di - cső, min - den - ha - tó ő!

c Hir - des - sük ál - dá - sit, mond - juk el esu - dá - it!

f Áldd, ma - gasz - tald a ki - rályt!

2.

f Nagy Istenünk parancsola és lett!
 Ébredj és áldd, ébredj és áldd!
 Erőt, hatalmat, birodalmat vett:
 Áldd s magasztald a királyt!
 Óh ti stb.

3.

mf Nagy Istenünk! Szentséges örömmel,
 Ébredj és áldd, ébredj és áldd!
 E földnek minden népe jöjjön el!
 Áldd s magasztald a királyt!
 Óh ti stb.

4.

f Nagy Istenünk! Szent, szent az Ő neve!
 Ébredj és áldd, ébredj és áldd!
 Dicsőségét mindenki hirdesse!
 Áldd s magasztald a királyt!
 Óh ti stb.

225. Oh Ábrahám Ura.

215

Mérsékeltén.

Héber dallam.

mf Oh Áb - ra - hám U - ra, áld - juk szent ne - ve - det; *f* min -

den - ha - tó vagy és ö - rök és sze - re - tet! Nagy Je - ho - va ne - ved, ezt

vall - ja föld és ég, ti - ed az ál - dás, tisz - te - let és di - cső - ség.

2.

m Oh Ábrahám Ura,
Hallom hívő szavad,
Csak azt az üdvöt keresem,
Mit kezedsz ad.

mf A föld hiú kincsét
És csábját elhagyom
c S őt választom, ki őrizöm
mf S erős pajzsom.

3.

mf Oh Ábrahám Ura,
Kegyelmed én nekem,
Elég öröm, minden úton
Ez vezessen!
m Barátodnak hívtál,
Én Istenem te vagy.
Tarts meg a Jézus véreért
És üdvöt adj!

4.

mf Megesküvéd Uram,
S ez esküben bizom,
Hogy égbe viszed gyermeked
Sas - szárnyakon.
f Ott Jézust meglátom,
S imádom hatalmát,
Kegyelmet áldva éneklek
Halleluját.

L. T. G.

226. Óh Jehova, vezess minket.

Mérsékelten. Dallama: Webbe gyűjteménye.

mf Óh Je-ho-va, ve-zess min-ket, míg e pusz-tán buj-do-sunk!

E-rős ka-rod tá-mo-gas-son, á lá - tod mily gyen-gék va-gyunk:

c É - gi man-na, é - gi man-na, táp-láld a Te né-pe - det!

2.

m Örök kőszál nyílj meg nekünk!
 Szomjazzuk életvized!
mf Óvjon tűzoszlop és védjen,
 Ha az ellen körülvelt!
f Nagy megmentőnk! Nagy megmentőnk!
 Védő pajzsunk légy nekünk!

3.

m Itt állunk a Jordán partján.
 A folyón át Te vezess!
 Útunk ezélja a Kanaán,
 Néped békét ott keres.
mf Hálaének, hálaének
c Száll majd onnan Te feléd!

227. Oh örök élet forrása!

217

Mérsékeltén.

Victor János.

m Oh ö-rök é - let for - rá - sa, c üd - vös - sé - gem kút - fe - je!

m Lel - kem kin - zó szom - ju - sá - ga c eny - hét ná - lad hadd lel - je!

m E vi - lág ki nem e - lé - git, Is - te - nem - mel ki nem bé - kit;

p szom - ja - zom, *pp* adj in - nom, *m* é - let vi - ze, Jé - zu - som!

2.

p Oh örök élet forrása!
c Mosd el minden vétkeimet!
c Ártatlan véred folyása
 Tisztítsa meg szívemet!
m Tisztá kezét, tiszta ajkat,
 Igazságot más nem adhat—
p Szomjazom,
pp Adj innom,
m Élet vize, Jézusom!

3.

mp Oh örök élet forrása!
p Fáradtan ha elesem,
c Új erőt adj vándorlásra,
 Hogy a célt elérhessem!
m Nap hevétől, út porától
d Bágadt szívem, ég a vágytól—
p Szomjazom,
pp Adj innom,
m Élet vize, Jézusom!

L. T. G.

228. Ti angyalok, Jézus nevét.

Elénken. Dallama: Shrubsole W.

f Ti an - gya - lok, Jé - zus ne - vét s ha -

tal - mát áld - já - tok! Fel - é - ke - sít - ve szent fe - jét c ki -

rály - lyá Jé - zust, Jé - zust ko - ro - náz - zá - tok!

2.
m Ti vértanui Istennek,
 Kik fent szolgáljátok
 A bárányt, ki megöletett,
c Királylyá Jézust, Jézust
 Koronázzátok!

3.
mf Óh ti megválasztott népek,
 Haláltól megváltott;
 Irgalmaért dicsérjétek,
 S királylyá Jézust, Jézust
 Koronázzátok!

4.
mp Ti bűnösök, kikért hordott
 Keresztet és átkot,
p És keserű pohárt ivott,
m c Királylyá Jézust, Jézust
 Koronázzátok!

5.
mf Óh népek, törzsek, kik bárhol
 E földet lakjátok,
 Áldjátok őt, ki fent trónol
c S királylyá Jézust, Jézust
 Koronázzátok!

6.
mf Mily boldogság, ha odafenn
 Jézus előtt állok,
c És szent sergével éneklek:
f Királylyá Jézust, Jézust
 Koronázzátok!

229. Uram segélj!

219

Kissé lassan.

Victor János.

p U - ram se - gélj! Tö - ré - ke - nyek va - gyunk; hall - gass re -

ánk, más - kép el - her - va - dunk, mint a vi - rág, *c* ha

for - rón süt a nap; *d* úgy el - mú - lunk, mint a gyors á - ra - dat.

2.
m Uram segélj!
Lelkünk oly zaklatott,
c Miként a bős
Viharban a habok!
mf Mint felkavart
Tenger zúg, forr s zajog:
Szívünk is oly
Vadúl ver és sajog.

3.
p Uram segélj!
A bűn gyötri szívünk,
Tisztíts meg és
Vedd, oh vedd el bűnünk.
m Tisztíts meg, óh
Lelkünk ezért kiált,
Mentő szavad
d Békét, nyugalmat ad.

4.
m Uram segélj!
És adj szeretetet!
c Jövel, siess,
Tüzet kér gyermeked,
mf Égi tüzet,
Szent és tiszta tüzet,
Égetve bár
d Tisztítsa gyermeked!

L. T. G.

230. Úrnak szolgálai mindnyájan.

CXXXIV. Zsoltár.

Dallama: Régi francia zsoltár.

Mérsékeltén.

mf Úr - nak szol - gá - i mind - nyá - jan! Áld - já - tok az U - rat vi -

gan, kik az ő há - zá - ban éj - jel vi - gyáz - va vagy - tok hű - ség - gel.

2.
m Felemelvén kezeiteket,
c Dicsérjétek Istenteket,
 Szívből néki hálát adván,
 Őt áldjátok minduntalan!

3.
mf Megáldjon téged az Isten,
 A Sionról kegyelmesen,
 Ki teremtetten az eget,
 A földet és mindeneket.

231. Az Isten a mi reménységünk.

(XLVI Zsoltár.)

Dallama: Goudimel K.

Élénken.

f Az Is - ten a mi re - mén - y - sé - günk, mi - dőn re -

ánk tör el - len - sé - günk. Min - den há - bo - ru - sa - gink - ban meg -

(h) (h) (#)

tart e-rős ha-tal-mi - ban. *m* Az-ért a mi szí-vünk nem

(h) (b)

(#)

fél - ne c ha az e - gész föld meg-ren - dül - ne; és

(b) (b)

a he-gyek a ten-ger - nek kö - ze-pé-be bé - dül - né - nek.

2.
mf Ha a tenger szörnyen zúgna is,
 Minden víz felzavarodnék is,
 És ha a sebes szélvészszel,
 A hegyek hányatnak szélével,
m A szép folyóvíz mindazáltal,
 Az ő szép tiszta folyásával,
 Az Istennek szent városát
 Megvigasztalná, hajlékát.

3.
mf Mert közepin lakik az Isten,
 Azértan romlása nem léssen,
 Semmi inségbe nem ejti,
 Az Isten jókor megmenti.
 A pogány népek dűlnak, fűlnak,
 Nagy sok országok feltámadnak,
c De az ő haragos szava
 Mind e földet elolvastja.

4.
f De az Isten minden időben,
 Mi velünk vagyon ínségünkben:
 Jákob Istene oltalmunk,
 A Zebaóth mi hadnagyunk.
 Jertek, lássátok e nagy Úrnak
 Csudadolgait hatalmának,
 Ki mind e föld kerekességét
 Birja s adja ékességét.

L. T. G.

232. Az Úr szeretete által.

Mérsékeltén. Dallama: Beaty R. W.

m Az Úr sze-re - te - te ál - tal jól lesz min - den!
Ha ö - vé vagy, szólj így bát - ran: jól lesz min - den!

c Drá - ga vér, mely meg - tisz - ti - tott, tel - jes kegy, mely

biz - to - si - tott, *mf* e - rős kéz lett a pa - i - zsod, *d* jól lesz min - den.

2.

p Oly sokat kell bár szenvednünk,
Jól lesz minden!
m Nagy üdv, mit Jézus ad nekünk,
Jól lesz minden!
c Boldog ki Istenben bízik,
Az nem hiába dolgozik,
A lélek szárnyai viszik,
mf Jól lesz minden!

3.

mf Lesz még dicsőbb jövőnk nekünk,
Jól lesz minden!
Felhőkön túl fényt lát szemünk,
Jól lesz minden!
m Bízva Atyánk irgalmában,
Jézusunknak oltalmában,
c Az életben, a halálban
mf Jól lesz minden!

L. T. G.

233. Bár bűn és kín gyötör.

223

Mérsékelten.

Howard S.

mp Bár bűn és kín gyö - tör, és oly ne - héz szí - vem, sok
el - len, é - le - tem-re tör, e két - ség-be nem e - sem.

2.

p Bűnöm súlya de nagy,
m Mégis hozzád jövök;
Bár szent, bünt gyűlölő Te vagy,
Kegyelmed is örök.

3.

mp Igaz, erőm kicsiny
S a bűn erős nagyon,
m Te tudsz s akarsz segíteni,
Segíts hát bajomon!

4.

p Az ég oly messze van,
Még messzebb Tőled én;
m De szent igédben írva van,
Hogy irgalmad enyém.

5.

mf Nem félek senkitől,
Hisz Te vigyázz reám.
Bű és a gond mind nem gyötör,
Meghallgatod imám!

6.

m Jézusban bízva én,
Magam neked adom
És így tudom akármi ér,
Atyám szeret nagyon.

234. Bár veszély jó rád. *)

Mérsékelten.

Croft W.

m Bár ve - szély jó rád és sok kín gyö - tör, nin -

*) Énekelheté a 217 ének dallamára is.

L. T. G.

esen jó ba - rát, bős el - le - ned tör: *c* Van

egy vi - gasz - ta - lás, bár - mi fe - nye - get, így

biz - tat az Í - rás: *mf* „Az Úr lesz ve - led!”

3.

m Nincs bennünk erő
S jóság nincs bennünk,
c Az Üdvözítő
 Lett erő nekünk;
mf Ő vele nincs veszély,
 Ő ad menhelyet,
 Ő biztat így, ne félj:
f „Az Úr lesz veled!”

235. Csak tovább!

Élénken. Dallama: Freylinghausen énekeskönyve 1704.

f Csak to - vább, csak to - vább! Si - on küzdj s to -

vább ha-ladj! Ra-gyog-tasd vi - lá - gos - sá - god, szent a harez, meg

ne lan-kadj! *m* Űd-vőt nyújt se - rőt val-lá-sod. *c* Si-on menj a

szo - ros ka - pun át *f* Csak to - vább, csak to - vább!

2.

mp Tűrj híven, tűrj híven!
 Tűrj híven gúnyt, szenvedést;
c Meg ne rettenj mind halálig,
 Vigaszul szívedbe vésd:
 Búd amott örömré válik,
p Bár a kigyó fájón szúr szíven,
c Tűrj híven, tűrj híven!

3.

mf Ne kövesd, ne kövesd
 E világot s mit az ád!
m Bár kecsegtet s mindent ígér,
 Vésd meg s ne fogadd szavát;
d Múló kincse s fénye mit ér?!
c Bár eléd gyönyört gyönyörre fest,
mf Ne kövesd, ne kövesd!

4.

f Fölfelé, fölfelé!
 Ott van élet, üdv, erő.
 Égre törj, mint a kis virág,
 Légy te zöld szőlővessző,
m S ne mint mások, holt száraz ág!
c Fojt a lég itt, szállj Isten elé,
f Fölfelé, fölfelé!

5.

mf Ne csüggedj, ne csüggedj!
 Ne félj, ne hátrálj soha!
c Harcolj, mint Krisztus vitéze!
 Bizzál, int a korona!
 Szemed, azt mi fent vár, nézze!
 A ki hú mind végig, mennybe megy,
f Ne csüggedj, ne csüggedj!

236. Drága Jézus, kik itt együtt vagyunk.

Dallama: Morva testvérek énekeskönyve.
Nürnberg.

Mérsékeltén.

m Drá-ga Jé-zus, kik itt e-gyütt va-gyunk, ősz-sze-fog-va mind ke-zünk,
mp Szen-ve-dé-sed - re hű-sé-get val-lunk, U-ram ti-e - id le-szünk!

c Oh fo-gadd ke - gye-sen é - ne - kü-n-ket, Lel-ked fé-nye tölt-se be keb-

lün - ket, *m* mondd: Ál-dot-tak le-gye-tek! Bé-ke, bé-ke ve-le-tek!

237. Egyetlen forrása minden kegynek.

Kissé élénken.

Case C. C.

m E - gyet-len for - rá-sa min-den kegy-nek, e - gyet-len ments-vá-ra

a lel-kem-nek, Jé - zus Te Meg - val - tó süd - vőt ho - zó,

mos - sál meg s tégy fe - hér - ré, mint a hó! *p* Tisz - ta fe -

hér mi - ként a mi - ként a hó, mos - sál meg
Tisz - ta fe - hér,

en - gem *mf* sle - szek fe - hér mi - ként a hó mint a hó!
mo - sál meg en - gem hó.

2.

3.

m Soká nem ismertem szereteted;
Hogy Te a bűnöst tisztává teszed;
c Most látom: csak Te vagy az üdvadó,
Óh Jézus tégy fehérré mint a hó!
p Tiszta fehér stb.

mf Fehérré! Uram, a forrás Te vagy,
Békét és nyugalmat lelkembe adj!
Áldásod nem apad: gazdag folyó,
Mossál meg s tégy fehérré mint a hó!
p Tiszta fehér stb.

238. Enyém az én barátom már.

Mérsékeltén.

Stebbins C. G.

m E - nyém az én ba - rá - tom már és én az ö - vé - va - gyok; en -

gem ke - res, bol - dog - gá tesz, ha Ő ná - la - ma - ra - dok. *mf* Ő

di - csek - vé - sem bir - to - kom, Ő min - de - nem én - ne - kem; leg -

na - gyobb nye - re - sé - gem az, a ke - gyét ha el - nyer - he - tem.

2.
mp Mentsvárom Ő és oltalmam,
 Én életem s világom,
 Szívem hát neki teljesen
 Adom, Ő boldogságom.
mp Enyém, az én barátom már
 És én az Övé vagyok,
c Örömben, bajban, bánatban,
 Csak Ő nála maradok.

3.
mf Enyém már Ő, én az övé!
 Hatalma véghetetlen,
m Ő tegnap és ma ugyanaz
 S mindörökké az leszen,
mp Vigyáz reám s a félelmes
 Ejszakán véd jobb keze,
c Hogy meg ne ejtsen ellenség,
 Ha útamba eselt vete.

m Enyém már Ő, övé vagyok,
 Engem örökbe fogad,
c Szent seregével nemsoká
mf Eljő s a mennybe ragad.
mp E dicső érkezésedet
 Őh Jézus, várva várom,
c Őh jőjj és szárítsd könnyemet,
m Úgy vigaszom találok.

239. Fel vitézek mind!

Sherwin F. Vilmos.

Élénken.

f Fel vi - té - zek mind! Ím' a zász-ló int! El - len - sé - ge - ink'

győz - zük meg! Vér - tez - zük ma - gunk', hogy meg - áll - has - sunk,

bíz - va a jó har - czot küzd - jük meg! *ff* Fel vi - té - zek,

kő - ves - sük a zász-lót! Raj - ta bát - ran! Halld a jel - i - gét: Jé - zus, Jé - zus!

Zeng-jünk mind ho-zsan-nát! Krisz-tu-sunk ve-zér-li se-re-gét!

2.
mf Isten ereje
 Segít előre,
 Szent ügyért foly a viadal.
 Kardunk villogjon,
 Pajzsunk csillogjon,
 Igazságunké a diadal!
f Fel vitézek stb.

3.
m Óh nagy Istenünk!
 Mind hozzád esdünk,
 Áraszd mi reánk kegyelmed!
c Küzdelem után,
 Győzelem után,
mf Koronával díszítsd sereged!
f Fel vitézek stb.

240. Hallgasd szívem!

Kissé lassan.

Dykes J. B.

m Hall-gasd szí-ve-m, jó u-rad szól hoz-zád, sza-vát hall-jad,

Jé-zus kér-di most, lel-kem: *p*„Mondd meg, sze-retsz - é en-gem?“

2.
mp Széttéptem rablánczodat,
 Gyógyítottam fájdalmad,
 Tévelyegtél sötétben,
c Most velem jársz napfényben.

3.
mp Édes anya mostoha,
 Nem lesz fiához soha,
c De ha lenne, te töled
mf Kegyelmem' nem vonom meg.

4.
mf Szerelmem nem rendülhet,
 Magasb mint havas hegyek,
 Világtengernél mélyebb—
 Mondd, szeretsz-é engemet?

5.
f Nemsokára odafenn,
 Meglátsz dicsőségemben,
 Részed lesz majd fényemben—
p Mondd meg, szeretsz-é engem?

6.
mp Uram, az a bánatom,
 Most még gyenge vonzalom
c Fűz hozzád; adj kegyelmet,
mf Hogy forrón szeresselek!

L. T. G.

241. Hallám Jézus vigaszszavad.*) 231

Mérsékeltén.

Dykes B. J.

mp Hal - lám, Jé-zus, vi - gasz-sza-vad: „Jőjj hoz-zám és pi - henj, *p* pi -

hend ki fá - ra - dal - mi-dat, pi - hend ki keb - le - men!“

Si - et-tem és hoz - zá me - nék a - gyon-ki-noz - va én, *c* s vi -

gaszt és men - he - lyet le-lék Jé - zu-som ke - be - lén.

2.

m Hallám Jézus vigaszszavad:

„Jövel, ingyen adok
Élet vizéből; szomjadat
Itt csillapíthatod“

mf Hozzád jöttem, Uram s adtál
Forrásodból vizet,
c Megszűnt a szomj, nálad talál
Lelkem új életet.

3.

m Az Úr szava hangzott felém:

„Kinek kell napsugár?
c Tekints reám és égi fény
Ragyog az éj után!“

f S én meghallám, Jézus, szavad,
Te lettél a napom,
Ki éjjel is világot ad
S fényt áraszt utamon.

*) A „Proprietors of Hymns Ancient and Modern“ (London) szíves engedélyével.
L. T. G.

242. Ha zúg az élet viharja.

McGranahan J.

Élénken.

mf Ha zúg az é - let vi - har - ja sa z e - rős is tán - to - rog, Is - te -

mf Ő be -

nem - nek ár - nyé - ká - ban éni biz - ton meg - vo - lu - lok.

fe - dez, Ő be - ta - kar, nem ret - tent így a zi - va - tar. Ő be -

Ő be - fe - dez, Ő be - ta - kar, nem ret - tent a zi - va - tar.

fe - dez és en - ge - met *mf* ó - vó ke - zé - vel ta - kar.

Ő be - fe - dez, és en - ge - met ó - vó ke - zé - vel ta - kar.

2.
p Ha meglátogat nyomorral,
 Akkor is ráismerek
 Ezzel is csak arra tanít,
 Menjek hozzá közelebb!
m Ő befedező, ő betakar stb.

3.
m Ha körülövez kísértés
 S az ellenség fenyeget
c A bajból és bánatból is
 Készít nekem örömet.
m Ő befedező, ő betakar stb.

4.
mf Háborogjon hát a hullám,
 Zúgjon körültem a vész,
 Lelkem bátor, meg nem retten,
 Ha szemem az Úrra néz.
m Ő befedező, ő betakar stb.

L. T. G.

243. Hogyan felejthetném el.

233

Kissé lassan.

Orlando di Lasso.

m Ho-gyan fe-lejt-het-ném el, ki el nem hagy-en-gem: ö - rök szent szerel-

mé - vel meg-gyó-gyi-tá szí - vem. *p* Ke - ser-ves szen-ve - dés - ből *c* meg-

mentett, ki-ra-gadt: *m* keb-lem mostan hű-ség-től *mf* s há-lá-tól túl - á - rad.

2.
m Jézust hogy nem szeretném,
 Ki oly irgalmas volt!
 Őt hogyan keserítném,
 Ki hozzám lehajolt!
p Keresztfán meghalt értem
m És értem mennybe szállt,
mp Meghallja könyörgésem,
 Megőriz és megáld.

3.
m Szabad, szabad szeretnem
 Őt, ki halál helyett,
 Megszánva szenvedésem;
 Örök életet szerzett!
 Ki végső harczaimba
 Felém nyújtja kezét,
p Ki minden fájdó kinban
c Velem van és megvéd.

4.
mf Örömben, szenvedésben
 Hadd lássam képedet
d Ragyogva nyájas fényben,
 Ki ontád véredet.
c En életem, reményem,
 S türésem mind tied;
mf Csak nyitva álljon nékem
 Örök honom s szíved!

L. T. G.

244. Hozzád jövök, oh Mesterem!

Mérsékeltén. Dallama: Crüger János 1656.

m Hoz-zád jö - vök, oh Mes-te-rem! hogy hall-jam sza - va - id'

és ért-sem ö - rök be-szé-ded, mely meg-tart, id - ve - zít.

2.
mf Igéd csodás világánál,
 Hogy lássák szemeim:
 Te vagy egyedül a válttság,
 Mely megtart, idvezít.

3.
mf A te erőd az, mely engem
 A halálból kihív,
m Hogy ezentúl neked éljek,
 Ki megtart, idvezít.

4.
m Hogy utaidon járhaszak,
 Erős kezéd segít;
c Csak te vezérelj lábamat,
 Te vagy, ki idvezít.

5.
mf Tudom, tudom, kinek hittem,
 Ez engem boldogít;
 Örökké áldom kegyelmed,
 Mely megtart, idvezít.

245. Istenem csak hozzád futok.

Mérsékeltén. Mendelssohn Bódog.

p Is - te - nem, csak hoz - zád fu - tok, e vi -

1656.

lág ha bánt, ha ver, csak ő - led - ben le - lek

nyug - tot; lel - ke - met gyó - gyít - ni tu - dod, ha

fá - raszt a su - lyos te - her ha fá -

mf cresc. ha fá - raszt a su - lyos te -

raszt a su - lyos te - her, su - lyos te - her.

her p dim.

2.
mp Kegyelmed; Uram s hűséged!
 Óhajtozza bús szívem,
p Vallom néked a sok vétkeket,
c Újítsd meg a szövetséget,
m Győtrelemnemtől ments meg engem!

3.
m Istenem, szent békességre
 Tér hozzád most gyermeked,
c Hadd szolgáljalak, és végre
 Lássalak ott fenn az égbe,
mf Hol dicsér sok angyalsereg.

246. Jézus akarja, hogy napsugár legyek.

Élénken.

Dallama: Excell. E. O.

m Jé-zus a-kar-ja, hogy fé-nyes szép nap-su-gár le-gyek;

ér-te vi-lá-git-sak sé-des ö-rö-met ter-jesz-szek.

mf Su-gá-ra a nap-nak, Jé-zus a-kar-ja hogy le-gyek, su-

gá-ra a nap-nak, Jé-zus su-gá-ra le-szek.

2.

m Jézusom hí, hogy szeressek
Mindenkit egyformán;
Láttassék rajtam, mily boldog
Vagyok, ha Ő néz rám.
mf Sugára stb.

3.

p Jézusom, kérlek, tisztítsd meg
Es őrizd meg szívem,
c Visszatükrözve jószágod,
Ragyogjon fényedben!
mf Sugára stb.

4.

mf Jézusom sugára leszek,
Ő fényt ad és erőt;
Itt néki szolgálók s ott fent
Örökké látom Őt!
Sugára stb.

L. T. G.

247. Megpillantottam királyi székedet.

237

Lassan.

Beneken Frigyes.

m Mig-pil-lan - tot - tam ki - rá - lyi szé - ke - det, tá - vol - ból,

U - ram, fel - sé - ges szí - ne - det! *mp* S re - pe - sett vol - na

p szí - vem e - lő - re, *m* oh lel - kek Aty - ja! szent kö - ze - led - be!

2.

mf Gyönyörű vala, mit lelkem láthatott,
Kezed hatalmas fénytől mint ragyogott!
mp Oh ha e fényben, trónod előtt
c Lakhatnék ott fenn máris örökre!

3.

p Ám bűnök súlya lerögzí életem,
mp Ezt megmutatja Lelked, nyilván nekem;
Szívem kevésé tisztult meg tőle,
d Veled eléggé nincs egyesítve.

4.

m De boldog vagyok, hogy átok nem riaszt,
Kegyelmed ragyog felém s nyújt szent vigaszt.
mp A szenvedésben magam gyakorlom,
c Szent neved híven szívembe zárom.

5.

mf Örvezd lelkem városod szépségén,
Felé szünetlen epedve sietvén;
S mit látott a hit, míg ott meglelem,
Arany utcáit nem feledhetem.

L. T. G.

248. Ne csüggedj el kicsiny sereg.

Élénken.

Victor János.

mf Ne csüggedj el, ki - csiny se-reg, bár e - gész föld tör el - le - ned gyü -
 löl - ség fegyve - ré - vel! *m* Ne félj, dü - he el nem ti - por, a Lé - lek el - len
 föl - di por *mf* har - czol - hat, de mit ér el, har - czol - hat, de mit ér el?!

2.
mf Bízál, az Úr veled leszen,
 Se vad bosszú, se félelem
 Nem árt igaz ügyednek;
m Ő áll melléd, ha jön a vész,
c Megtart, a harc bármily nehéz,
mf Pokol sem győz felettéd.

3.
f Az Istené a hatalom
 A mennyen, földön, poklokon,
 Karja meggyőzhetetlen!
mf Ki ő vele tusára száll,
c Mit ér a kard, sok kopjaszál
f Az ő hatalma ellen!

4.
mp Ne hagyd el árva nyájadat,
 Jézus, harczolj velünk magad,
c Reményünk napja, kelj fel!
mf Benned bíznak te híveid,
 Karod bizonynyal megsegít
f S áldunk vidám lélekkel!

249. Nincs oly kicsinyke fájdalom.

Mérsékelten.

Victor János.

m Nincs oly ki - csiny - ke fáj - da - lom *c* mit meg nem ér - te - nél; *p* ha

2.
p Tövis vérezte meg fejed,
 Te is hát szenvedél!
c Bünsúlyt hordó szereteted
 Minden bajban segél.

3.
mp Bármily titkos a sóhajunk,
 Te észreveszed azt!
c Bárhoggy gyötör kinzó bajunk,
m Te gyógyítsz s adsz vigaszt!

4.
mp Szívünkbe' kín, sok baj kívül –
 Hogy összetörne ez?!
c Ha nem lenne szünetlenül
m Egy vigasz: hogy szeretsz!

250. Oh áldott érzület.

Mérsékelten.

Dallama: Nágeli H. G.

2.
mf Atyánk trónja előtt
 Együtt imádkozunk;
 Egy a remény, egy gond, egy czél,
 Egy a mi vigaszunk.

3.
mp Bajunkat megosztjuk,
 Együtt viszzük terhünk',
 Egymás bújában résztvéve,
d Könyút hullat szemünk.

4.
mp Fájó sebet okoz
 Szívünknek a válás,
c De lélekben együtt vagyunk
mf S még lesz viszontlátás!

5.
mf E dicső reménység
 Új bátorságot ad,
 Haladva vándorutunkon
 Várjuk az Úr napját.

6.
m Akkor bú, fájdalom,
 S bűn nem gyötör többé,
mf Dicső barátság, szeretet,
 Megmarad örökké.

L. T. G.

251. Oh dicső Jézus.

Mérsékelten.

Dallama: Sziléziai ének.

m Oh di - cső Jé - zus, menny és föld ki - rá - lya,

mf szent Fi - a Is - ten - nek sem - ber - nek! *mp* Té - ged sze - ret - lek,

c Té - ged i - mád - lak, *mf* Te ko - ro - ná - ja él - tem - nek!

2.

m Dicsők az erdők,
 Dicsők a szép mezők,
 Mikor dicső szép tavasz virul;
c Még dicsőbb Jézus,
 Még tisztább Jézus,
mf A bús szív nála felvidul.

3.

mf Dicső az égen
 Nap és hold szép fényben,
 Sok ragyogó csillag tábora;
c Még dicsőbb Jézus,
 Ragyogóbb Jézus,
f Mint az ég minden angyala.

4.

m Minden dicsőség,
 Melylyel bír a föld s ég,
 Dicső szép Jézusomban ragyog;
 E földön nincsen
 Nekem más kincsem,
 Veled, Jézus, boldog vagyok.

5.

m Teljes szívemből,
c És minden erőmből,
 Dicső szép Jézusom szeretem;
mf Óh töltsd ki, Uram,
 Kegyelmed rajtam,
d Holtomban, úgy mint éltemben!

252. Oh hadd szeresselek!

Victor János.

Mérsékelten.

mp Oh hadd sze - res - se - lek c hűn si - ga - zán! Im így es -

de - ke - lek d ké - sőn ko - rán. Se - gíts, oh Jé - zu - som, hogy én té -

ged nagyon c smin - dig job - ban, smin - dig job - ban sze - res - se - lek!

2.

mp Máshol kerestem én
 Boldogságom,
c S ím te nyújtod felém
mf Mennysorságom!
m Oh add, hogy tégedet,
 Átadva szívemet,
c Mindig jobban szeresselek.

3.

p És hogyha baj, nyomor
 Körülövez,
 A Sátán cselt vetve
 Én reám les,
c Te őrizd szívemet,
 Hogy én csak tégedet,
mf Csakis téged szeresselek.

4.

mp Ha egyszer pályámat
 Bevégezem,
c A czélnál, mily öröm!
mf Te jössz elé,
 S nem gátol semmisem,
 Hogy téged én híven
c És örökké szeresselek.

L. T. G.

253. Oh Jézus mi idvességünk..

(Dallama: 163 sz. LXXXIV. Zsoltár.)

1.
mf Óh Jézus! mi idvességünk!
 Fejedelmünk s dicsőségünk,
 Szívünknek fő vigasztalója!
 Rólad, csak rólad énekel
 Szánk buzgó dicséretekkel;
 Lelkünknek édes táplálója!
 Egyedül csak hozzád térünk,
 Mert hív pásztornak ismerünk.

2.
m Óh mily szent az az indulat,
 Mely veled örömet mulat!
 Óh Jézus, idvesség forrása,
 Boldog, a kit hívsz magadhoz,
 S méltotatsz szent asztalodhoz,
 Hogy kegyelmed jelét ott lássa,
c Bizony boldog az oly ember,
 Ki nálad kedvességet nyer.

5.
mf Nincs is egyébben oltalmunk,
 Reménységünk s bizodalunk
 Édes Jézus! hanem csak benned;
m Szállj hozzánk, kedves vendégünk!
 Oltsd meg nagy lelki éhségünk,
c Mert eledelünk csak érdemed.
 Szívünket íme kitarjuk,
 Szentségedet várván várjuk.

3.
m Mert érdemedben részesül,
 Te veled, Uram! egyesül,
 Ha hív tagja e vendégségnek,
 Mint a bort s kenyeret veszi,
 Akkép részesévé teszi
 A hit ötét az idvességnek,
 Melyhez ártatlan Jézusunk
 Vére által nagyon jogunk.

4.
mf No hát kit bűnök rongálnak,
 Járulj e kegyes királynak
 Vig örömmel szent asztalához;
m Nem vet el ez irgalmas szív,
 Mert könyörülő, igaz s hív,
 Csakhogy folyamodj oltalmához,
 Bevesz sebe rejtekébe,
 Mint igéri szent jelébe.

254. Oh mily drága név ez: „Jézus!”

Kissé élénken.

Doane W. H.

The musical score is written for voice and piano. It features a treble and bass staff with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). The melody is simple and hymn-like, with the piano accompaniment providing a steady harmonic foundation. The lyrics are written below the staff.

m Oh mily drá-ga név ez: „Jé- zus!” Oh mint eny-hit-min-den kint!

Bol-dog-ság, ö-röm és bé-ke, mit a hi-vő szív-be hint.

p Drá-ga név. Ál-dott légy *c* é-gi

Drá-ga név, ál-dott légy

ö-röm s re-mény-ség! *p* Drá-ga név! Ál-dott

Drá-ga név! Ál-dott,

légy! *c* é-gi ö-röm s re-mény-ség.

ál-dott légy

2.
mf Harczoljunk Jézus nevében,
Szent ígéje fegyverünk;
A Sátánon győz bizonynyal
E nagy nével seregünk.
p Drága név! stb.

3.
mp Milyen édes név ez: Jézus;
Boldogít és üdvöt ad;
c Drága véren szerzett népe
Hozzá hő imát bocsát.
p Drága név! stb.

4.
mf Énekeljük buzgósággal
Ezt a dicső szép nevet,
c A mig lelkünk mennybe szárnyal
S nála talál menhelyet.
Drága név! stb.

L. T. G.

255. Szívem ébredj, halljad!

Mérsékeltén. Darwell J.

mp Szí - vem éb - redj, hall - jad! Vesd el a fé - lel - met! A -

ma szent ál - do - zat vér - zett te é - ret - ted! *c* Is - ten e -

lőtt szent ke - zé - be' van most te ne - ved be - vés - ve!

2.
mp Őt véres - sebet vett
 A Golgotha hegyen,
 Ki közbenjáróm lett
 És könyörög értem.

p „Óh kegyelmezz - esdve kiált -
c Érette tűrtem a halált!”

3.
m Az Isten irgalmas,
 Kegyes szavát hallod;
c Ne félj immár, igaz
 Gyermekeknek fogadott.
mf Szerelmében bátran bizván
c Kiálts hozzá: Atyám, Atyám!

256. Szívünk egészen, híven Néked adjuk.

Mérsékeltén. Victor János.

m Szí - vünk e - gé - szen, hí - ven Né - ked ad - juk, oh mi ki - rá - lyunk, add

eh - hez e - rőd; ki - bon - tott zász - lód a - latt hogy ha - lad - junk,

küzd - ve a Sá - tán - nal smegver - ve őt. *mf* Zúg - jon az é - nek, ne

hagy - juk el - nyomni, *c* száll - jon az Úr - hoz és di - cser - je őt! *m* Szí - vünk e -

gész - en, hí - ven Néked ad - juk! Oh mi ki - rá - lyunkadd eh - hez e - rőd!

2.

m Szívünk egészen, híven Néked adjuk,
Hűséget esküszünk Néked, Urunk,
Hogy Néked engedünk, im megfogadjuk
S célunk felé örvendezve futunk.

mf Zúgjon az ének stb.

3.

m Szívünk egészen, híven Néked adjuk,
mf Te, akinek teljes hatalma van,
Jövel szívünkbe, hogy csak azt akarjuk,
Amit a mennyei Atya akar!

mf Zúgjon az ének stb.

L. T. G.

246 257. Teljes szivemből Tégedet szeretlek.

Mérsékelten. Victor János.

mp Tel - jes szí - vem - ből Té - ge - det sze - ret - lek, az én szí -
 vem - be mást be nem e - resz - tek, csak Té - ged Jé - zus
 nyu - galmam, re - mé - nyem! Óh ma - radj vé - lem, óh ma - radj vé - lem!

2.
p Óh maradj vélem, ha napom leszállya,
 Reá borulván bánat éjszakája;
c Te vezetsz engem csillagként az éjben,
 Óh maradj vélem!

3.
pp Hogyha lefonnyad örömöm virága
 S búsan csorog rá könnyeimnek árja,
m Te örömforrást akkor is nyitsz nekem,
c Óh maradj vélem!

4.
m Kisértetek közt pályámat ha futván,
 Meginog lábam szent erénynek útján,
 Csak Te emelsz föl s megbocsátod vétkem,
 Óh maradj vélem!

5.
p Ha sírba tettem, mind akik szerettek
 És nehéz szívvel zokogok felettek,
m Te mutatsz égre, föltámadt vezérem,
c Óh maradj vélem!

6.
mp Végre, ha eljön az utolsó óra
 S a végső nagy harc vár rám bajvivóra,
c Benned halálom édes álom leszen,
d Óh maradj vélem!

L. T. G.

258. Tudom az én Megváltom él.

247

Stebbins C. G.

mf Tu - dom az én Meg-vál-tóm él, haj - lé - ka ké-szen vár re-

ám; már int fe-lém és ko-ro - nát i - gér a föl-di harcz u - tán.

mf Bár a vi-lág gú - nyol ne-vet, a hon-vágytól - ti lel-kemet, *md*

nem so-ká-ra hív az Úr: Jőjj ha - za, jő-vel gyer-me-kem! *mf* Ki -

tárt kar-já-val vár az Úr: *d* Pi - henj, nyu-godj a keb-le - men!

L. T. G.

2.

m Jézus nevében bizom én,
 Ő törlé el sok bűnömet,
 Jézus ajkáról hallom én:
 Jöjj haza, jöjj, vár Mestered!
mp Bár a világ gúnyol, nevet stb.

3.

m Elöttem őh az oly csodás,
 Hogy értem szállt a földre le,
d Hogy érettem is szenvedett,
p Én bűnömért is véreze...
mp Bár a világ gúnyol, nevet stb.

4.

mf Tudom hamar jó Mesterem,
 Az óra fut, a nap közel,
 Elötte állok csakhamar.
 Édes Jézus jövel, jövel!
mp Bár a világ gúnyol, nevet stb.

259. Uram! téged tisztelünk.

A CXXXV. Zsoltár dallama.

Kissé élénken.

Dallama: Goudimel K.

mf U - ram! té - ged tiszt - te - lünk méltó, há - la - a - dás - sal,

áld - juk ne - ved míg é - lünk, szép di - csé - ret mon - dás - sal,

és hír - det - jük minden - nek nagy vol - tát ke - gyel - med - nek.

2.

mf Mert te voltál Istenünk
Születésunktől fogva,
m Felkölt a bűn ellenünk,
Hogy törbe ejtsen fogva;
c De lelked minket megszánt,
Rólunk minden tört elhányt.

3.

mf Hát vajjon mi lehetne,
Oh Jézus! oly drága kincs?
Lelkünek hogy ne szeretne?
Holott nálad főbb jó nincs,
Csak te vagy a valóság,
Út, élet és igazság.

4.

m Szeretünk is bizonynyal,
Lelkünek hozzád kiterjed;
Bár meghalunk azonnal,
Ha szívünk rád nem gerjed,
Mert halál és ítélet
Nálad nélkül ez élet.

5.

mp Szívünk vallástételét
Jó lelkiismerettel
Megtartjuk, s adjuk jelét
Kegyes és szent étellel,
c Hogy életünk folyása
Legyen másnak lámpása.

6.

mp Mert tudjuk, a kik járnak
A romlott testnek útján,
Tőled hiában várnak
Áldást halálok után;
d Jaj lesz vége dolgunknak,
El kell veszni azoknak.

7.

mf De nekünk reménységünk
Vagyon a mi Urunkban;
Hiszszük, lesz idvességünk,
Csak járjunk jó utunkban;
Ha követjük világát,
Meglátjuk mennyországát.

260. Van egy jó barát, oh gyermek.

Élénken.

Dallama: Voice of Praise.

m Van egy jó ba - rát, oh gyer - mek, ma - gas kék ég fe -
lett; nem vál - to - zik se - nem szü - nik ná - la a sze - re -
tet. *mp* Ha - mar fe - led - ke - zik meg ró - lunk itt sok ba -

L. T. G.

rát. *c* de Ő ö - rök - ké hi - ven *mf* sze - ret, ő - riz, meg - áld.

2.

m Van egy nyughelyed, óh gyermek,
Magas kék ég felett,
Mit mennyei Atyánknál,
Jó Megváltónk szerzett;
mp A földi fáradságtól
Ott megpihenhetünk,
Ott bűntől és veszélytől
Már nem kell rettegnünk.

3.

mf Van egy szép hajlék, óh gyermek,
Magas kék ég felett,
Jézus fényes trónjánál
Békét lelsz s örömet;
A teljes boldogságnak
Ez dicső szép hona,
E földön ilyen helyet
Meg nem találsz soha.

4.

Van egy korona, óh gyermek,
Magas kék ég felett;
Azt Jézus annak adja,
Ki benne vet hitet;
Dicsőség s örök élet
Szép koronája az
S a Krisztus harcosának
Fényes jutalma lesz.

5.

f Van dicső ének, óh gyermek,
Magas kék ég felett,
Es édeshangú hárfa,
S hófehér öltözet;
A Krisztusnál vár reád
Sok drága dicső kincs,
Oh jöjj e jó baráthoz,
Úgy tied lesz az mind!

261. Van jó Megváltom, az könyörög értem.

Mérsékeltén.

Sankey D. Ira.

m Van jó Meg - vál - tom, az kö - nyö - rög ér - tem, az

sze - ret, ha min - den ba - rá - tom el - hagy; az meg - ő - riz

biz-ton és ve-zet gyön-gé-den, *oh* higj e Meg-vál-tó-ban

úgy bol-dog vagy! *p* I-mád-ko-zom ér-ted, *c* i-mád-ko-zom

ér-ted *oh* i-mád-ko-zom ér-ted, *pp* i-mád-ko-zom ér-ted.

lassabban

2.
mf Van édes atyám! Reménységet adott,
 Örökkévalót, édeset, igazat;
 Magához fog hívni a bajt mind itt hagyom!
mp Oh ha megtalálnád hozzá az utat!
p Imádkozom érted!

3.
mf Van szép ruhám is, fehér és sugárzó,
 A mennyben van eltéve én számomra,
 Hol örökké zeng a dicséret, az áldó,
m Barátom, oh juthatnál velem oda!
p Imádkozom érted!

4.
mp Van békességem, mint folyó oly csendes,
 Mit tőlem soha nem vesz el a világ.
c Békét Jézus szerez csak, máshol ne keress,
 Oh, jőjj hozzá s szívednek nyugalmat ad!
p Imádkozom érted!

5.
m Ha Jézus te rád talált s dicsőségét
 Megláttad, oh menj s hirdesd e kegyelmet
 S imádkozz, hogy más is megjelje a békét,
c Meghallgat az Isten, úgy mint engemet.
p Imádkozom érted!

L. T. G.

262. Vérem adám érted.

Mérsékeltén.

Havergal W. H.

mp Vé - rem a - dám ér - ted, oh nézd a ke - reszt - fát, hogy nyerj ö - rök él -
 tet s á - tok ne szálljon rád. *c* Ér - ted adám vé - rem, *p* te mit teszesz ér - tem?

2.
mp Kicsiny lettem, szegény,
 A földre leszálltam,
 Hogy te üdvözlőnél
 Örökre általam.
c Én te érted éltem -
p Te élsz - e én értem?

3.
m Atyám dicső lakát
 Elhagytam: a mennyet,
 Sok vihart élve át,
p Gúnyt tűrve s gyötrelmet,
c Érted mindent tettem
pp S te mit tész érettem?

4.
mf Üdvöt hoztam neked,
 Bodogság s életet,
 Szereztem menhelyet,
 Békét a harcz helyett;
 Neked ezt szereztem
 S mit adsz te énnekem?

5.
m Add neki életed!
 Szolgálni kész legyen
 Ő neki a szíved
 Bánatban örömben,
c Add néki mindened!
mp Mindenkor őt kövesd!

263. Este van már.

Mérsékeltén.

Victor János.

mp Es - te van már, fá - radt va - gyok, nyu - ga - lom - ra vá - gyom.
mp Szállj te is le, drá - ga Jé - zus if - jú szí - vecs - kém - be!
c Szállj le, szállj le sze - me - im - re deny - het - a - dó á - lom.
 Ak - kor lesz ott nyu - ga - lom csak, sze - re - tet és bé - ke!

264. Alázattal omlunk a porba.

253

W. H.

Mérsékeltén.

Dallama: Schicht János G.

él-

em?

ános.

n.

z.

z.

z.

z.

z.

z.

z.

z.

z.

z.

z.

z.

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of staves. The first system has a treble and bass staff. The second system also has a treble and bass staff. The third system has a treble and bass staff. The lyrics are written below the staves. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The tempo is marked 'Mérsékeltén.' (Moderately). The composer is 'Dallama: Schicht János G.'.

m A - lá - zat - tal om - lunk a por - ba, ö -
Szi - vün - ket hoz - zád há - la von - ja, ki
rök Is - ten szi - ned e - lőtt c Ki - nek ha - tal - nas
a küz - dés - re adsz e - rőt!
kar - ja véd, ál - do - za - tot ho - zunk e - léd.

2.

5.

m Te vezettél a bujdosásban,
Kétségek és remény között,
mp Fölénk hajoltál minden gyászban,
Ha vész haragja üldözött,
c Téged hívtunk, s az éjszakát
mf Tekinteted ragyogta át!

mp Midőn kereszttel látogattál
S reánk bocsátád ostorod,
m Megdorgálván magadhoz vontál,
S kegyelmed új napfényt adott;
c Megszántad esdő népedet,
mf Dicsőség, jó Atyánk, neked!

3.

6.

Dicsőséggel körülöveztél,
Mint a földet a napsugár;
Szerelmed karjára emeltél,
A harcban fegyverünk valál,
c Tűzszlopként lángolt neved,
Örök Felség, útunk felett.

mf Örökkévaló szent Úr Isten,
Ki a népeknek atyja vagy,
m Fohász kél hozzád minden szívben,
Tovább is oltalmunk maradj!
c Jóvoltod szárnyával fedezz,
d Ha lelkiünk bűtől csüggedez!

4.

7.

m Zivatartól megvédett szárnyad,
Atyáikép bántál velünk;
Szívünk mégis ellened lázadt,
Örök irgalmú Istenünk.
mp Elhagytuk szent oltárodát,
d Kihamvadt rajt az áldozat.

mf Ragyogtasd ránk orczád világát,
Ösvényünk fénylő napja légy!
Ne lássuk kedved borulását,
Bízva tekinthessünk feléd!
Ha múltó hívság csábja von,
Kisérj lelkeddel útatdon!

L. T. G.

265. Felséges Isten! Nemzetünk hű atyja!

Mérsékelten. Victor János.

mf Fel - sé - ges Is - ten! Nem - ze - tünk hű aty - ja!

Jó - sa - god lel - künk min - den - kor át - hat - ja! Im ma is

jó - sa - god' ske - gyel - med' áld - va, szí - vünk ki - tár - va!

2.

f Ünnepet ülünk, hála illatával,
m Feléd száll imánk szent áhítatával,
 Fogadd el tőlünk, mit áldoz tenéked
 A hívő lélek!

3.

mf Dicsőségednek áldott fénylakából,
 Gondot viseltél népünk hazájáról,
c Vészben, viharban erőnk voltál nékünk
 És segedelmünk!

4.

mf Jóságos Atyánk! ezért ünnepelünk,
 Lelkünket kitarva, hön esedezünk:
c Vezérelj, védjed tovább is népünket,
 Nemzetségünket!

L. T. G.

266. Hideg jéghegyes Grönland.

255

Mérsékeltén.

DF Mason L

m Hi-deg jég-he-gyes Grön-land, ko-rá-los In-di-a, a-rany-po-ros, nap-

ver-te, ho-mok-dús Af-ri-ka, sok ó-si fo-lyó part-ja, sok

pál-mafás er-dő se-gít-ség-ért ki-ál-toz: *c* Jö-vel oh megmen-tő!

mp 2.
Ceylon sziget vidékén,
Fű illatos szellő,
Bájjal telt a természet,
S az ember veszendő!
mf Hiába szórta Isten
Ott dúsan áldását:
m A vak pogány remegve
Imádja bálványát.

m 3.
Lelkünk világosságot
Vett onnan felülről,
Éjjelben tévelygőnek
Nem adnánk kincsünkől?
mf Megváltás, óh megváltás!
E hírt vigyük hát szét,
Míg minden nép meghallja
A Krisztus szent nevét.

f 4.
Szelek, ti hirdessétek
S ti zúgó hullámok,
Mígnem mint fényes tenger,
Széles e világot
Betölti ez örömhír:
Ki meghalt mint bárány,
Megváltónk és Teremtőnk
Kormányoz mint király!

L. T. G.

267. Mentsd meg a tévelygőt!

Doane W. H.

Élénken.

m Mentsd meg a té-vel-y-gőt! Óvd a ve-szen-dőt! Intsd, hogy a bűn csáb-ja
 tör-be ke-rít. *mp* Sírj a sí-rók-kalskeltsd az el-e-set-tet,
 a kit a bűn ter-he nyom, ke-se-rít. *mf* Mentsd meg a té-vel-y-gőt!
 Óvd a ve-szen-dőt! *mp* Jé-zu-sünk ir-galmas, *mf* Jé-zus meg-vált!

2.
m Hányan felejtik el,
 Hányan vetik meg
c Jézust és ő mégis irgalmat ad!
m Hívd őket s mondd nekik:
 Ne hozzanak mást,
 Csak hitet és szívök bűnbánatát.

mf Mentsd meg a tévelygőt stb.

3.
mp A szívnek mélyében,
 Büntől elnyomva,
 Vágy s érzés szunnyad, mely vár ébredést.
c Szeretet szózata,
 Megszánó jóság
m Elszakadt húrnak is ad új rezgést.

mf Mentsd meg a tévelygőt stb.

4.
mf Mentsd meg a tévelygőt,
 Jézus kívánja,
 Munkáéhoz megadja ő az erőt.
m A keskeny útra vidd,
 Nyájasan biztasd:
 Jézus meghalt érte s megtartja őt.
mf Mentsd meg a tévelygőt stb.

L. T. G.

268. Oh szent város.

Mérsékelten.

Dallama: Purday C. H.(?)

m Oh szent vá-ros, oh szent vá-ros, ki oly di-cső va - lál e az

p sze -
Is - ten szép haj - lé - ká-vá fel - ma - gasz-tal - ta - tál:

gény né-ped
most el - szór-tan so - hajt á - tok a - latt; *m* oh
á - tok a-latt

szent vá-ros, oh szent vá-ros, *d* gyá - szol - va si - rat - lak.

2.

mf Hol Istent hajdan dicsérték,
Sion magaslatán,

mp Ott gyermekeid zokognak,
Ős templom tört falán.

Lesújtva porba, magzatid

p Hogy megaláztatnak!

m Oh szent város, oh szent város,

d Gyászolva siratlak!

3.

m Oh szent város, oh szent város,
c Keresd fel Istened!

Tekints a megölt bárányra,
Ő sebe gyógyít meg.

mp Mig bűnbánóan kegyelmét

Te el nem fogadtad:

m Oh szent város, oh szent város,

Gyászolva siratlak!

269. Ha földi munka, baj mind elfogyott.

Kissé élénken.

Dallama: Gabriel C. H.

m Ha föl-di mun-ka, baj mind el-fo - gyott ski-köt-he - tek a biz-

tos par-ton ott, e s kö-zel az Úr-hoz hang-zik é - ne-kem, *mf* ö-rök di-

cső-ség lesz az én-ne - kem! *f* Oh mily di - cső, oh mily di -
Oh mily di - cső

Oh mily di - cső
cső, mily di - cső, mily di - cső lesz az i - dő, di-cső, ha egy-ko -
Oh mily di - cső az i - dő

ron szem-be Őt lát-ha - tom, oh mily di - cső-ség lesz az én-ne - kem!

2.

m Ha majd az Úr kegyelme engemet
 Az égi csarnokokba bevezet,
c S Őt szemtől szembe látom s nézhetem,
mf Örök dicsőség lesz az énnékem.
f Óh, mily dicső! stb.

3.

mf Örömnök árja vesz majd ott körül,
m Sok ismert arcznak szívem úgy örül,
 Sha rám mosolyg Megváltóm, Mesterem,
c Örök dicsőség lesz az énnékem.
f Óh, mily dicső! stb.

270. „Oh egykoron!“

Mérsékeltlen.

Dallama: Phelps E. H.

m „Oh egy - ko - ron!“ Só - haj - toz - va né - zünk fel

hoz - zád szép ha - za. *c* „Oh egy - ko - ron!“ Mi bol - dog - ság *mf* vár ránk te

benned menny - or - szág! *mp* „Oh egy - ko - ron“ meg - lát - juk mind meg - di - cső -

ült sze - ret - te - ink! *mf* „Oh egy - ko - ron“ meg - lát - juk

mind meg-di-cső - ült sze-ret - te - ink! *mp c* Sz ö - rök
 é - let haj - na - lán *me* - gyütt kö - szön-tünk szép ha - zám, e-gyütt kö -
 szöntünk szép ha - zám! *c* Sz ö-rök é - let haj - na - lán *mf* e-gyütt kö -
 szön-tünk szép ha - zám! *p* Oh szép ha - zám, *pp* oh szép ha - zám!

2.

mf „Oh egykoron!” Majd zengenek
 A diadalmi énekek;
 „Oh egykoron” — óh várjunk csak,
 Megjő a dicsőséges nap.
mp | Megjő s meglátja majd szemünk
 Mire óhajtozik keblünk; |
c Óh várjunk csak, hamar eljő,
mf | A várva várt boldog idő! |
 Óh várjunk csak, hamar eljő,
 A várva várt boldog idő!
p Óh szép hazám!

L. T. G.

271. Oh mennyország, oh mennyország! *)²⁶¹

Mérsékeltén.

Smart H.

mp Oh menny-or-szág, oh menny-or-szág, szi - vem vá-gyik hoz -

zád! Bol - dog ha - tá - rod ke - re-sem, a bé - kes-ség ho -

nát, *mf* hol hű, i - gaz szi - vek Is - ten szí - ne e -

lőtt, át - hat - va fé - nyé - től ö - rök - ké ald - ják őt.

2.
mp Óh mennyország, óh mennyország!
Mint avul e világ!
Te benned szeretet honol,
Szent béke s szabadság,
mf Hol hű, igaz szívek stb.

3.
mp Óh mennyország, óh mennyország!
Itt várni oly nehéz!
m Vajh' Jézust látná már a szem
S érinthetné a kéz,
mf Hol hű, igaz szívek stb.

4.
p Óh mennyország, óh mennyország!
Bűn súlya ott nem nyom!
mp Csak élhetnék itt oly tisztán,
Mint tiszta partodon,
mf Hol hű, igaz szívek stb.

5.
m Ó Jézus, mennyei király!
Őrizz szerelmedben,
c Vezess dicső országodba,
Engedj ott pihennem,
mf Hol hű, igaz szívek stb.

*) A „Proprietors of Hymns Ancient and Modern“ (London) szíves engedélyével.
L. T. G.

272. Hiszszük, meghallgat az Úr!

Elénken. „Unsere Lieder“ Blankenburg.

m Hisz - szük, meg - hall - gat az Úr! Tud - juk,
 meg - hall - gat az Úr! Bi - zony meg - hall -
 gat az Úr! *mf* Áld - juk szent ne - vét.

2.
p Hiszszük, }
 Tudjuk, } értünk halt az Úr!
 Bizony }
mf Áldjuk szent nevét!

3.
mf Hiszszük, }
 Tudjuk, } értünk él az Úr!
 Bizony }
f Áldjuk szent nevét!

4.
m Hiszszük, }
 Tudjuk, } bennünk él az Úr!
 Bizony }
mf Áldjuk szent nevét!

5.
mf Hiszszük, }
 Tudjuk, } hamar jön az Úr!
 Bizony }
f Áldjuk szent nevét!

6.
f Hiszszük, }
 Tudjuk, } haza visz az Úr!
 Bizony }
 Áldjuk szent nevét!

L. T. G.

Tartalom.

Csoportok szerint.

I. A Szentháromság.

1. Jehova.
2. Dicsőség mennyben Istennek.
3. Isten, Atyánk, halát adunk.
4. Szent vagy, szent vagy!

II. Az Atya Isten.

5. Adjunk hálákat az Istennek.
6. A fénylő napsugár.
7. Angyalok honából.
8. Csillag az égen.
9. Dicsőült helyeken.
10. Miért csüggednék félve én a bajban?
203. Nagy Isten, lehajolsz hozzám?
11. Tudod, hogy hány csillag ragyog?
12. Tudom, ki teremtette.

III. Az Isten Fia.

a) Advent. (L. még: Virágvasárnap.)

13. Áldott legyen, ki jött!
204. Emberek látjátok ott?
14. Oh miként fogadjalak?

b) Krisztus születése.

15. Az Istennek szent angyala.
16. Csendes éj.
17. Halld, mint zeng az egész ég!
18. Krisztus Urunknak áldott születésén.
19. Mennyből jövök most hozzátok.
20. Legszebb fa a karácsonyfa.
21. Oh boldog idő!
22. Oh jöjjetek hívők!
23. Oh jöjjetek mind ide!
205. Szent karácsony.
24. Ünnepe a földön, ünnepe a mennyen.

c) Virágvasárnap.

206. A nagy király jön, hozsanna.
25. Hozsanna, óh hozsanna!
207. Sion lánya, jer örvendj!

d) Krisztus szenvedése és halála.

26. A ki értem megnyitál.
27. Áldott légy, óh drága Jézus!
28. Búzdítsd fel, Uram, lelkemet!
29. Dicsérd lelkem, Istenedet!
30. Jer lássuk az Úr keresztyét!
31. Jézus napjaid eljöttek.
32. Ki Jézus keresztyére hittel néz fel.
208. Légy áldott, te drága Jézus!
33. Ohajtjátok tudni azt?
34. Oh ártatlanság báránya!
35. Oh Fő teljes sebekkel!
36. Szerelmes Jézus, noha nem vétettél.
37. Van egy halom távol földön.

e) Krisztus feltámadása.

38. A halál meggyőzőjének.
209. A Krisztus feltámadott! Halleluja!
39. A Krisztus feltámadott, hirdetik.
40. Énekeljünk és vigadjunk!
41. Jézus én bizodalمام.
42. Jézus, ki a sírban valál.
210. Krisztus feltámadott, kit halál.
43. Légy áldott, kegyelmes Istenünk!
44. «Megnyílt a sír.»

f) Krisztus mennybemenetele.

45. A mennyben van legjobb barátunk.
46. Magas mennyből jöttél e földre.
47. Oh felséges közbenjárónk!
48. Oh mennyei fejedelem!
49. Szent egek, minden boldogok hajléki.
50. Úr Jézus, a ki felséggel.

51. A jászolban ki az ott?
211. Krisztus felkent fejedelem!

IV. A Szent Lélek.

52. Áldlak énekben.
53. Jövel, legfőbb vigasztalónk!
54. Jövel, Szent Lélek, szállj le ránk!

55. Jövel Szent Lélek, Úr Isten!
 212. Szent Lélek Isten, fény s erőnek.
 213. Uram, ím mindent hozok.

V. Az Isten igéje.

56. Adjunk hálát mindnyájan!
 57. Hogy van a régi ige?
 58. Kegyes Jézus, itt vagyunk.
 59. Nem hagyjuk el a bibliát.
 60. Örömhír, te vagy az.

VI. Dicséret, fohászkodás, háladat.

61. Adjatok hálát az Istennek! CV. Zsolt.
 62. Adjunk hálát, hálát az Úrnak!
 63. Áldjad az Urat!
 64. Áldjuk, áldjuk Jézust!
 65. Áldott légy Krisztus, e világnak Ura!
 66. A Sionnak hegyén, Úr Isten. LXV. Zsolt.
 214. Az Úr nagy dolgot tett mi velünk.
 67. Csak zengjetek!
 215. Dicséret zeng neked.
 68. Dicsérjétek, Halleluja!
 69. Dicsér téged teljes szívem! CXXXVIII. Zsolt.
 70. Drága Jézus, áldom magasztos szent neved.
 71. Eljö az Úr, Halleluja!
 216. Fogjad kezem!
 72. Győzhetetlen, én köszáлом!
 73. Hallgasd meg Uram kérésem! CII. Zsolt.
 74. Házadba jöttünk.
 75. Igaz bíró, ítélj meg engemet.
 217. Imádd az Istent, a dicső királyt!
 76. Imádkozatok és buzgón kérjétek.
 218. Istenem, hallom, hogy áldást.
 77. Istenem, te hozzád!
 78. Jer, dicsérjük Istent!
 219. Jézus, nagy vezér!
 220. Jézust dicsérjétek!
 79. Jó Istenünk, hő imánkkal.
 221. Kegyes őrző pásztorom.
 222. Kezeinket összetéve.
 223. Lelkünk hozzád fohászkodik.
 80. Mind dicsérjétek!
 81. Mint a szép híves patakra. XLII. Zsolt.

224. Nagy Istenünk!
 82. Ne szállj perbe én velem!
 225. Óh Ábrahám Ura!
 83. Óh felséges Úr, mi kegyes Istenünk!
 84. Óh hallgasd meg könyörgésem!
 226. Óh Jehova, vezess minket!
 85. Óh könyörgést meghallgató!
 227. Óh örök élet forrása!
 86. Óh szállj le mi hozzánk!
 87. Óh világnak megváltója!
 88. Örvendj egész föld! LXVI. Zsolt.
 89. Perelj Uram, perlőimmal! XXXV. Zsolt.
 90. Sionban sok kis gyermek.
 91. Szent érzélem tölti keblem.
 92. Szívemet hozzád emelem. XXV. Zsolt.
 93. Szűkölködünk nagy mértékben.
 94. Téged Isten imádunk!
 228. Ti angyalok, Jézus nevét.
 95. Uram, a töredelmes szívét.
 229. Uram segély!
 230. Úrnak szolgál mindnyájan. CXXXIV. Zsolt.
 96. Vezess, óh Jézus, engem!
 97. Zengjen hálának!

VII. Megtérés, hit, szeretet.

98. A szent igazság mellett.
 99. A szeretet hatalmát áldom.
 100. Az áldott orvos közeleg.
 231. Az Isten a mi reménységünk. XLVI. Zsolt.
 123. Az Isten szeretet!
 101. Az Úr énnékem őriző pásztorom.
 232. Az Úr szeretete által.
 233. Bár bűn és kín gyötör.
 234. Bár veszély jó rád.
 102. Bízál lelkem!
 103. Buzdulj szívem szeretetre!
 104. Csak vedd gondodat.
 235. Csak tovább!
 105. Csend békesség.
 236. Drága Jézus, kik itt együtt vagyunk.
 106. Egy a nyáj s egy pásztor csak.
 237. Egyetlen forrása minden kegynek.
 107. Elfáradva megterhelve.
 108. Elmegyek, hadd megyek!
 109. Előttek tárva egy kapu.

110. Engem szeret Jézusom.
 111. Én irgalomban részesültem.
 238. Enyém az én barátom már.
 112. Erős várunk az Úr Isten.
 113. Fel barátim!
 114. Fel Jézusért, fel bátran!
 239. Fel vitézek mind!
 115. Ha csak Jézus enyém!
 116. Hadd jöjjön hozzám minden kis gyermek!
 240. Hallgasd szívem, jó Urad szól!
 241. Hallám Jézus, vigaszt szavad.
 117. Haragodnak nagy voltában.
 118. Harang szól a mennyben.
 242. Ha zúg az élet viharja.
 119. Hit nélkül nincs élet.
 120. Hittel rád tekintek.
 121. Hívásodra Uram.
 243. Hogyan felejthetném el.
 244. Hozzád jövök, óh Mesterem!
 245. Istenem, csak hozzád futok.
 122. Isten küldte drága szózat.
 124. Itt van szívem.
 125. Jelszavunk: Előre!
 246. Jézus akarja, hogy fényes.
 126. Jézusért élek.
 127. Jézus fényes napom.
 128. Jézus ölébe bizon.
 130. Jó pásztorunk van nekünk.
 129. Jöjj Jézushoz gyermekek.
 131. Kegyes Jézus, én imádságom.
 132. Keresztyén vándor, ne félj már!
 133. Ki az, ki az, ki kopog?
 134. Ki csak Istenre dolgát hagyja.
 135. Kis gyenge gyermek vagyok még.
 136. Kövesd a Jézust!
 137. Láttátok-e ég virányin.
 138. Lelkem kíván téged.
 139. Lelkünk hol találja.
 140. Lelkünk igaz békét óh holtakálhat?
 247. Megpillantottam királyi székedet.
 141. Mert Jézus juha vagyok.
 142. Mester, a bösz vihar dühöng.
 143. Mi boldog az, ki Krisztus juha lehet!
 144. Mi jó a drága Jézusunk.
 145. Mily jó, ha a bűntől szabad.
 146. Mindig velem, Uram!
 147. Mondd fáradt vándor, hol jársz-kelsz?
 148. Nálad nélkül, te egyetlen.

248. Ne csüggedj el, kicsiny sereg!
 249. Nincs oly kicsinyke fájdalom.
 250. Óh áldott érzület!
 251. Óh dicső Jézus!
 252. Óh hadd szeresselek!
 149. Óh jer haza!
 253. Óh Jézus, mi idvességünk!
 150. Óh mely boldog az oly ember életében. XXXII. Zsolt.
 254. Óh mily drága név ez: Jézus!
 151. Óh örök hatalmu.
 152. Ő vezet!
 153. Száítsd fel könyűdet!
 154. Sziklahasadékba rejtve.
 255. Szívem ébredj, halljad.
 256. Szívünk egészen híven néked adjuk.
 155. Téged csak, óh drága Jézus!
 257. Teljes szívemből tégedet szeretlek.
 156. Térj be hozzám, Uram!
 157. Térj magadhoz, drága Sion!
 158. Törvény alól menten.
 258. Tudom, az én Megváltóm él.
 159. Uram, bűneink soksága.
 259. Uram téged tisztelünk.
 260. Van egy jó barát, óh gyermek.
 261. Van jó Megváltóm.
 160. Van üres hely.
 161. Vedd életem Jézusom!
 262. Vérem adám érted.

VIII. A keresztyén földi élete.

a) Vasárnap.

162. Im ma az egész égbolt.
 163. Óh seregeknek Istene. LXXXIV. Zsolt.

b) Reggel.

164. Dicsérlek Uram tégedet!
 165. Hálát adok néked, mennybeli Isten.
 166. Imádásod Uram, legyen.
 167. Mennynek földnek teremtlője!
 168. Világ világossága, Jézusom!

c) Este.

263. Este van már.
 169. Fáradt vagyok, lenyugszom.
 170. Hogy alhatnám nyugodtan.
 171. Krisztus, ki vagy nap és világ!

172. Légy óh Isten, légy velem!
 173. Maradj velem, már-már alkony
 föld el.
 174. Maradj velünk, mi Krisztusunk.
 175. Most az egész természet.

d) Ujév.

176. Itt az ujév.
 177. Még néhány év lefoly.
 178. Mint tengeren hajó.
 179. Örök Isten, kinek esztendőök.
 180. Te benned bízunk. XC. Zsolt.
 181. Úr Jézus, légy segítségül.

e) Család.

182. Atyám, te adtad nekem őket
 183. Óh boldog ház!

f) Haza.

264. Alázattal omlunk a porba.
 265. Felséges Isten! Nemzetünk hű
 atyja.
 184. Isten, áldd meg a magyart!

g) Munka. Misszió.

185. Fel, mert eljő az éjjel.
 266. Hideg, jéghegyes Grönland.
 186. Maradj velem a sírig!
 267. Mentsd meg a tévelygőt!

187. Nem hallod Jézust kiáltni?
 268. Óh szent város!
 188. Sok piczinyke vízcsöpp.
 189. Tied az ügy!

IX. Örök élet, mennyország.

190. Feljebb emeljete, feljebb.
 191. Feltámadsz.
 192. Fenn a csillagok felett.
 269. Ha földi munka, baj mint el-
 fogyott.
 193. Ha Megváltónk jön.
 194. Itt sok fájdalom, sírás.
 195. Óh bár lehetnék ott!
 270. Óh egykoron!
 271. Óh mennyország, óh menny-
 ország!
 196. Szép honom, otthonom!

X. Záró énekek.

197. Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme.
 272. Hiszszük, meghallgat az Úr.
 198. Jól vagyon!
 199. Maradj meg kegyelmeddel!
 200. Tied vagyok, Őrizz Uram!
 201. Uram, bocsásd el népedet!
 202. Uram, bocsássad el szolgádat!

Tartalom.

(Betűsor szerint).

Rövidítések.

D. = Dunántúli ág. ev. énekeskönyv.
 E. = Erdélyi ev. ref. énekeskönyv.
 E. B. = Cebhardt, Frohe Botschaft.
 G. L. = Dölker, Geistliche Lieder.
 H. = Halleluja.
 Jp. = Gebhardt, Jugendsalter.
 K. É = Kovács S., Kis Énekeskönyv.

K. Nb. = Keresztyén népbarát.
 Öh. = Örömhír.
 R. = Ev. ref. énekeskönyv.
 U. = Újpesti vasárnapi isk. énekeskönyv.
 Vl. = Vereinslieder zur Ehre des Erretters, Bern.

Sz.	Az ének kezdete	Az ének szerzője (Forrás)	Zeneszerző (Forrás)
A.			
61	Adjatok hálát az Istennek! CV. Zsolt.	R. — Szenczi Molnár Albert.	Dallama: Goudimel Cl.
5	Adjunk hálákat az Istennek!	R. — Keresztesi József.	L.: LXVI. Zsolt. (88. sz.)
62	Adjunk hálát, hálát az Úrnak!	Herrosee. C. F. W., ford. V. J.	Schulz K. F.
56	Adjunk hálát mindnyájan!	R. — Dávid Ferencz.	Dallama: R.
6	A fénylő napsugár!	Dombi Lajos.	Victor János.
38	A halál meggyőzőjének.	D.	Dallama: Nikolai T. 1599. Mendelssohn letevése.
51	A jászolban ki az ott?	Hanby B. R., ford. V. J.	Hanby B. R.
26	A ki értem megnyíltál.	Toplady A. M., ford. Kecskeméti Ferencz.	Hastings T.
209	A Krisztus feltámadott, Halleluja!	Lyra Davidica 1708, ford. V. J.	Dallama: Lyra Davidica 1708.
39	A Krisztus feltámadott, hirdetik...	Kecskeméti Ferencz.	Harper W. H.
264	Alázattal omlunk a porba.	Kovács Sándor. (K. É.)	Dallama: Schicht János G.
63	Áldjad az Urat!	Neander J., ford. ? — U.	Dallama: Stralsundi énekeskönyv 1655.
64	Áldjuk, áldjuk Jézust!	Crosby F. J., ford. V. J.	Allen C. G.
52	Áldlak énekben.	G. L., ford. ? — U.	Dallama: Brüderchoralbuch.
13	Áldott legyen, ki jött.	Ford. V. J.	Dallama: Missionsharfe.
65	Áldott légy Krisztus!	R.	Dallama: R.
27	Áldott légy, oh drága Jézus!	Rouse L. M., ford. Perényi József.	Angol dallam.

Sz.	Az ének kezdete	Az ének szerzője (Forrás)	Zeneszerző (Forrás)
45	A mennyben van legjobb barátunk.	Schn. olck B., ford. V. J.	Dallama: Franciaia eredetű; átalakulva Augsburg 1737.
206	A nagy király jön.	Palóczi Horváth Ádám. — K. É.	Victor János.
7	Angyalok honából.	Hey W., ford. V. J.	Vallásos népdal.
66	A Sionnak hegyén. LXV. Zsolt.	R.	Dallama: Goudimel Cl.
98	A szent igazság mellett.	Bliss P. P., ford. V. J.	Dallama: Bliss P. P.
99	A szeretet hatalmát áldom.	Tersteegen G., ford.? — U.	Dallama: Bortniansky D.
182	Atyám, te adtad nékem őket.	Sántha Károly.	Victor János.
100	Az áldott orvos közeleg.	Hunter W. H., ford. Szász Béla.	Stockton J. H.
231	Az Isten a mi reménységünk. XLVI. Zsolt.	R. — Szenczi Molnár Albert.	Dallama: R.
15	Az Istennek szent angyala.	Luther Márton. — R.	Dallama: R.
123	Az Isten szeretet.	Rische. — Ford.?	Dallama: Vallásos népdal.
101	Az Úr énnékem őriző pásztorem. XXIII. Zsolt.	R. — Szenczi Molnár Albert.	Dallama: R.
197	Az Úr Jézus Krisztus kegyelme.	II. Kor. 13, 13.	Dallama: Hilmer G. vagy Gregor K.
214	Az Úr nagy dolgot tett.	Ranke, Christliche Lieder, ford. Perényi József.	Dallama: Ranke, Christliche Lieder.
232	Az Úr szeretete által.	Peters Mary, ford. Dr. Szabó Aladár.	Dallama: Beaty R. W.
B.			
233	Bár bűn és kín gyötör.	Bronte Anna, ford. Dr. Szabó Aladár.	Howard S.
234	Bár veszély jő rád.	Newton J., ford. Dr. Szabó Aladár.	Croft W.
102	Bizzál, lelkem!	Räder J. F., ford. Perényi József.	Malan C.
28	Búzdítsd fel, Uram, lelkemet!	Lengyel József. — R.	L. CII. Zsolt. (73. sz.).
103	Buzdulj szívem szeretetre!	Szalay József.	Victor János.
C.			
104	Csak vedd gondodat.	G. L., ford.? — U.	Dallama: G. L.
235	Csak tovább!	Schmidt J. R., ford. Zábrák Dénes (K. É.).	Dallama: Freyling- hausen énekes- könyve. 1704.
67	Csak zengjetek!	Geszner G., ford. Dr. Imre J.	Dallama: Nágeli J. Gy.

Sz.	Az ének kezdete	Az ének szerzője (Forrás)	Zeneszerző (Forrás)
105	Csend, békeesség.	Bickersteth, ford. Müller Matild.	Caldbeck G. F.
16	Csendes éj.	Mohr J., ford.? — U.	Dallama: Gruber Ferencz.
8	Csillag az égen.	Ifj. Porkoláb Gyula.	Victor János.
D.			
29	Dicsérd, Ielkem Istenedet!	R.	L.: Óh ártatlanság báránya (34. sz.)
215	Dicséret zeng neked.	Kovács Sándor (K.É.).	Dallama: Fritsch A. énekeskönyve 1675.
68	Dicsérjete, Halleluja!	Jp. ford. Szász Béla.	Dallama: Missions- harfe.
164	Dicsérlek, Uram, tégedet!	Gellert F. — D.	Praetorius Mihály 1610.
69	Dicsér téged teljes szívem. CXXXVIII. Zsolt.	R. — Szenczi Molnár Albert.	Dallama: Goudimel Cl.
2	Dicsőség mennyben Istennek.	Decius Miklós. — D.	Dallama: a Kyrie paschalé-ból alakult. Schumann 1539.
9	Dicsőült helyeken.	R.	Dallama: R.
70	Drága Jézus, áldom.	Victor János.	Dallama: Tinódi Sebestyén 1553.
236	Drága Jézus, kik itt együtt vagyunk.	Gr. Zinzendorf L., ford. V. J.	Dallama: Canzuns spirituelas, Celle- rina 1765 és Grimm, Herrnhut 1755.
E.			
106	Egy a nyáj s egy pásztor csak.	Krummacher F., ford.? — U.	Dallama: Kühnau énekeskönyve 1790.
237	Egyetlen forrása minden kegynek.	Dr. Newman Hall, ford. Nyáry Pál.	Case C. C.
107	Elfáradva, megterhelve.	Neale J. M., ford. V. J.	Baker H. W. — Monk W. H. letevése.
71	Eljő az Úr! Halleluja!	VI., ford. Dr. Kecse- méthy István.	VI.
108	Elmegyek, hadd megyek!	Knak G., ford. Gergely Antal.	Dallama: Voigt- länder K.
109	Elöttem tárva egy kapú.	Baxter L., ford. Szász Béla.	Vail S. J.
204	Emberek, látjátok ott.	Wesley Károly, ford. Hegedűs István (K. É).	Dallama: Freyling- hausen énekes- könyve 1704.
40	Énekeljünk és vigadjunk!	Jp., ford. V. J.	Dallama: Jp.

Sz.	Az ének kezdete	Az ének szerzője (Forrás)	Zeneszerző (Forrás)
110	Engem szeret Jézusom.	Warner B. Anna, ford. V. J.	Bradbury W. B.
111	Én irgalomban részesültem.	Hiller F. F., ford.? — U.	Svájczi dallam.
238	Enyém az én barátom már.	Small J. G., ford. Nyáry Pál.	Stebbins C. G.
112	Erős várunk (L. 202/b).	Luther Márton, ford. Sántha Károly.	Dallama Luther Márton, Bach S. J. letevése.
263	Este van már.	Miklós Elemér.	Victor János.
F.			
169	Fáradt vagyok, lenyugszom.	Hensel Lujza, ford. többen.	Dallama: Morva test- vérek énekeskönyve, Nürnberg 1544.
113	Fel barátim!	Bliss P., ford. Szász Béla.	Bliss P. P.
190	Feljebb emeljetek!	Angolból ford.? — U.	Angol dallam.
114	Fel Jézusért, fel bátran!	Duffield G. W. ford.?	Schubert F.
185	Fel, mert eljő az éjjel!	Walker A. L. ford. V. J.	Dallama: Mason L.
265	Felséges Isten! Nemzetünknek Atyja.	Vállaji Sipos Imre.	Victor János.
191	Feltámadsz!	Klopstock, ford. V. J.	Graun H. K.
239	Fel, vitézek mind!	Sherwin W. F., ford. V. J.	Sherwin F. Vilmos.
216	Fogjad kezem!	Frances J. Grace, ford.? — H.	Main P. Hubert.
192	Fönn, a csillagok felett.	Jp. ford.? — U.	Dallama: Mozart.
G.			
72	Győzhetetlen, én köszálom.	Régi magyar ének. Káldy Gy. Kurucz- dalok.	Ugyanott.
H.			
115	Ha csak Jézus enyém.	Novalis, ford. V. J.	Dallama: Breidenstein K.
116	Hadd jöjjön hozzám minden kis gyermek.	Jp. ford. Misley Sándorné.	Dallama: Bradbury W. B.
269	Ha földi munka, baj mind elfogyott.	Gabriel C. H., ford. Vargha Gyuláné.	Dallama: Gabriel C. H.
165	Hálát adok neked, mennybeli Isten.	R.	L. XXIII. Zsolt. 101.sz.

Sz.	Az ének kezdete	Az ének szerzője (Forrás)	Zeneszerző (Forrás)
17	Halld, mint zeng az egész ég.	Wesley Károly, ford. V. J.	Mendelssohn B.
73	Hallgasd meg, Uram, ké- résem! CII. Zsolt.	Szenczi Molnár Albert — R.	Dallama: Goudimel Cl.
240	Hallgasd szívem!	Cowper Vilmos, ford. V. J.	Dykes J. B.
241	Hallám Jézus vigaszszavad.	Bonar Horatius, ford. 1. és 3. v. Dr. Szabó Aladár, 2. v. V. J.	Dycks J. B.
193	Ha Megváltónk eljön.	Cushing W. O., ford.? K. Nb. 1889.	Root G. F.
117	Haragodnak nagy voltában. XXXVIII. Zsolt.	Szenczi Molnár Albert. — R.	Dallama: Goudimel Cl.
118	Harang szól a mennyben.	Cushing W. O., ford. Szalay József.	Root G. F.
74	Házadba jöttünk.	Farkas Sándor	Dallama: Tinódi Sebestyén 1549.
242	Ha zúg az élet viharja.	Servose M. E., ford. Nyáry Pál.	Mc. Granahan J.
266	Hideg jéghegyes Grönland.	Heber Reginald, ford. V. J.	Dr. Mason L.
119	Hít nélkül nincs élet.	Dombi Lajos.	Victor János.
120	Hittel rád tekintek.	Palmer R., ford. V. J.	Dr. Mason L.
121	Hívásodra Uram.	Hartsough L., ford. Perényi József.	Hartsough L.
272	Hiszszük meghallgat az Úr.	»Unsere Lieder«, ford. Dr. Szabó Aladár.	»Unsere Lieder«, Blankenburg.
170	Hogy alhatnám nyugodtan.	Franz A., ford.? — U.	L. Vezess oh Jézus engem. (96. sz.)
243	Hogyan felejthetném el?	Kern K. G., ford. V. J.	Orlando di Lasso.
57	Hogy van a régi ige?	Hankey K., ford. Kecskeméti Ferencz.	Doane W. H.
25	Hozsanna, oh hozsanna!	Threlfall J., ford. V. J.	Kocher, Zionsharfe 1855.
244	Hozzád jövök, oh Mesterem!	Kelemen Lidia.	Dallama: Crüger J. 1656.
I.			
75	Igaz bíró, ítélj meg engemet!	Dr. Kecskeméthy Istv.	Victor János.
162	Im ma az egész égbolt.	Jp., ford. Szász Béla.	Dallama: Jp.
166	Imádásod, Uram! legyen.	Gellert Ker. — D.	L. Dicsérlek, Uram. (164 sz.)
217	Imádd az Istent!	Grant R., ford. V. J.	Dr. Gauntlett J. H.
76	Imádkozzatok!	Victor János.	Dallama: Tinódi Sebestyén 1546.

Sz.	Az ének kezdete	Az ének szerzője (Forrás)	Zeneszerző (Forrás)
184	Isten áldd meg a magyart!	Öh. I. évf.	Dallama: Erkel Ferencz.
3	Isten Atyánk, hálát adunk.	Crosby J. F., ford. V. J.	Berridge Arthur.
245	Istenem csak hozzád futok.	Droysen J. G., ford. V. J.	Mendelssohn B.
218	Istenem, hallom, hogy áldást.	Mrs. Codner, ford. V. J.	Bradbury W. B.
77	Istenem, te hozzád!	Adams S. T., ford.? — U.	Dr. Dykes J.
122	Isten küldte drága szózat.	Niles N., ford. Szász Béla.	Bliss P. P.
176	Itt az újév!	Szalay József.	Dr. Dykes J.
194	Itt sok fájdalom, sírás.	Bilby T., ford. V. J.	Dallama: Bilby T.
124	Itt van szívem.	F. B., ford. Misley Sándorné.	Gebhardt E. (F. B.)
J.			
1	Jehova! Jehova!	Pfeffel, ford.? — U.	Gerold J. K.
125	Jelszavunk: Előre!	Alford Henrik, ford. V. J.	Reichard L. nyomán Goss J.
78	Jer, dicsérjük Istent!	Rinckhardt M. 1649, ford.? — D.	Dallama: Crüger J. 1648.
30	Jer, lássuk az Úr keresztyét!	Losonczy István. — R.	Dallama: XLII. Zsolt. (81. sz.)
246	Jézus akarja.	Talbot Nellie, ford. V. J.	Dallama: Excell E. O.
41	Jézus én bizodalmam.	Lujza Henrietta, branden- burgi vál. fejedelemné. — 1627. — D.	Dallama: Crüger J. 1658.
126	Jézusért élek.	G. L. ford. V. J.	Dallama: G. L.
127	Jézus fényes napom.	Ford. Müller Matild.	Dallama: Gross K.
42	Jézus, ki a sírban valál.	Lengyel József. — R.	L. XXXV. Zsolt. (89. sz.)
219	Jézus nagy vezér!	Gr. Zinzendorf L., ford. Zábrák Dénes.	Dallama: Darmstadt énekeskönyv 1698.
31	Jézus, napjaid eljöttek.	Dávid Gyula.	Victor János.
128	Jézus ölébe bizon.	Crosby F., ford. Szász Béla.	Doane W. H.
220	Jézust dicsérjétek!	Bateman C. H., ford. V. J.	Spanyol dallam.
79	Jó Istenünk, hő imánkkal.	Régi énekből, Farkas J.	Dallama: Hoffgreff gyűjtemény. XVI. század.
198	Jól vagyon!	F. B., ford. V. J.	Dallama: F. B.
180	Jó pásztorkunk van nekünk.	Jp., ford. V. J.	Dallama: Haydn J.

Sz.	Az ének kezdete	Az ének szerzője (Forrás)	Zeneszerző (Forrás)
129	Jöjj Jézushoz!	Jp., ford. Misley Sándorné.	Dallama: J.
53	Jövel legfőbb vigasztalónk!	Liebich E. — D.	Dallama: Ebeling J., Riegel F. letevése.
54	Jövel, Szent Lélek, szállj reánk!	Schirmer Mihály. — D.	Dallama: Nikolai, 1599.
55	Jövel, Szent Lélek, Úr Isten!	Luther Márton. — R.	Dallama: R.
K.			
131	Kegyes Jézus, énimádságomra.	R.	Dallama: R.
58	Kegyes Jézus, itt vagyunk.	Clausnitzer F. — D.	Ahle R. 1664. Rie- gel F. letevése.
221	Kegyes Őrző pásztorom!	Sántha Károly. — K. É.	Dallama: XV. század. Veni Red. Gentium.
132	Keresztyén vándor!	Dr. Malan, ford. V. J.	McGranahan J.
222	Kezeinket összetéve.	Miklós Elemér.	Victor János.
133	Ki az, ki kopog?	Stowe H.B., ford. Szász Béla.	Root G. F.
134	Ki csak Istenre doltgát hagyja.	Neumarck Gy. — D.	Dallama: Neumarck Gy.
32	Ki Jézus keresztyére hittel néz fel.	Hull A., ford. Szalay József.	Taylor E. G.
135	Kis gyenge gyermek vagyok még.	Gr. Zinzendorf L., ford. V. J.	Dallama: Vallásos nép- dal.
136	Kövesd a Jézust!	Root F. G., ford. Pe- rényi József.	Root G. F.
211	Krisztus, felkent fejedelem.	R.	L. Jövel Szent Lélek (55. sz.)
210	Krisztus feltámadott, kit halál.	Régi egyházi ének a XII. századból, ford. V. J.	Dallama: XIII. szá- zadból.
171	Krisztus, ki vagy nap és világ.	Ambrosius. † 393. — R.	Dallama: R.
18	Krisztus Urunknak áldott szü- letésén.	R.	Dallama: R.
L.			
137	Láttátok-e ég virányin?	Schenkendorf M., ford.? — U.	Dallama: Righini.
20	Legszebb fa a karácsonyfa.	Ford. V. J.	Dallama: Vallásos népdal.
43	Légy áldott, kegyelmes Iste- nünk.	Szilágyi Mihály. — R.	Dallama: R.
208	Légy áldott, te drága Jézus!	Egyházi ének a XV. szá- zadból, ford. V. J.	Mozart F. A.

Sz.	Az ének kezdete	Az ének szerzője (Forrás)	Zeneszerző (Forrás)
172	Légy, oh Isten, légy velem!	Sántha Károly.	Victor János.
138	Lelkem kíván téged.	Mrs. Hawk G., ford. Kunst Irén.	Lowry R.
139	Lelkünk hol találja.	Angol ének, ford.? — U.	Angol dallam.
223	Lelkünk hozzád fohászkodik.	R.	L. XXXVIII. Zsolt. (117. sz.)
140	Lelkünk igaz, békét oh hol találhat?	K. Nb.	Flemming.
M.			
46	Magas mennyből jöttél.	—	L. A szeretet hatalmát áldom. (99. sz.)
199	Maradj meg kegyelmeddel!	Stegmann J., ford.? — D.	Dallam és eredeti letevés: Vulpius M. 1609.
186	Maradj velem a sárga!	Sántha Károly.	Victor János.
173	Maradj velem! Már-már al- kony főd el.	Lyte H. F., ford. Benkő J.	Monk W. H.
174	Maradj velünk mi Krisztusunk.	Selnecker Miklós, ford.? — D.	Dallama: Gothai Cantional 1651.
177	Még néhány év lefoly.	Dr. Bonar Horatius, ford. Szalay József.	Dr. Hayne L. G.
44	»Megnyit a sár!»	K. Nb.	Beethoven.
247	Megpillantottam királyi szé- kedet.	Hermes Tim. János, ford. Perényi József.	Beneken Frigyes.
19	Mennyből jövök most.	Luther Márton. — D.	Dallama: XV. század.
167	Mennynek, földnek teremője!	Alberti H. — D.	Dallama: Alberti H.
267	Mentsd meg a tévelygőt!	Crosby F. J., ford. Nyáry Pál.	Doane W. H.
141	Mert Jézus juha vagyok.	Hayn Lujza, ford.? — U.	Dallama: Vallásos népdal.
142	Mester, a bösz vihar dühöng.	Baker M. A., ford. Benkő József.	Palmer H. R.
143	Mi boldog az, ki Krisztus juha lehet.	Rambach J. J., ford.? — U.	Dallama: Jp.
10	Miért csüggednék félve?	K. és B., K. Nb.	Perry E. C.
144	Mi jó a drága Jézusunk!	Jp., ford. V. J.	Dallama: Jp.
145	Mi jó, ha a bűntől szabad.	Ford. Dr. Kecskeméthy István.	Reinagle A. R.
80	Mind dicséjétek.	Löwenstern A., ford. V. J.	Löwenstern A.
146	Mindig velem, Uram!	Kecskeméti Ferencz.	Dallama: F. B.

Sz.	Az ének kezdete	Az ének szerzője (Forrás)	Zeneszerző (Forrás)
81	Mint a szép híves patakra. XLII. Zsolt.	Szenczi Molnár Albert. — R.	Dallama : Goudimel Cl.
178	Mint tengeren hajó.	Jp. ford. V. J.	Dallama : Jp.
147	Mondd fáradt vándor.	Arndt J. K., ford. Müller Matild.	Angol dallam.
175	Most az egész természet.	Gerhardt Pál 1675. — 1—6. v. D. 7. v. ford. Perényi József.	Dallama : 1539. Gesius letevése. 1605.
N.			
203	Nagy Isten, lehajolsz hozzám?!	Gilbert Anna, ford. V. J.	Hews G.
224	Nagy Istenünk!	Edwards L., ford. V. J.	Swency J. R.
148	Nálad nélkül, te egyetlen!	Dr. Szabó Aladár.	XXXVIII. Zsoltár, Goudimel Cl.
248	Ne csüggedj el, kicsiny sereg!	Altenberg Mihály, ford. Kovács Sándor. K. É.	Victor János.
59	Nem hagyjuk el a bibliát!	Dr. Whittemore, ford. V. J.	Haydn.
187	Nem hallod Jézust kiáltni.	March D., ford. Szalay J.	Grannis S. P.
82	Ne szállj perbe én velem!	R.	Dallama : R.
249	Nincs oly kicsinyke fájdalom.	Napsugár II. évf.	Victor János.
O.			
225	Óh Ábrahám Ura!	Olivers F., ford. V. J.	Héber dallam.
33	Óhajjátok tudni azt?	Schwedler J. K., ford.? — U.	Dallama : Reimann J. B. 1747.
250	Óh áldott érzület!	Fawcett J., ford. V. J.	Dallama : Nägeli H. G.
34	Óh ártatlanság báránya!	R.	Dallama : R.
195	Óh bár lehetnék ott!	Gill S. P., ford. Gyermekklant.	Angol dallam.
183	Óh boldog ház!	Spitta K. — K. Nb.,	Dallama : Vallásos népdal.
21	Óh boldog idő!	Ford. V. J.	Szicíliai dallam.
251	Óh dicső Jézus!	Régi vallásos ének, ford. V. J.	Dallama : Sziléziai ének.
270	Óh egykoron!	Angolból ford. V. J.	Dallama : Phelps E. H.
47	Óh felséges közbenjárónk.	D.	Dallama : Eljött hoz- zánk az üdvösség. Heuberg W. 1523.

Sz.	Az ének kezdete	Az ének szerzője (Forrás)	Zeneszerző (Forrás)
83	Óh felséges Úr! VIII. Zsolt.	Szenczi Molnár Al- bert. — R.	Dallama : Goudimel Cl.
35	Óh Fő! Teljes sebekkel (L. 202 a).	Clairvauxi Bernát 1153. — Gerhardt Pál. — D.	Dallama : 1601. Bach S. J. letevése.
252	Óh hadd szeresselek!	Odinga Geerdes H., ford. Nyáry Pál.	Victor János.
84	Óh hallgasd meg könyör- gésem!	Dombi Lajos.	Miller E.
226	Óh Jehova, vezess minket!	Williams W., ford. Nyáry Pál.	Dallama : Webbe S.
149	Óh jer haza!	Gates E. H., ford. V. J.	Doane W. H.
253	Óh Jézus, mi idvességünk!	R.	L.: LXXXIV. Zsolt. 163. sz.
22	Óh jöjjetek hívők!	Ford. V. J.	Portugáliai dallam.
23	Óh jöjjetek mind ide!	Schmidt Kristóf, ford. Misley Sándorné.	Dallama : Schulz J. A. P.
85	Óh könyörgést meghallgató!	Nagy István. — R.	L. LXXXIV. Zsolt. (163. sz.)
150	Óh mely boldog az oly ember XXXII. Zsolt.	Szenczi Molnár Albert — R.	Goudimel Cl.
48	Ó mennyei fejedelem!	Homburg E. — D.	Dallama : Tündöklő hajnali csillag. (54. sz.)
271	Óh mennyország!	Faber W. H., ford. V. J.	Smart H.
14	Óh miként fogadjalak!	Gebhardt Pál. — D.	Dallama : Teschner. 1613.
254	Óh mily drága név ez : Jézus!	Baxter L., ford. Nyáry P.	Doane W. H.
227	Óh örök élet forrása.	Victor János.	Victor János.
151	Óh örök hatalmú!	Óh. 1896.	Dallama : Magyar ének a XVI. századból. Hoffgreff gyűjte- mény.
163	Óh seregeknek Istene! LXXXIV. Zsolt.	Szenczi Molnár Albert. — R.	Goudimel Cl.
268	Óh szent város!	Dr. Barth K. G., ford. V. J.	Dallama : Német forrás után Purday C. H.
86	Óh szállj le mihozzánk!	Halász Margit.	Victor János.
87	Óh világnak Megváltója!	Sántha Károly.	Victor János.
179	Örök Isten, kinek esztendők.	Keresztési József. — R.	Dallama : L. LXV. Zsolt. (66. sz.)
60	Örömhír, te vagy az.	Sántha Károly.	Victor János.

Sz.	Az ének kezdete	Az ének szerzője (Forrás)	Zeneszerző (Forrás)
88	Örvendj egész föld! LXVI. Zsolt.	Szenczi Molnár Albert. — R.	Dallama: Goudimel Cl.
152	Ő vezet!	Gilmore J. H., ford. Kecskeméti Ferencz.	Bradbury W. B.
P.			
89	Perelj, Uram! perleimmel. XXXV. Zsolt.	R.	Dallama: Goudimel Cl.
S.			
90	Sionban sok kis gyermek.	Henley J., ford. V. J.	Angol dallam.
207	Sion lánya, jer örvendj!	Ford. V. J.	Händel G. F.
188	Sok piczinyke vízcsöpp.	Brewer E. C., ford. Szász Béla.	Angol dallam.
153	Szártsd fel könnyűdet!	Bliss P. P., ford.? — Öh.	Bliss P. P.
49	Szent egék! minden boldogok hajléki.	Horváth Ádám — R.	L. XXXII. Zsolt. (150. sz.)
91	Szent érzelem tölti keblem.	Farkas Sándor.	Mozart F. A.
205	Szent karácsony.	Ranke, »Christliche Lieder«, ford. Pe- rényi József.	Ranke, »Christliche Lieder«.
212	Szent Lélek Isten! fény s erőnek.	Torkos László. — K. É.	Dallama: Freyling- hausen énekes- könyve. 1704.
4	Szent vagy!	Heber Reginald, ford. Kecskeméti Ferencz.	Dykes J. B.
196	Szép honom, otthonom!	Ford. Szász Károly.	Angal dallam.
36	Szerelmes Jézus, noha nem vétettél.	Heermann János. — D.	Crüger János 1640.
154	Sziklahasadékba rejtve.	Hartsough L., ford. Kunst Irén.	Lowry R.
255	Szívem ébredj, halljad!	Wesley Károly, ford. V. J.	Darwell J.
92	Szívemet hozzád emelem. XXV. Zsolt.	Szenczi Molnár Albert. — R.	Dallama: Goudimel Cl.
256	Szívünk egészen, híven néked adjuk.	Havergal Fr. R., ford.? — H.	Victor János.
93	Szükölködünk nagy mértékben.	E.	Dallama: E.

Sz.	Az ének kezdete	Az ének szerzője (Forrás)	Zeneszerző (Forrás)
T.			
180	Te benned bízunk. XC. Zsolt.	Szenczi Molnár Albert. — R.	Dallama: Goudimel Cl.
155	Téged csak, oh drága Jézus.	Ford. Müller Matild.	Angol dallam.
94	Téged Isten, imádunk.	Ambrosius, Te Deum laudamus, ford.? — U.	Dallama: Richter Péter.
257	Teljes szívemből tégedet szeretlek.	Sántha Károly. — K. É.	Victor János.
156	Térj be hozzám, Uram!	VI., ford. V. J.	VI.
157	Térj magadhoz, drága Sion.	Pauli Joachim, 1636—1708., ford.?	Dallama: Jeszenszky, Régi hangok.
228	Ti angyalok, Jézus nevét.	Perronet E., ford. V. J.	Dallama: Shrubsole W.
189	Tied az ügy!	Preiswerk S., ford.?	Dallama: Haydn Mihály.
200	Tied vagyok, őrizz Uram!	Jp.	Dallama: Jp.
158	Törvény alól menten.	Bliss P. P., ford. Szalay József.	Bliss P. P.
11	Tudod, hogy hány csillag ragyog?	Ford. ? K. Nb.	Dallama: Vallásos népdal.
258	Tudom, az én Megváltóm él.	Sankey, ford. Nyáry Pál.	Stebbins C. G.
12	Tudom, ki teremtette.	Newman Hall, ford. V. J.	Booth J.
U.			
95	Uram, a töredelmes.	Lengyel József. — R.	L. Oh Fő teljes sebek- kel. (35. sz.)
201	Uram, bocsásd el népedet.	Szentgyörgyi Kemény János. — R.	L. XXIII. Zsoltár. (101. sz.)
202	Uram, bocsássad el szolgádat.	Marót K. — Szenczi Molnár Albert. — R.	Dallama: R.
159	Uram, bűneink soksága.	Keresztesi József. — R.	L. XXXVIII. Zsoltár. (117. sz.)
213	Uram, ím mindent hozok.	Gebhardt E., ford. V. J.	Gebhardt E.
229	Uram, segíj!	Thomas D., ford. Dr. Szabó Aladár.	Victor János.
259	Uram téged tisztelünk.	R.	Dallama: Goudimel K.
50	Úr Jézus, aki felséggel.	Keresztesi József R.	L. CXXXVIII. Zsolt. (69. sz.)
181	Úr Jézus légy segítségül.	Rist J., ford. ? — D.	L. XLII. Zsolt. (81. sz.)
230	Úrnak szolgálai mindnyájan. CXXXIV. Zsolt.	Szenczi Molnár Albert. — R.	Dallama: Régi fran- cia zsoltár.
24	Ünnep a földön, ünnep a mennyen.	Sörös Béla.	Victor János.

Sz.	Az ének kezdete	Az ének szerzője (Forrás)	Zeneszerző (Forrás)
V.			
37	Van egy halom távol földön.	Alexander C. F., ford. V. J.	Horsley W.
260	Van egy jó barát, oh gyermek.	Midlane Albert, ford. V. J.	Dallama: Voice of Praise.
261	Van jó Megváltóm.	O'Mally Clough S., ford. V. J.	Sankey D. Ira.
160	Van üres hely.	Dr. Bonar Horatius, ford. Perényi József.	Sankey J. D.
161	Vedd életem Jézusom!	Havergal F. R. ford.? K. Nb.	Hopkins E. J.
262	Vérem-adám érted.	Havergal F. R., ford. Dr. Szabó Aladár.	Havergal W. H.
96	Vezess, oh Jézus, engem!	Hauszmann Julia, ford.? — U.	Dallama: Silcher F.
168	Világ világossága, Jézusom.	Sántha Károly.	Victor János.
Z.			
97	Zengjen hála ének.	Öh.	Dallama: Magyar ének 1700-ból.

